

19. Prof. S. Yogarajah

சங்க காலம் முதல் சம காலம் வரை...

சி. மெளனகுருவுடனான நாடகம் தவிர்ந்து நேர்காணல்

நேர்கண்டவர்
பேராசிரியர் செ. யோகராஜா

மகுடம் வெளியீடு

சங்க காலம் முதல் சம காலம் வரை...

சங்க காலம் முதல்
சம காலம் வரை...

சி. மௌனகுருவடனான நாடகம் தவிர்ந்த நேர்காணல்

நேர்கண்டவர்
பேராசிரியர் செ. யோகராஜா
மொழித்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

மகூடம் வெளியீடு

2015

சங்க காலம் முதல் சம காலம் வரை...
சி. மௌனகுருவுடனான நாடகம் தவிர்ந்த நேர்காணல்

நேர்கண்டவர்: பேராசிரியர் செ. யோகராஜா

வெளியீடு : மகுடம் வெளியீடு

முதற்பதிப்பு : 2015

அச்சு : குமரன் அச்சகம்

39, 36வது ஒழுங்கை

கொழும்பு 6

தொ.பே: 0112364550

பதிப்புரை

இது வழமையான நேர்காணல் முறைமைகளில் இருந்து வேறு பட்டது. ஈழத்தின் இரு பெரும் ஆளுமைகள் சந்தித்துக் கொண்ட உரையாடலின் தொகுப்பு. இது காலவரை நாடக, கூத்துக்கலையின் ஆளுமையாகக் கருதப்பட்ட பேராசிரியர். சி. மௌனகுருவின் பன்முகப் பரிமாணம் இங்கே விரிகின்றது. கவிஞராக, சிறுகதையாளராக, நாவலாசிரியராக, நாடகம் தவிர்ந்த ஆய்வாளராக பல தளங்களில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் பேராசிரியரின் இன்னொரு பக்கம் இது.

மட்டக்களப்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமது கலைமாணி, முதுமாணிப் பட்டங்களையும், கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வியியல் டிப்ளோமா பட்டத்தையும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்றவர். இவர் பாடநூல் எழுத்தாளராகவும், யாழ்ப்பாண பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை தமிழ் விரியுரையாளராகவும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நுண்கலைத்துறை விரிவுரையாளராகவும், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலை கலாசாரப் பீடாதிபதியாகவும், நுண்கலைத்துறைத் தலைவராகவும், சுவாமி விபுலானந்தா அழகியற் கற்கைகள் நிறுவக தலைவராகவும் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர். எனினும் ஓயாது இன்றும் “அரங்க ஆய்வுகூடம்” ஒன்று நிறுவி தம் அனுபவங்களையும் அறிவையும் மாணவர்களுக்கு பகிர்ந்து வருபவர்.

கனடா, அமெரிக்கா, நோர்வே, இங்கிலாந்து, ஸ்கொட்லாந்து, சுவீடன்லாந்து, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், நெதர்லாந்து முதலிய ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளுக்கும் இந்தியா, நேபாளம், சிங்கப்பூர் முதலிய ஆசிய நாடுகளுக்கும் பல தடவைகள் பயணம் செய்து அங்கெல்லாம் இலக்கியம், நாடகம், கூத்துப் பற்றி உரை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

இவர் இது வரை இருபதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவரது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வு நூல் 1998இல் ‘மட்டக் களப்பு மரபு வழி நாடகங்கள்’ என்ற நூலாக வந்து சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றுள்ளது. நான்கு தடவைகளுக்கு மேல் தனது படைப்புகளுக்கு

சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற இவரைப் பல்வேறு அமைப்புகளும் பாராட்டி கௌரவித்துள்ளன.

பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தனுடன் 1960களில் இணைந்து கூத்துக்கலையை மறுசீரமைத்து அதனை மேடைகளிலும் ஆய்வரங்குகளிலும் மேம்படுத்தி இற்றை வரை உழைத்து வருகிறார்.

மகுடம் வெளியீட்டு முயற்சியில் இது ஒரு புதிய பரிமாணம்

மகுடம் சிற்றிதழில் வெளிவந்த பேராசிரியர் சி.மௌனகுருவின் நேர்காணல் ஒரு புத்தகமாக இன்று வெளிவருகிறது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் மகுடத்திற்கு எப்படி ஒரு முக்கிய இடம் இருக்கிறதோ அதே போன்று உலகத் தமிழ் சஞ்சிகை வரலாற்றில் மகுடத்தில் வந்த நேர்காணல்களுக்கும் ஒரு முக்கிய இடம் உள்ளது.

மகுடம் நேர்காணல்கள் வெறுமனே பக்க நிரப்பிகளாகவோ, அறிமுக குறிப்பாகவோ, தகவல் சிதறலாகவோ அல்லாமல் அது ஒரு புதிய இலக்கிய வடிவமாகவே இடம் பெற்றது.

படைப்பாளிகளின் முழு மொத்த ஆளுமை வெளிப்பாடாக, அவர்களின் வாழ்ப னுபவங்களின் நீட்சியாக, ஒரு படைப்பாளியின் இருப்பின் அடையாளமாக அது தன்னளவில் ஒரு முழுமை நோக்கி நகர்ந்தது.

பக்கங்களின் எண்ணிக்கைக்குள் நடக்கும் உரையாடலாக அமையாது காலப் பெரு வெளிக்குள் அலையும் எண்ணப் பறவைபோன்று அது நீண்டு வளர்ந்து தனக்கான ஒரு படைப்பனுபவத்தினைத் தந்தது.

மகுடம் இரண்டாவது , மூன்றாவது இதழ்களில் வெளிவந்த ச.ராகவனின் மௌனமே வாழ்க்கையாக, நான்காவது இதழில் வந்த, மாரி மகேந்திரனின் துயர் நிறைந்த இறந்த காலமும் நிச்சயமற்ற எதிர்காலமும் ... ஐந்தாவது ஆறாவது இதழ்களில் வெளிவந்த சாந்தனின் எல்லா உணர்வுகளுக்கும் பெயர் உண்டா? சொல்லில் அடங்காத வாழ்வு. என நீண்ட பட்டியலில்

சங்க காலம் முதல் சமகாலம் வரை என்ற தலைப்பில் மகுடம் ஏழாவது எட்டாவது இதழ்களில் எழுபத்தாண்டுகால தனது வாழ்வின் தேடலை பலமும் பலவீனமும் நிறைந்த மனித வாழ்வியலை நிறைந்த மனதோடு வாழ்ந்த அனுபவங்களை, அதன் எச்சங்களை தேடி இன்னும் நடந்து கொண்டிருக்கும் தன் தேடலையும் வாழ்வையும் வெகு

இயல்பாக கடந்து செல்லும் பேராசிரியர் சி. மௌனகுருவின் நேர் காணல் மகுடம் நேர்காணல்களில் இருந்து மேலும் வித்தியாசப்படுகிறது.

ஆம் ஒரு பேராசிரியரை இன்னும் ஒரு பேராசிரியர் நேர் கண்டிருப்பது ஈழத்து வரலாற்றில் முதன்மையானது, புதுமையானது.

இது பேராசிரியரின் ஆத்மார்த்தமான நாடக வாழ்வியலை தவிர்ந்து அவரது இலக்கிய பங்களிப்புகள், எழுத்தனுபவங்கள், புனைவுசார்ந்த அவரது படைப்புலகம் என மாறுபட்ட ஒரு தளத்தில் இயங்குபவை.

இங்கு அவர் மூச்சாக கொண்ட நாடக அனுபவங்களோ அவர் கூத்துக் கலைக்கு ஆற்றிய ஆற்றிவரும் மிகப் பாரிய பங்களிப்போ, பதியப்படவில்லை. இது அவரது இன்னுமொரு தரிசனம் மட்டுமே. எங்கள் வெளியீடுகள் தொடரும்.

வாழ்த்துக்களுடன்
மைக்கல் கொலின்ஸ்
மகுடம் ஆசிரியர்

முன்னுரை

இன்றைய சமூக, அரசியல், கலை, இலக்கிய சூழலில் பொதுஜன ஊடகங்கள் அனைத்தும் பயன்படுத்துகின்ற முக்கியத்துவம் வாய்ந்தளமுத்து முயற்சியாக பேட்டி இருந்து வருகின்றது. இது ஓர் புனைகதை சாராத எழுத்து முயற்சி.

இந்நிலையில் மகுடம் சஞ்சிகை சார்பில் ஈழத்தின் முக்கியமான ஆளுமைகளுள்ளொருவரை பேட்டிகாண முயன்றேன். அத்தகைய ஆளுமைகளுள் பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு அவர்களுக்கு முதன்மையிடமளித்தேன், திட்டமிட்டேன், செயற்பட்டேன் வினைவாக பேராசிரியர் மௌனகுருவுடனான மகுடம் பேட்டி இன்று நூலாகியுள்ளது.

இப்பேட்டிக்குரியவராக- உகந்தவராக, பேராசிரியரை தெரிவு செய்வதற்கு காரணங்கள் இல்லாமல் இல்லை. அவை பற்றி இவ்வேளை எடுத்துரைப்பது இப்பேட்டிக்கு மகுடம் வைத்தது போல் ஆகுமென கருதுகின்றேன்.

பேராசிரியர் மௌனகுரு அவர்கள் பல்துறைப் புலமையாளர்.

பழந்தமிழ் இலக்கியம், நவீன ஈழத்து இக்கியம், தமிழக இலக்கியம், விமர்சனம், ஆய்வு, மேலைத்தேய கலைஇலக்கிய சிந்தனைகள், உலக நாடக இலக்கியம், ஈழத்து தமிழ் நாடகம் முதலியன சார்ந்த ஏறத்தாழ 20ற்கும் மேற்பட்ட நூல்களுக்கு அவர் சொந்தக்காரர்.

மேற்கூறிய துறைகளோடு சமூகவியல், மானிடவியல், நாட்டாரியல், மெய்யியல், கல்வியியல், அரசியல், வாலாற்றியல் முதலியன சார்ந்த நூல்களின் தீவிர வாசிகர், தேர்ந்த நூல்வாசகர், தொடர்வாசகர்.

ஈழத்தின் முக்கிய புலமையாளர்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் முதலானோரை ஆசிரியர்களாகவோ நண்பர்களாகவோ உறவினர் களாகவோ பெற்றிருப்பவர்.

தமிழகத்திலும், புலம்பெயர் தமிழர் மத்தியிலும் கூட அவருக்கு நிறைய நண்பர்கள் உள்ளனர்.

ஐம்பதுகள் தொடக்கம் ஈழத்து சமூக, அரசியல், கலை, இலக்கிய உலகில் ஏற்பட்டு வந்துள்ள- வருகின்ற மாற்றங்களின் நேரடியான சாட்சியாகவும் அவரிருக்கின்றார்.

கடந்த சில வருடங்களாக ஐரோப்பிய, அமெரிக்க, கனடா, ஆசிய நாடுகள் பலவற்றுக்கு கலைத்தூதனாக சென்று வருபவரும் கூட.

ஆக, நீண்ட, அகன்ற, காலச் சூழல் நன்கு செதுக்கி தந்துள்ள வித்தியாசமான- தனித்துவமான- ஆளுமையாக பேராசிரியர் இருக்கின்றார் என்பது ஒரு புறமாக, இத்தகைய ஆளுமை பெற்றிருப்பவரை பாரதியாரை 'வேதாந்த சிமிழுக்குள் அடக்கி இருந்தது போல', 'நாடகச்சிமிழுக்குள்' அடக்காது அதிலிருந்து வெளிப்படுத்த முயன்ற முதல் முயற்சியின் சிறு அறுவடையே இந்நூல் ஆகின்றது.

பேட்டி பேராசிரியருக்கு புதியதொன்றன்று

நான் வாசித்த அவரது சிரித்திரன் பேட்டி தொடக்கம் (தேன் பொழுது, 1985), தமிழக சபமங்களா, புதியபார்வை முதலான இதழ்கள், சில புகலிட இலக்கிய இதழ்கள், ஈழத்து வானொலி, தொலைக்காட்சி, கனடா தமிழ் தொலைக்காட்சிச் சேவைகள் என பலவற்றில் அவரது பேட்டிகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

அவை பெரும்பாலும் அவரது துறையான நாடகம் சார்ந்ததாகவே உள்ளன.

இங்கு நாம் அவரது நாடகம் சாராத செயற்பாடுகள் பற்றி அவருடன் கலந்துரையாடியுள்ளோம்.

நாடகம் தவிர அவர் சிறுகதை, குறுநாவல், கவிதை, மெல்லிசைப் பாடல்கள் ஆகிய ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளிலும் இலக்கிய விமர்சனம், தமிழியல் ஆய்வுகள். சமூகவியல் ஆய்வுகள் மற்றும் வரலாறு போன்ற ஆய்வு முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டவர் என்பது அதிகமானோர் அறியாத ஒரு விடயம்.

இதுவரை அவர் எழு சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளதோடு காரைக்கால் அம்மையார், ஆண்டாள், திருஞானசம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர், குமரகுருபரர், அருணகிரிநாதர் சிவப்பிரகாசர் முதலானோர் பற்றியும் கலிங்கத்துப்பரணி, முக்கூடல்பள்ளு, திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி போன்ற சிற்றிலக்கியங்கள் பற்றியும் எழுதியுள்ளார்; உரைகளும் ஆற்றியுள்ளார்.

அவர் எழுதிய சிறுகதைகள் பற்றியும், பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், இலக்கிய ஆளுமைகள் பற்றியும் நான் அவருடன் கலந்துரையாடி இருக்கலாம்; அதன் குறையை இப்போது உணர்கின்றேன்.

இப்பேட்டி அவரது முந்திய பேட்டிகளிலிருந்து ஓரளவு வித்தியாசமானதாக இருக்குமென்ற திருப்தி அவருக்கு இருக்குமென நம்புகின்றேன்.

பேராசியருக்கு இப்பேட்டி திருப்தி தருகின்றதோ இல்லையோ எனக்கு திருப்தி தருகின்றது. ஏனெனில் எனது தொழில்சார் வாழ்க்கையிலும் இடப்பெயர்வின் பின்னர் எனக்கு ஏற்பட்ட வளர்ச்சியிலும் உயர்ச்சியிலும் பேராசியருக்கு பெரும்பங்குள்ளது. அவ்விதத்தில் இருமடங்கு மனத்திருப்தி எனக்கு.

இதோ போல பலரது வளர்ச்சியிலும் உயர்ச்சியிலும் பேராசியருக்கு பெரும்பங்குள்ளது.

அறிந்தோர் அதனை அறிவர். அதனைப் பெற்றோர் அதனை உணர்வர்

அவருடனான இன்னொரு பேட்டிக்கும் என்னை நான் தயார்படுத்தக்கூடும். காலம் கனியும் போது அது கைகூடும் என்பதில் எனக்கு பூரண நம்பிக்கையுண்டு.

பேட்டிதந்த பேராசிரியருக்கும் மகுடம் சஞ்சிகைக்காக பேட்டியை ஒழுங்கு செய்து வெளியிட்ட மகுடம் ஆசிரியர் மைக்கல் கொலின்சுக்கும்,

குமரனுக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

26.12.2014

பேராசிரியர் செ.யோகராசா
மொழித்துறை, கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை

இலக்கிய ஆய்வாளர்கள்,
 ஆர்வலர்கள் பலரும்
 உங்களை நாடக ஆய்வாளர்,
 தயாரிப்பாளர், நடிகர் என்றே
 எழுதி வருகின்றனர்.
 உங்கள் பேட்டிகள் யாவும்
 கூட அவ்வாறுதான்
 வெளிப்பட்டுள்ளன. அதற்கு
 மாறாக சங்க இலக்கியம்
 தொடக்கம் சமகால இலக்கியம்
 வரை உங்களுக்கு ஈடுபாடு
 இருப்பதை நான் நன்கு
 அறிவேன். ஆகவே அவை
 பற்றி உங்களிடம்
 உரையாடவும் ஆர்வலருக்குத்
 தெரியப்படுத்தவும்
 வேண்டுமென்பது எனது
 நீண்டகால அவா.
 அதே வேளையில் உங்களை
 முதன் முதலாக நான் அறிந்து
 கொண்டது இளங்கதிரில்
 வெளிவந்த உங்களது கவிதை
 ஒன்று ஊடாக. முதலில்
 உங்களது கவிதைத் துறை
 ஈடுபாடு பற்றி
 உங்களிடமிருந்து அறிய
 விரும்புகிறேன்?

யோகராசா முதலில் உங்களுக்கு நான் எனது நன்றியையும் மகிழ்ச்சி
 யையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1983 இலிருந்து சென்ற
 ஆண்டுவரை (2013) என்னை நேர்கண்ட பலர் நாடகம், கூத்து பற்றியே

என்னிடம் வினாக்களை வினாவினர். தாங்களோ நாடகம் தவிர்த்து நான் ஈடுபட்ட எழுத்துத் துறைகள் பற்றிய வினாக்களை வினவ முன்வந்துள்ளீர்கள் அதற்காகத்தான் அந்த மகிழ்ச்சியும் நன்றியும்.

இரண்டு ஈடுபாடுகள் பற்றி இங்கு நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். ஒன்று சங்ககால இலக்கியம் தொடக்கம் சமகால இலக்கியம் வரையிலான எனது ஈடுபாடு பற்றியது. மற்றது கவிதைத் துறையில் எனது ஈடுபாடு பற்றியது.

இலக்கிய ஈடுபாடு

சங்ககால இலக்கியம் தொடக்கம் சமகால இலக்கியம் வரையிலான ஈடுபாடு எனக்கு வருவதற்கான காரணம் நான் வளர்ந்த வரலாற்றோடு இணைந்துள்ளது.

சிறுவயதிலேயே தந்தையின் ஊக்கத்தால் வாசிப்புப் பழக்கம் உண்டாகி விட்டது. எனது அப்பா, கண்டது கற்கும் வழக்கம் உள்ளவர். வீட்டில் மந்திர வைத்திய ஏடுகளும் பெரிய எழுத்துப் புராணக் கதைகளும் இருந்தன. என் தந்தையார் மாந்திரீகம், வைத்தியம் அறிந்தவராக இருந்தமை ஒரு காரணம். எனது வீட்டுக்கு மூன்று வீடு தள்ளி இருந்த தம்பிக்குட்டி அப்பாச்சி என நாம் அழைத்தவர் அம்புலிமாமா, பாப்பா பாரதி முதல் அன்றைய கல்கி, பிரசண்டவிகடன் ஆகிய அனைத்து சஞ்சிகைகளையும் நகரத்திலிருந்து வாரம்தோறும் வாங்கி வருவார். (வெற்றுடம்புடனும், தோளில் ஒரு துண்டுடனும் திரிந்த அவருக்கு இந்த நூல் பரிச்சயம் எப்படி வந்தது என்பது எனக்கு இன்றுவரை புரியவில்லை) அன்று வீரகேசரியில் தொடராக வெளிவந்த டார்லான் சித்திரக்கதை என்னை மிகவும் கவர்ந்த சாகஸக் கதை.

சற்று வளரத் தொடங்கியதும் 13, 14 வயதில் அண்ணாதுரை, கருணாநிதி சி.பி. சிற்றரசு, முரசொலிமாறன், ஈவேரா என திராவிட முன்னேற்றக்கழக நாத்தீக நூல்களின் அறிமுகம் கிடைத்தது. 17, 18 வயதில் கல்கியின் 'பொன்னியின் சபதம்' 'பார்த்திபன் கனவு' 'சிவகாமியின் சபதம்' வாசித்து விட்டேன். அத்தோடு லக்ஷ்மி, அனுத்தமா முதலியவர்களின் நாவல்களும் வாசிக்கக்கூடியன. இவ்வண்ணம் பல்துறைகளிலும் வாசிக்கும் பழக்கமும் ஆர்வமும் 18 வயதுக்கு முன்னரேயே ஏற்பட்டுவிட்டது.

1961 இல் எனது 19வது வயதில் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்துக்குப் படிக்கச் சென்றபோது வாசிப்பு ஆர்வம் மிக்க மாணவர்கள் தொடர்பும், வாசிப்பை ஊக்கப்படுத்தும் விரிவுரையாளர்கள் தொடர்பும் என் வாசிப்பை மேலும் அகலமும் ஆழமும் ஆக்கின. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பெரும் நூல் நிலையம் மிக அற்புதமானது. பல புதிய நூல்கள் எனக்கு அங்கு அறிமுகமாகின. பட்டப் படிப்பில் முதாவது வருடத்தில் நான் தமிழ், பொருளியல், வரலாறு ஆகிய பாடங்களைத் தெரிவு செய்து பயின்றேன். 2ம் வருடத்தில் தமிழைச் சிறப்புப் பாட நெறியாகத் தேர்ந்தெடுத்தேன். அப்பாட நெறியிற் பயின்ற பாடங்கள் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களைப் புரியவைத்தன.

சங்க இலக்கியம் தொடக்கம் சம கால இலக்கியம் வரையான இலக்கியங்கள். தொல்காப்பியம் தொடக்கம் ஆறுமுக நாவலரின் இலக்கணச் சுருக்கம் வரையிலான இலக்கண நூல்கள். திராவிட நாகரீகம், கல்வெட்டியல், மலையாளம், சமஸ்கிருதம். பல்லவர் காலப் பக்தி இலக்கியம் சிறப்புப் பாடநெறி அதைப் புரிந்துகொள்ள தேவார திருவாசங்களிலும் திவ்வியப் பிரபந்தத்திலும், சைவசித்தாந்த நூல்களிலும் ஆழமான பயிற்சி. தண்டியலங்காரம், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை ஆகியவற்றில் பயிற்சி.

கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம், சீவகசிந்தாமணி, சூளாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை எனக் காவியங்களிற் பயிற்சி. பள்ளு, குறவஞ்சி, பரணி எனச் சிற்றிலக்கிய அறிமுகங்கள். நவீன தமிழ் இலக்கியங்களில் விசேடமாக ராஜமையர் மாதவையா நாவல்கள், புதுமைப்பித்தன், பாரதி, பாரதிதாசன் நூல்கள். இதனை நான் கூறும்போது 1960களில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ச் சிறப்பு நெறிப் பாடத்தின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் புரிந்து கொண்டிருந்திருப்பீர்கள். பாரம்பரியத் தமிழ்க் கல்வியில் ஆழமான பாண்டித்தியமும் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் பரிச்சயமும் என்ற வகையில் அப்பாடத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டிருந்ததாக இன்று நான் உணர்கிறேன். மரபுவழி தமிழ்க் கல்வியில் ஆழமான புலமையும் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தைப் புறக்கணிக்காத போக்கும் கொண்ட பேராசிரியர் விபுலானந்தர், பேராசிரியர் கிங்ஸ்பெரி (சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் மகன்) பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை,

பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் போன்றோர்களினால் உருவாக்கப்பட்ட பாடத்திட்டம் அது.

இவற்றை எமக்குக் கற்பித்த விரிவுரையாளர்கள் தத்தம் துறைகளில் துறை போனவர்கள். பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை எமக்கு கல்வெட்டியலும், மலையாளமும், தமிழர் பண்பாடும் கற்பித்தார். பேராசிரியர் செல்வநாயகம் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரமும், தேவார திருவாசகங்களும், திவ்வியப் பிரபந்தமும், சைவ சிந்தாந்த நூல்களும் கற்பித்தார். பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் சிலப்பதிகாரமும், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரமும் திராவிட நாகரிகமும் கற்பித்தார். பேராசிரியர் சதாசிவம் தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரமும் பெரிய புராணமும், மணி மேகலையும் கற்பித்தார். பேராசிரியர் தனஞ்செயராஜ சிங்கம் யாப்பு, அணி இலக்கணங்கள் கற்பித்தார். பேராசிரியர் கைலாசபதி நெடுநல்வாடையும், சீவகசிந்தாமணியும் நவீன இலக்கியத்தில் மாதவையாவின் பத்மாவதி சரித்திரமும், பாரதிதாசனின் பாண்டியன் பரிசும், இலக்கிய வரலாறும் கற்பித்தார். பேராசிரியர் தில்லைநாதன் புறநானூறு கற்பித்தார். கைலாசநாதக் குருக்களும் சுந்தரமூர்த்தி ஐயரும் சமஸ்கிருதம் கற்பித்தனர். பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை, கல்வெட்டியலும் தமிழ் இலக்கண வரலாறும் கற்பித்தார்.

அத்தோடு சிறப்புக் கற்கைநெறிக்கு உப பாடமாக நான் இந்திய, இலங்கை வரலாற்றையும் சிறப்பாகத் தென்னிந்திய வரலாற்றையும் தெரிவு செய்து கொண்டேன். பேராசிரியர் பத்மநாதன், பேராசிரியர் சிவசாமி, பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா ஆகியோர் இவற்றை எமக்குக் கற்பித்தனர்.

மேற்குறிப்பிட்டவர் அனைவரும் அருமையான விரிவுரையாளர்கள். ஒரிருவரைத் தவிர விரிவுரைகள் நிகழ்த்தி அப்பாடப் பரப்பில் மென்மேலும் வாசிக்க எம்மை வற்புறுத்தியவர்கள், வழிகாட்டியவர்கள். இவர்கள் எம்மைப் புதிய வழிகளில் சிந்திக்க வைத்தனர்.

பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை மரபுவழித் தமிழறிஞர்களிலிருந்து மாறுபட்டவர். கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தில் தமிழர் தோன்றிய கதையினை மரபுவழிப் புலமையாளர் கூறிய காலத்தில், தமிழர் வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் விஞ்ஞான நோக்கோடு அணுக முயன்ற முன்னோடிகளுள் ஒருவர். கால ஆராய்ச்சி அவரின் சிறப்பியல்பு. அவரின் நூல்களையும் சிந்தனைகளையும், மரபுவழித்

தமிழ் அறிஞர்கள் தமிழகத்தில் புறக்கணித்த போது தமிழைச் சிறப்புப் பாடநெறியாகப் பயின்ற எம்மை அவருடைய அனைத்து நூல்களையும் வாசிக்கும்படி தமிழ்த் துறையின் பெரும்பாலான விரிவுரையாளர்கள் வற்புறுத்தினர், வாசிக்க வைத்தனர்.

வையாப்புரிப் பிள்ளையுடன் சதாசிவ பண்டாரத்தார். நீலகண்ட சாஸ்திரி, எஸ். ராமகிருஷ்ணன், ஜேசுதாசன், அ.சீனிவாசராகவன், அ. ச. ஞானசம்பந்தன் முதலானவர்களின் நூல்களையும் கற்றதுடன் மரபு வழித் தமிழ்ப் புலமையாளர்களான ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை பூரணலிங்கம்பிள்ளை, வேங்கடசாமி நாட்டார், சோமசுந்தரப் பாரதியார் ஆகியோரின் ஆய்வு நூல்களையும் படிக்கும்படி ஆற்றுப்படுத்தப் பட்டோம்.

இக்காலகட்டத்திலே தான் எழுத்து, சரஸ்வதி, தாமரை, தேனருவி, கலைச்செல்வி போன்ற காத்திரமான நவீன இலக்கியச் சஞ்சிகை களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டோம். சி.சு.செல்லப்பா, வெங்கடசாமி நாதன், க.நா. சுப்பிரமணியம், சிதம்பரரகுநாதன், ப. ஜீவானந்தம், நா. வானமாமலை முதலான இலக்கிய விமர்சகர்கள் எமக்கு அறிமுக மாகினர். இதற்கும் மேலாக எமக்கு பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியோரின் தொடர்பு கிடைத்தது. சங்க இலக்கியம் தொடக்கம் சமகால இலக்கியம் வரைக்குமான பார்வை அவர்களுக் கிருந்தது. அவர்களின் குருநாதரான பேராசிரியர் செல்வநாயகத்திற்கும் இது இருந்தது. பார்வையில் வித்தியாசங்கள் இருப்பினும் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சியாக நவீன தமிழ் இலக்கியத்தை பார்க்கும் பார்வை இவர்களின் பொதுத் தன்மை எனலாம்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் காலம் அற்புதமான காலம். தமிழ் இலக்கியம் தமிழர் வரலாறு, தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிய ஓர் அறிவார்ந்த அத்திவாரம் எமக்குக் கிடைத்த காலம் அது. இவற்றால்தான் சங்க இலக்கியம் தொடக்கம் சமகால இலக்கியம் வரையிலான ஈடுபாடு எனக்கு ஏற்பட்டது என்று நினைக்கின்றேன்.

கவிதை ஈடுபாடு

எனது கவிதை ஈடுபாட்டுக்கும் நான் கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித் தமைக்கும் ஒரு பின்புலமும் வரலாறும் உண்டு. நான் கவிதைகள் எழுதினேன் என்று நிச்சயமாகக் கூறமாட்டேன். ஆனால் என்னிடம்

கவிதை பற்றிய உணர்வு இருந்தது என்று நினைக்கிறேன். பலரிடம் இது இருக்கும். கவிதை உணர்வுடையோர் எல்லோரும் கவிதை எழுதுவதில்லை. இது வெளிப்பாட்டுத்திறன் சம்பந்தப்பட்ட விடயம்.

நீங்கள் கேட்டபடி ஆரம்பத்தில் என் ஈடுபாடு கவிதைகள் பாஸ் இருந்தது உண்மை. பாடல்கள் எழுதுவது அன்று எனக்கு விருப்பமாக இருந்தது. நம் நாட்டில் உள்ள புகழ்பூத்த கவிஞர்களுக்கு பாட்டெழுதும் அல்லது கவிபுனையும் சித்திப்பு எப்படி வாய்த்தது என்பன பற்றி யெல்லாம் நம் விமர்சகர்கள் இன்னும் கவனம் செலுத்தவில்லை போல எனக்குப்படுகிறது.

இளமைக் காலமும் கோவிற்பின்னணியும்

என் இளமைக் காலங்களையும், பாட்டெழுதும் ஆர்வம் எனக்கு ஏற்பட்டமையையும் ஒரு தரம் நான் இப்போது மீட்டிப் பார்க்கிறேன். எனது ஊரிலே ஒரு கோயில் இருந்தது. நரசிங்க வைரவர்தான் அங்கு பிரதான தெய்வம்.

எனினும் அக்கோயில் வளவுக்குள் மாரி, காளி, வதன மார் ஐயனார், குமரர், திரிகுலவைரவர் முதலான தெய்வங்களுக்குரிய சிறுசிறு பந்தல்களும் இருந்தன.

வருடம் தோறும் கதவு திறந்து 7 நாட்கள் அக்கோயிலில் சடங்கு நடடைபெறும். அச்சடங்குகள் எனது இளம் பருவத்து நினைவுகளில் உறைந்துள்ளன. ஏழு நாட்களும் இரவும் பகலும் அக்கோயிலில்தான் நாம் இருப்போம். புழுதி மண்ணில் விளையாடுவோம். கோயிற் சடங்குகளை அம்மா, பாட்டியுடன் அமர்ந்திருந்து பார்ப்பேன். சற்று வயது வளர சடங்கு நிகழ்வுகளில், சிறுசிறு சேவைகளிலீடுபட்டேன். இன்னும் சற்று வயது வளர (15) சடங்கு நடத்தும் முறைகளிலும் ஈடுபட்டேன்.

ஏழு நாட்களும் இரவு வேளைகளில் மாரியம்மன் தாலாட்டு பின்னிரவுகளில் அக்கோயில் மண்டபத்தில் பாடப்படும். உடுக்கின் பின்னணியுடன் ஏடு பிரித்து அப்பாடலைக் கணீர் என்ற குரலில் செல்லையா அம்மாச்சி (மாமா) பாடுவார். (பின்னாளில் அதனை வேறு சிலரும் பாடினர்)

உத்தரவெங்கல உடுக்கு முழங்கவே - மாதர் ஆட
உறுமிமேளம் பம்பைகள் ஆர்ப்பவே

என்று மாரியம்மன் வரும் கோலத்தை அவர் பாடும் போதும் அதற்குப் பின்னணியில் உடுக்கொலி உறுமும் போதும் மிக்க கவர்ச்சியாக இருக்கும். ஒவ்வொரு நாளும் முதற் பூசை மாரியம்மனுக்கு. அப்போது தெய்வம் ஏறி ஆடுவோர் கொடுக்கக்கட்டுடன் சிலம் பணிந்து வேப்பிலை தாங்கி கோயில் வாசலில் நிற்பர்.

அப்போது "அன்னபரிபூரணி சொர்ணம் அருள்பாகரி" என்று தொடங்கும் ஓசையும் ஒத்திசையும் மிக்க மாரியம்மன் காவியம் உடுக்கொலியின் பின்னணியிலும், பறை ஒலியின் பின்னணியிலும் பாடப்படும். பெரிய கோயிலான நரசிங்க வைரவர் கோயிலின் உள்மண்டபத்துள் தெய்வக்காரர்கள் நிற்கும்போது உடுக்கு, பறை, சிலம்பு பின்னணியில்

திருமாது சேர் புளியங்குளப் பதிமேவும்
செல்வ நரசிங்க வைரவ சுவாமி மீது
மருமாது சேர் காவியத் தமிழை ஆச
மதுர கவி அறியாத வறியன் நான் கூற

என்ற நரசிங்க வைரவ சுவாமி காவியம் பாடப்படும்.

இதைவிட ஒவ்வொரு தெய்வப் பந்தலுக்கும் அத்தெய்வம் ஏறி ஆடுவோர் வந்தவுடன் அவ்வத் தெய்வங்கட்குரிய காவியங்கள், பாடல்கள் பாடப்படும். காத்தவராயன் பாடல்கள், வதனமார் காவியம், காளி அகவல் என்பனவெல்லாம் இளம் வயதில் கோயிலில் என்னை ஈர்த்த பாடல்கள்.

அரிகரி காளி அட்சரி காளி
திரிபுர கைலை சென்றிருந்தவளே
சுடலையில் ஆடிப்பாடிய சூரி
சூர சங்காரி வீரகெங்காளி

என்ற ஒத்திசை மிக்க காளி அகவல் இளம்வயதிலேயே எனக்கு மனப் பாடமாகிவிட்டது. சடங்கின் இறுதிநாளில் வைரவர் ஊஞ்சல் பாடல் இடம்பெறும். இப்பாடல்கள் யாவும் எளிமையும், இனிமையும், இசைத்தன்மையும் கொண்டவை.

அவற்றைப் பாடியவர்கள் ஊரில் உள்ள மதிப்பிற்குரிய முதியவர்கள், என் உறவினர்கள், இனிமையான குரல்வளம் கொண்டவர்கள்.

பின்னாளில் சற்று வயது வளர நானும் இவர்களுடன் பாடலில் இணைந்து கொண்டேன்.

அவர்கள் என்னைப் பாடும்படி ஊக்கப்படுத்தினர். இவற்றின் ஓசை நயமும், எளிமையும், இசை நயமும் என்னுள் புருந்திருக்க வேண்டும். இங்கு தெய்வமாடும் தெய்வக்காரருக்கு உருவேற்ற மந்திர உச்சாடனங்களைப் பூசாரியார் சொல்வார். (சிலவேளைகளில் உதவி யாளர்களும் இதனைச் செய்வர்) என் தந்தை இதில் வல்லவர். அவர் மூலம் அன்று என் இளம் வயதில் (15) நான் பல மந்திரங்களை அறிந்திருந்தேன்.

அட்சரம் கீறி மந்திரம் சொல்லி, தெய்வக்காரர்களை உருவேற்றியு முள்ளேன். இம் மந்திரங்கள் ஓசையும் ஒத்திசையும் உடையவை. என் பாடல்களில் (மூக்கியமாக நாடகப் பாடல்களில்) காணப்படும் ஓசை, ஒத்திசை, எளிமைகளுக்கான அடித்தளம் இதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று நான் இப்போது நினைக்கிறேன்.

சுத்துப் பின்னணி

எனது ஊர் சுத்துக்கு மிகவும் பெயர்போன ஊர். எனது 4வது வயதிலிருந்து சுத்துக்கள் பார்த்த ஞாபகம் எனக்குண்டு. ஒரு சுத்துப் பழக ஆறு அல்லது ஏழு மாதம் எடுப்பர். தினமும் சுத்துப் பழகுவர். இது தினக்கூத்து என்றழைக்கப்படும். அக்கூத்தில் ஆடும் படிப்பறிவு தெரியாத சிலருக்கு தாய்க் கொப்பியிலிருந்து பாட்டைப் பிரதிசெய்து கொடுப்பது, பாட்டைப் பாடமாக்கும் விதத்திற் சொல்லிக் கொடுப்பது என்ற வகையிலும் பாடல்களின் அமைப்பு, ஒழுங்குமுறைகள் எனக்குள் ஊறி இருக்க வேண்டும். நான் பாட்டெழுதுவதற்கு இவையெல்லாம் எனக்கு இளம் வயதில் வாய்த்த அடித்தளங்கள்.

இடைநிலைப் பாடசாலையில் கவிதை

வந்தாறுமூலை மத்திய கல்லூரியில் எனது 10வது வயதில் விடுதி வாழ்க்கையுடனான இடைநிலை பள்ளிப் படிப்பு ஆரம்பமாகிறது. ஆங்கு 7ம் வகுப்பில் பயின்றபோது ஒரு கையெழுத்துப் பத்திரிகை நடத்தினோம். வகுப்பாசிரியர் சுந்தரலிங்கம் ஊக்கப்படுத்தினார். நான்தான் அச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர். அப்பத்திரிகைக்கான கவிதைகள் எழுதியது ஞாபகம்.

என்னோடு ஒரே வகுப்பில் படித்த மதிவதனன், பாஸ்கரதாஸ் ஆகியோரும் கவிதைகள் எழுதினர். சுந்தரலிங்கம் ஆசிரியரும் ஏனைய

ஆசிரியர்களும் தட்டிக்கொடுத்தனர். கா.சி. ஆனந்தன் எனது அயல் கிராமத்தவர். அவர் அன்று இந்தியாவில் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் B.A. படித்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் கவிதைகள் எழுதுவார். அவர் உறவு எனக்கு 10 வயதில் கிடைத்தது. அவரைப் பார்த்து அவர்போல கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித்தேன். என் கவிதைகளை அவர் திருத்தித் தருவார். அவர் மூலம்தான் பாரதிதாசன் எனக்கு அறிமுகமானார். அப்போது நான் இந்தியாவில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த சி.பா. ஆதித்தனார் நடத்திய 'தமிழ்க்கொடி' என்னும் பத்திரிகைக்கு தமிழ்க் கொடி என்னும் கவிதை ஒன்றினைப் பாரதிதாசன் பாணியில் எழுதி கா.சி. ஆனந்தனிடம் கொடுத்தேன். அக்கவிதை 1958 களில் தமிழ்க் கொடியில் வெளிவந்தது(அப்போது எனக்கு 15 வயது)

பின்னர் பாடசாலையில் உயர்தர வகுப்பில் படிக்கும் போது தினகரனில் புதன் மலர் பகுதிக்கு கவிதைகள் எழுதினேன். இவ்வண்ணம் பாடசாலை நாட்களில் என் கவிதைகள் பத்திரிகைகளில் வெளிவர ஆரம்பித்து விட்டன. எல்லாம் பாரதிதாசனின் தாக்கம்தான். சூழலும் தொடர்புகளும் இப்படித்தான் என் கவிதை வாழ்வை ஆரம்பித்து வைத்தன.

பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

எனது 19வது வயதில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் செல்கிறேன். சுதந்திரனில் வந்த தமிழ் உணர்ச்சிக் கவிதைகள், கா.சி. ஆனந்தனின் கவிதைத் தாக்கம், பாரதிதாசனின் கவிதைகளின் தாக்கம், தி.மு.க. எழுத்தாளர்களின் கருத்தியல் தாக்கங்களூடன்தான் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துள் காலடி வைத்தேன். கிராமத்திலிருந்தும், மத்திய கல்லூரியிலிருந்தும் பேராதனை சென்ற எமக்கு அந்த சூழலும், பிரமாண் டமான கட்டிடங்களும் வகுப்பறைகளும் வாழ்வு முறைகளும் பிரமிப்பூட்டின. அச்சப்பட வைத்தன. ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்களுக்குள் நாம் எங்கே என்ற ஒருவித விரக்தியான அச்சம் கலந்த பய உணர்வுதான் ஏற்பட்டது. எனது முதலாவது ஆண்டில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் என் சக மாணவர்கள் தந்த ஊக்கத்தினால் பங்கு கொண்டேன். நீங்கள் குறிப்பிட்ட கவிதை அதுதான். 1961ஆம் ஆண்டு இளங்கதிரில் அது வெளியாகியுள்ளது. பட்டப் பகலில் பாவலர்க்கு தோன்றுவது என்ற தலைப்பில் அக்கவிதைப் போட்டிக்கு ஒரு நீண்ட கவிதை பாரதிதாசன் பாணியில் எழுதினேன்.

தமிழ்த் தேசியப் பகுத்தறிவுவாத கருத்து நிலையை அடிப் படையாகக் கொண்டது அது. அதனை முதற் பரிசுக்குரிய கவிதையாகத் தெரிவுசெய்தனர். நடுவர் குழுவில் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை பேராசிரியர் கைலாசபதி ஆகியோர் அன்று இருந்தனர்.

முன்னவர் இருவரும் தமிழ் தேசியக் கருத்துநிலையாளர்கள், பின்னவர் பொதுவுடமைக் கருத்து நிலையாளர். இரண்டாம் பரிசினை செ.யோகநாதன் பெற்றார். அவர் கவிதை மலையகத் தொழிலாளர் களைப் பற்றியது. "மலைக்குள் மாண்டிடவோ அவர் இங்கு மனிதர் ஆகி வந்தார்" என்பது அவர் எழுதிய கவிதைத் தலைப்பு.

தமிழ் விழா கவி அரங்கில் அது அரங்கேறியது. அது ஓர் புது அனுபவம். பெருந்தொகை மாணவர் மத்தியில் அக்கவிதை நன்கு எடுபட்டது. நான் கவி சொன்ன பாணியும், கருத்துக்களும் சபையோர்க்குப் பிடித்திருக்க வேண்டும். என் கவிதையில் தமிழ் உணர்வு கொப்பளித்ததனை அன்று தமிழ் உணர்வுமிக்கோராகத் தம்மை நினைத்த மாணவர் பலர் கைதட்டி வரவேற்றனர். கவி அரங்கம் முடிய பெரியவர்கள் பாராட்டினர்.

கைலாசபதி. கவி அரங்கம் முடிய என் அருகில் வந்து முதுகில் தட்டி ஏழைகளும், ஏற்றத் தாழ்வுகளும்மில்லாத தமிழ்நாட்டைக் கற்பனை செய்தமைக்காக என்னைப் பாராட்டியது இன்னும் நெஞ்சில் பசுமையாக உள்ளது. இதன் பின்னால் தொடர்ந்தும் நான் தினகரன் இளங்கதிர் இந்து தர்மம், சுதந்திரன் முதலான பத்திரிகைகளுக்கெல்லாம் கவிதைகள் எழுதலானேன்.

இக்கால கட்டத்தில் தான் எனக்கு பேராதனைப் பல்கலைக்கழக சோசலிச மாணவர் சங்கத்தின் உறவு கிட்டுகிறது. யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து பேராதனை வந்த மாணவர்கள் அரசியலில் இரு பிரிவினராக இயங்கினர். ஒரு பிரிவினர் தமிழரசுக் கட்சி சார்ந்தோர், இன்னொரு பிரிவினர் கம்யூனிஸ்கட்சி அல்லது லங்கா சமசமாஜக் கட்சி சார்ந்தோர். செ.யோகநாதன், அ. ஜெயரட்ணம், க. சண்முகலிங்கம், ந. சண்முகரத்தினம் (சமுத்திரன்)அ. முத்துசிவஞானம் போன்றோர் இரண்டாம் பிரிவினர். கைலாசபதி எங்களை ஒன்றிணைத்தார். அவரே என்னை சோசலிச மாணவர் குழுவுக்கு அறிமுகம் செய்தார். அதில் சில மாக்ஸிஸ வகுப்புகளும் எடுத்தார் பல விரிவுரையாளர்கள்

ஆங்கிலத்தில் சில மாக்ஸிஸ வகுப்புகள் எமக்கு எடுத்தனர். அந்தக் குழுவில்தான் பல சிங்கள மாணவர்கள் எனக்கு அறிமுகமாகினர். அற்புதமான மாணவர்கள் அவர்கள். உண்மையும் நேர்மையும் மிக்க தேசப் பிரியர்கள் அவர்கள். அடித்தள மக்கள் பால் அன்புபூண்டவர்கள். (அன்று தமிழரசுக் கட்சி என அழைக்கப்பட்ட சமஸ்டிக் கட்சியின் தமிழ் உணர்ச்சிமிக்க பேச்சுக்களால் பாதிக்கப்பட்டு) சிங்களவரை எதிரியாகப் பார்த்துப் பழக்கப்பட்ட என் கிராமிய பிரதேச இனவாத சிந்தனைகள் இச் சிங்கள மாணவர் தொடர்பால் திசைதிரும்பின.

மாக்ஸிஸம் புதிய ஒளியொன்றைத் தந்தது. மாக்ஸிஸத்தைக் கற்க ஆரம்பித்தோம். அந்த ஒளியில் இலங்கை வரலாற்றையும் அரசியலையும் தமிழர் வரலாற்றையும் தமிழர் அரசியலையும் பார்க்க ஆரம்பித்தோம். விடநாம் ஆதரவுப் போராட்டங்களிலும் சிங்கள தொழிலாளர்கள் நடத்திய போராட்டங்களிலும் கலந்துகொண்டோம். அவற்றிற்கு ஆதரவு தந்தோம். விடுமுறை நாட்களில் சிங்கள நண்பர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று அவர்கள் குடும்பத்தாருடன் உறவாடினோம். உணவுண்டோம். இவை யாவும் எம் பார்வையை அகலித்தன. மனதை விசாலப்படுத்தின.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத் தொடர்பு

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இக்காலகட்டத்தில் வேகமாக இயங்க ஆரம்பித்த காலம். கம்யூனிஸ நெறி சாராத பேராசிரியர்களான கணபதிப்பிள்ளை, வித்தியானந்தன் ஆகியோர் ஆதரவும் அதற்கிருந்தது. பேராசிரியர் கைலாசபதி சிவத்தம்பி ஆகியோர் அவ்வெழுத்தாளர் சங்கத்தில் தீவிர உறுப்பினர்களாக உழைத்த காலம் அது. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தாக்கம் பல்கலைக்கழகத்திற்குள்ளும் ஏற்பட்டது. அன்று எமது காலத்தில் செ. யோகநாதன், செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், முத்துசிவனாணம், சுக்ரி, கதிர்காமநாதன், அங்கையன் கைலாயநாதன், ஜெயரத்தினம், சண்முகலிங்கம், துருவன் பரராசசிங்கம், சிவனேசச் செல்வன், கலா பரமேஸ்வரன், கவிதா, குந்தவை என ஏகப்பட்ட எழுத்தாளர்கள் முன் பின்னாக இளைஞர்களாகப் பயின்ற காலம் அது. இவ்வெழுத்தாளர் குழுவில் ஒரு பகுதியினர் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பக்கம் சார்ந்தனர். இதில் என்னை இணைத்துவிட்டவன் சக மாணவன் செ. யோகநாதன்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க எழுத்தாளர்கள் வாராவாரம் பேராதனைப் பூங்காவில் கூடினர். இலக்கியம் பற்றி உறவாடினர். சமத்துவம், சோசலிசம் என்ற பரந்த சிந்தனைகளும், மண்வாசனையதார்த்தம், சோசலிச யதார்த்தம் என்ற புது சொற்களும் எமக்கு அறிமுகமாகின. இக்காலகட்டத்திலேதான் ஏங்கல்ஸ்ஸின் குடும்பம் தனிச் சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம், பொலிட்சரின் மாக்ஸீய மெய்ஞ்ஞானம், போன்ற நூல்களைப் பயில ஆரம்பித்தோம். அக்கால கட்டத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து சக்தி வெளியீடு, ஸ்ரார் பிரசுரம் என்பன பல மாக்ஸீய நூல்களை தமிழில் வெளியிட்டன. அவையாவற்றையும் வாசிக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன.

இப்போதும் ஞாபகம் இருக்கிறது டாங்கேயின் பண்டைக்கால இந்தியாவும் ராகுல்ஜி சாங்கிருத்யாயனின் வால்காவிலிருந்து கங்கை வரை எனும் நூலும். நான் இதுவரை வைத்திருந்த இந்திய சரித்திரம், பண்பாடு பற்றிய சிந்தனைகளை மாற்றியமைத்த புத்தகங்கள். அவற்றை வாசித்த பின் எனது சிந்தனைகள் வேறு விதமாயின.

இப்புத்தகத்தின் கருத்துக்களை தோழர்கள் கூடி விவாதித்தோம். தொழிலாள வர்க்கப்புரட்சியை நம்பினோம். தொழிலாளர்கட்காகப் பாடுவதே பாட்டு என்று வாதிப்போம்.. உலகத்தையே புரட்டி எடுத்துப் புரட்சி செய்ய வந்தவர்கள் நாம் என்றும் அதை நாம் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்றும் உணர்வுகள் உடலெல்லாம் நிரம்பிக்கிடந்த இளமைக் காலங்கள் அவை. சிந்தனையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய ஈவேரா, அண்ணாதுரை எழுத்துக்கள், சீர்திருத்த எழுத்துக்கள் என்றும் அவற்றால் ஒன்றுமாகாது என்றும் மாக்ஸீய எழுத்துக்களே புரட்சிகர எழுத்துக்கள் அவையே உலகை மாற்றக்கூடியவை என்றும் மனசார நம்பினோம். உழைத்தோம். இன உணர்வு பேசிய என் கவிதைகள் இப்போது மக்கள் வர்க்கம், புரட்சி, மாற்றம் என்ற கருத்துக்களை முன்வைத்தன.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் 1961இல் தனது மாநாட்டினை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தியது. ஈழத்துத் தனித்துவம், ஈழத்து இலக்கியம் என்ற கோசங்கள் முக்கியமாயின. ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் களின் முன்னோடிகளாக நாவலர், விபுலானந்தர் என்போர் கூறப்பட்டனர். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க விழாவில் பாரதியாருக்கு ஞான குருவாகவிருந்த பருத்தித்துறை வியாபாரி மூலையைச் சேர்ந்த யாழ்ப்பாணத்துச் சாமிக்கு அவர்கள் ஒரு விழா எடுத்தனர்.

ஈழத்து இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் யாழ்ப்பாணச் சாமியான அருளம்பலச் சாமியையும் இணைக்க எடுத்த முயற்சி அது. அக்கவி அரங்கிற்கு பேராதனையிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் சென்ற போது தான் பல எழுத்தாளர்களை நான் சந்தித்தேன். டொமினிக் ஜீவா டானியல், ரகுநாதன், பசுபதி, இளங்கீரன், சொக்கன், யாழ்ப்பாணன், அல்வாயூர் மு. செல்லையா, முருகையன், அ.ந. கந்தசாமி, நீர்வை பொன்னையன், பெனடிக்ற்பாலன், தங்கவடிவேல் என அவை நீரும். இவர்களிற் பலர் பின்னாளிலே எனக்கு மிக நெருக்கமானவர்களுமாயினர்.

கவி அரங்கக் காலம்

யாழ்ப்பாணச் சுவாமி கவி அரங்கில் பல்கலைக்கழகத்தில் கவிதைப் போட்டியில் முதற் பரிசுபெற்ற என்னையும் கலந்துகொள்ள வைத்தவர்கள் கைலாசபதியும் பல்கலைக்கழகத்திற்குள் இயங்கிய முற்போக்கு இளம் எழுத்தாளர்களுமாவர்.

சில்லையூர் செல்வராசன் கவி அரங்கிற்குத் தலைமை தாங்கினார். அக்காலத்தில் சில்லையூர் கவிதை சொல்லும் பாணி கவி அரங்கில் ஒரு தனிப்பாணி. நாடகத் தன்மையோடு அவர் கவிதையை அரங்கேற்றுவார். பழம் பண்டிதர்கட்கு எதிராக முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் போராட்டம் நடத்திய காலம் அது. மரபுவழித் தமிழ் பயின்ற தாம் படைக்கும் இலக்கியமே உயர் இலக்கியம் என்றும் அடிமட்டத் தொழிலாளர்களில் இருந்து வந்த ஜீவா, டானியல் போன்றோர் படைக்கும் இலக்கியம் இழிசனர் இலக்கியம் என்றும் மரபு பண்டிதர்கள் கூறிய காலம் அது. நாம் அதனை வன்மையாக இளமைத்துடிப்போடு எதிர்த்தோம். தமிழ் அனைத்து மக்களுக்குமான சொத்து என வாதிட்டோம்.

சில்லையூர் வழமை போல மேடையில் ஏறிச் சால்வையை இடுப்பில் கட்டிக் கவி பொழிய ஆரம்பித்தார். ஒரு கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணப்பகுதி உறை கூழ்ப்பானைப் பண்டிதர்கள் என்றதுமே ஒரே பலத்த கைத் தட்டல். அக்கவி அரங்கில் சில்லையூர் செல்வராஜன் உட்பட சொக்கன், முருகையன், பசுபதி, அ.ந.கந்தசாமி, யாழ்ப்பாணன் முதலாம் வயது சென்ற கவிஞர்கள் மத்தியில் இளைஞனான நானும் கலந்து கொண்டேன்.

அப்போது எனக்கு இருபது வயது. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கக் கொள்கைகளுக்கு நான் செய்யுள் வடிவம் கொடுத்திருந்தேன். தொழிலாள வர்க்கம், புரட்சி, சமூக மாற்றம் எல்லாம் அதற்குள் இருந்தன. ஒரு இள வயதுப் பையன் சங்கக் கொள்கைகளைப் பாடலில் சொல்கிறான் என்ற வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் அவர்களுக்கு.

நான் நன்றாகக் கவிதை சொல்வேன். குரலை ஏற்றியும் இறக்கியும் உணர்ச்சி பாவத்துடன் சொல்வேன். உரத்த எனது குரலும் கவிதை சொல்லும் பாணியும் சனங்களுக்கு நன்கு பிடித்திருந்தன. நிறைந்த கைதட்டல்களும் பாராட்டுக்களும் கிடைத்தன. யாழ்ப்பாணப் பெரிய எழுத்தாளர் மத்தியில் பிரபல்யமானேன். அதன் பின்னர் சில காலம் கவி அரங்கக் கவிஞனாகவே செயற்பட்டேன்.

1961 தொடக்கம் அதிகமான கவி அரங்கங்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே நடந்தேறின. தமிழ்ச்சங்கம், இந்துமன்றம், எழுத்தாளர் சங்கம் போன்ற சங்கங்கள் நடத்தும் நிகழ்ச்சிகளில் நடைபெறும் கவி அரங்குகளில் தொடர்ச்சியாகப் பங்குகொள்ளும் ஒரு வனானேன். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற கவி அரங்குகளுக்கு அப்பால் அக்கால கட்டத்தில் கண்டி, பேராதெனியா, மாத்தளை ஆகிய இடங்களுக்கு எல்லாம் கவி அரங்குகளுக்குச் சென்றது ஞாபகம். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற கவி அரங்கங்களுக்கு கைலாசபதி, முருகையன், சில்லையூர் செல்வராஜன், நாவற்குழியூர் நடராஜன் ஆகியோர் தலைமை தாங்கினர். 1964 இல் இலங்கை வானொலியில் 'கூவாய் குயிலே' என்ற தலைப்பிலான கவி அரங்கில் பங்குகொள்கிறேன். அதுதான் எனது முதல் வானொலிக் கவி அரங்கு. அது ஒரு புதிய அனுபவம். முன்னால் ரசிக்கின்ற பார்வையாளர் எவருமின்றி பார்வையாளர்களை மனதில் கற்பனை செய்து கொண்டு மைக்கிரபோனோடு உறவாட வேண்டும். கைதட்டுக்கள், ஆஹாக்கள், சிரிப்புகள் கேட்காது. குளிரூட்டப்பட்ட அறையினுள் கவி அரங்கு. பேராதனையிலிருந்து நண்பர் ஒருவருடன் கொழும்பு சென்று அதிர் பங்கு கொண்டு விட்டுத் திரும்பினேன். சித்திரைப் புத்தாண்டுக் கவி அரங்கு அது.

மாந்தளிர்கள் கைகாட்டி மகிழ்வனோடு
வசந்தமே வந்திட்டி என்றழைக்க

என்று தொடங்கி, மாந்தோப்பில் கூவும் குயிலை வருணித்து சித்திரைப் புதுநாளில் ஏழை மக்கள் பட்டினியோடு வாழ்கிறார். உடுபிடவைக்கும் வழி இல்லை எனவே இவர்களின் வாழ்வில் வசந்தம் வரவேண்டும் என்று கூவாய் குயிலே என்று குயிலைக் கேட்கும் பாடல் இப்படி முடிகிறது.

வானத்தில் நின்று நீ கீழே பார்த்து
வாயசைத்துக் கூவுகிறாய் நானுமிங்கே
ஞாலத்தில் தெருப்புமுதியிலே தனியே வாழ்ந்து
நல்வாழ்வு அவர் வாழப் பாடுகின்றேன்
கானத்தில் இருவரிடை நோக்கும் ஒன்றே
கலங்காதே குயிற் பெண்ணே நமது ஓசை
வானம்போல் பரவுமடி வாழ்வு காண்போம்
வாய் திறப்போம் அதுவரையும் பாடி நிற்போம்
கூவுக குயிலே கூவுக நீயும்
ஆவி பிரியும் வரை

என்று குயிலையும் எம் பக்கம் அழைப்பதாக அப்பாடல் அமைந்தது. 1964 இளங்கதிரில் அப்பாடல் வெளிவந்துள்ளது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவர் சங்கங்கள் நடத்தும் கவி அரங்குகளில் நான் எப்போதும் ஒருவனாக இருப்பேன். என் கவிதை களை உரத்த தொனியில் சொல்வேன். எனது குரல் அகண்ட குரல். மெல்லப் பேசினும் பெரிதாகக் கேட்கும். பெரிதாகப் பேசினால் எப்படி இருக்கும். ?

ஒருநாள் பல்கலைக்கழகழத்தில் ஒரு கவி அரங்கு முடிந்து வரும்போது எம் கருத்தோடு முரண் கொண்ட மாணவர் ஒருவர் என்னிடம் வந்து “ஏன் இப்படி உரக்கக் கத்துகிறாய்” என்று நக்கலாகக் கேட்டார். என் அருகில் வந்த நண்பர் ஜெயரட்ணம் (இப்போது ஓய்வுபெற்ற நிதிச் செயலாளர்) “அது உரத்துத்தான் கேட்கும். அது தொழிலாள வர்க்கத்தின் குரல்” என்று கேட்டவருக்குப் பதில் சொன்னது இப்போது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

1966 இல் “மான் வரக் கண்டதுண்டோ” என்ற தலைப்பில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்க பெருவிழாவில் கவி அரங்கிற் பாடிய பாடல் மனதிலுண்டு. அதிலே நாவற்குழியூர் நடராஜன் தலைமை தாங்க அதில் நுஃமான், கா.சி. ஆனந்தன், சில்லையூர்

செல்வராஜன், புதுவை இரத்தினதுரை, முருகையன் ஆகியோருடன் நானும் கலந்து கொண்டேன்.

பல்கலைக்கழகத்தை விட்டு நான் 1965 இல் வெளியேறினாலும் என்னையும் கவி அரங்கத்திற்கு அழைக்குமளவு அங்கிருந்த பழைய மாணவர் மனதில் இடம்பெற்றிருக்கிறேன் என்று தெரிகிறது.

தமிழ் ஆனர்சு வகுப்பில் முதலாம் வகுப்புக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்த எனக்கு அது கிடைக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் அங்கு படிப்பித்த சில "பெரிய" தலைகள்தான் என்று நான் தீர்மானமாக நம்பிய காலங்கள் அவை. மனம் புண்பட்டிருந்தேன். கவி அரங்கிற்கு பெரிய தலைகளும் வந்திருந்தன. கவி அரங்கை நான் ஆரம்பித்த போது,

என்னைப் படிப்பித்து
இந்நிலைக்கு ஆக்கிவிட்ட
முன்னைப் பெரும் ஆசான்

என்று முன்னாளிலிருந்த ஒரு பேராசானை நான் விழித்துப் பாடியதும் சபையிலிருந்து ஒரே கைதட்டல் மீண்டும் நான்

என்னைப் படிப்பித்து
இந்நிலைக்கு ஆக்கிவிட்ட
கவிதை சொல்லும்
இந்நிலைக்கு ஆக்கிவிட்ட
முன்னைப் பெரும் ஆசான்

என்று மீண்டும் சொன்னதும் மீண்டும் ஒரு பெரிய கைதட்டலும் மாணவர் மத்தியிலிருந்து விசில்களும்.

இப்போது அவற்றை நினைத்துப் பார்த்தால் முதிரா இளமைப் பருவத்தின் முசுப்பாத்திகள் என்றும், கற்பித்தோரை மனம் வருந்தச் செய்தேனே என்ற பச்சாத்தாபமும் தான் ஏற்படுகின்றன. அக் கவிதையிலும் உழைப்பாளர், தாழ்த்தப்பட்டோர், தொழிலாளர் வாழ்வு அவர்கள் விடுதலைதான் பாடு பொருளாயமைந்தன.

1966 இலிருந்து 1970 வரை மட்டக்களப்பில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றேன். அப்போது மட்டக்களப்பிலும் கல்முனையிலுமாகப் பல கவி அரங்கங்கள் நிகழ்ந்தன.

மட்டக்களப்பு நகர், அமிர்தகழி, கல்லடி உப்போடை, ஆரையம்பதி, கொக்கட்டிச்சோலை, புதூர், திமிலைதீவு, வந்தாறுமூலை, கல்முனை போன்ற இடங்களில் அடிக்கடி கவிஅரங்குகள் நிகழும். பெரும்பாலும் ஒன்றில் அவை ஊர்க் கோயில் விழாக்களில் நடக்கும் அல்லது எழுத்தாளர் சங்க விழாக்களில் நடக்கும்.

அவற்றில் எல்லாம் கலந்துகொள்ள அழைப்புகள் கிடைக்கும். மட்டக்களப்பில் புலவர்மணி சரிபுதீன், புலவர்மணி பெரியதம்பிப் பிள்ளை, பண்டிதர் பூபாலப்பிள்ளை, வித்துவான் வி.சி. கந்தையா, கா.சி.ஆனந்தன், திமிலைத்துமிலன் போன்றோரின் தலைமையிலும், தமிழகத்தில் இருந்து வந்த குழந்தைக் கவிஞர் அழ வள்ளியப்பா, சுத்தானந்த பாரதியார் ஆகியோர் தலைமையிலும் கவி அரங்கு ஏறியுள்ளேன். எல்லாவற்றிலும் பாடு பொருள் சமூகக் கொடுமைகளும், ஏற்றத்தாழ்வுகளும் அதனால் பாதிப்படையும் ஏழை மக்களும், அடக்கப்பட்ட மக்களும் அவர்களது விடுதலையும் தான்.

1969 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கோயில் நுழைவுப் போராட்டம் ஆரம்பமாகிறது. வெகுஜன இயக்கப் போராட்டம் என அழைக்கப்பட்ட அதனை முன்னிட்டு கொழும்பில் ஒரு மாநாடு நடைபெற்றது. வித்துவான் லக்ஸ்மண ஐயர் தலைமையில் கவி அரங்கு அங்கு. சமூக அடக்குமுறைக்கு எதிரான கவியாக என் கவி அமைந்திருந்தது. அன்றைய பிரபல கவிஞர்களான முருகையன், சில்லையூர், நுஃமான் எல்லாம் அதிர் கலந்துகொண்டதாக ஞாபகம். தீண்டாமைக் கொடுமையை வெகுவாகச் சாடிய கவிதை அது.

1970களில் யாழ்ப்பாணத்தில் டானியலின் பஞ்சமர் வெளியீடு நிகழ்ந்தபோது அதற்கு ஒரு கவி அரங்கு ஒழுங்கு செய்திருந்தார். யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் நடைபெற்ற அக்கவி அரங்கில் பஞ்சமர் நாவல் விமர்சனத்தை நான் கவிதை நடையிலேயே செய்தேன்.

1971ல் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தனது மாநாட்டை சிங்கள-தமிழ் உறவு மாநாடாக நடத்தியது. அதற்கு தமிழ் அரசுக் கட்சியிடமிருந்தும் அன்றைய தமிழ் இளைஞர்களிடமிருந்தும் எதிர்ப்பு வந்தது. பண்டாரநாயகா சர்வதேச மண்டபத்தில் நடைபெற்ற அவ் விழாவில் பலபெரும் கவிஞர்கள் பங்கேற்றனர். அதில் பங்குகொண்ட நான் 'வடக்கு மனிதனும் தெற்கு மனிதனும்' என்ற ஒரு நீண்ட நெடும்பாட்டை வாசித்தேன். இக்காலத்தில் நான் பாட்டெழுதும்

முறையும் என் கவி அரங்கக் கவி முறைமையும் சற்று மாற்றமடைந்த காலம். வடக்கே இருந்து ஒரு மனிதன் வந்தான் என்று அந்தக் கவிதை ஆரம்பிக்கிறது. வடக்கேயிருந்து வரும் கஷ்டப்படும் தொழிலாளத் தமிழனும் தெற்கேயிருந்து வரும் கஷ்டப்படும் தொழிலாளச் சிங்களவனும் கிழக்கேயிருந்து வரும் கஷ்டப்படும் தொழிலாள இஸ்லாமியனும் ஓரிடத்தில் ஒரு புள்ளியில் சந்திக்கின்றனர். மூவருக்கும் பிரச்சினை ஒன்றுதான் என்று உணர்கின்றனர். தமக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகட்கு எதிராகவும் தம் விடுதலைக்காகவும் உழைக்க ஒன்று படுகின்றனர். இதுதான் கவிதைப் பொருள். அன்று அக்கவிதை வெகுவாகப் பலரால் சிலாகிக்கப்பட்டது. வெகுவாகச் சிலரால் விமர்சிக்கவும் பட்டது.

இதேபோல 1972ல் இலங்கை வானொலியில் நடைபெற்ற 'எங்கெழில் என் ஞாயிறு' என்ற தலைப்பிலான கவி அரங்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. திருவெம்பாவை வரிகள் அவை. தொழிலாளர், ஏழைகள் வாழ்வு சிறக்கா விட்டால் எங்கெழில் என் ஞாயிறு? என்ற கருத்துப்பட நான் பாடினேன்.

1973இல் உள்நின்றியக்கும் சக்தி என்ற தலைப்பிலான கவி அரங்கு வானொலியில் நடந்தது. அன்றைய பணிப்பாளர் ராஜசுந்தரம் அதனை ஒழுங்கு செய்திருந்தார். கவிஞர் அம்பி அதற்குத் தலைமை தாங்கியதாக ஞாபகம். உள்நின்றியக்கும் சக்தி விடுதலை உணர்வு, அனைத்து மக்களுக்கும் விடுதலை உணர்வு என்ற பொருள்பட என்னுடைய அப்பாடல் அமைந்திருந்தது. கவி அரங்கு முடிய ராஜசுந்தரம் என்னைப் பார்த்து you have given new interpretation for our heading (எமது தலையங்கத்திற்கு நீர் புதிய அர்த்தமளித்துள்ளீர்) என்று சொன்னது இப்போது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

1976 இற்குப் பிறகு யாழ்ப்பாணம் சென்று விடுகிறேன். அங்கெல்லாம் ஊர்கள், கோயில்கள், எழுத்தாளர் விழாக்களில் எல்லாம் கவி அரங்கங்களுக்குச் சென்றது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. 1977 இல் நயினாதீவு கலாமன்ற விழாவில் கைலாசபதியுடன் சென்று கவி அரங்க நிகழ்விற்கு வந்து தலைமை தாங்கியது ஞாபகம். அவர் உரையாற்றினார். நான் கவி அரங்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கினேன். அப்போது கைலாசபதி யாழ்ப்பாண வளாகத் தலைவராக நியமனம் பெற்றிருந்தார்.

மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்கும் பொழுது 1960களிலிருந்து 1975 வரை ஏறத்தாழ 15 வருடங்கள் கவி அரங்கக் கவிஞனாக அடையாளம் காணப்பட்டேன் என்று எண்ணுகிறேன். ஏறத்தாழ 100 கவி அரங்க மேடைகள் கண்டிருப்பேன் என்று எண்ணுகிறேன். இன்று பின்னோக்கிப் பார்க்கையில் அவை யாவும் கவிதைகள் அல்ல என்பது தெளிவாகப் புலனாகின்றது.

அவை யாவும் கவிதைச் சொற்பொழிவுகள். ஆனால் இக் கவி அரங்கங்கள் யாவற்றிலும் பெற்ற அனுபவம் எனக்குப் பாட்டெழுதும் பயிற்சியைத் தந்தது. எந்த விடயத்தையும் ஓர் ஓசை நயத்திற்குள்ளும், எதுகை, மோனைக்குள்ளும் உடனே போட்டு விடும் வல்லமை எனக்கு வாய்த்தது. கவியரங்கால் நான் பெற்ற நன்மை அதுதான்.

1970களின் நடுப்பகுதிக்குப் பிறகு கவியரங்கங்களுக்கு செல்வதைத் தவிர்த்துக் கொண்டேன். கவி அரங்கக் கவிதைகள், கவிதைகள் அல்ல என்று நான் எண்ணியமை ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

கவிதா நிகழ்வு

1980களில் நுஃமான் யாழ்ப்பாணத்தில் கவிதா நிகழ்வு என்றவோர் புதுமுறைக் கவி அரங்கை அறிமுகம் செய்தார். அதிலே மற்றவர்களின் கவிதைகளையும் நாம் மொழிந்தோம். எங்களுடன் இன்றைய யாழ்பல்கலைக்கழக துணைவேந்தராயிருந்த பேராசிரியர் சண்முகலிங்கம், சேரன், ரவி ஆகியோரும் பங்குகொண்டனர். 1985 வரை கவிதா நிகழ்வுகள் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபல்யமானது. பல கவிதா நிகழ்வுகளில் நான் பங்கு கொண்டுள்ளேன். 1958களிலிருந்து எனக்கு பாட்டெழுதும் பயிற்சி ஓரளவு இருந்தது. 1960 களுக்குப் பின்னர் கவி அரங்கக் கவிதா நிகழ்வுகளுடாக அப்பயிற்சி மேலும் வளர்ந்தது.

நாடகங்களுக்குள் பாட்டு

1961 இல் இராவணசன் வடமோடி நாடகப் பிரதி எழுதும் பொறுப்பை பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் என்னிடம் ஒப்படைத்து எழுதும்படி ஊக்கப்படுத்தினார். கம்பராமாயணப் பாடல்கள், கூத்துப் பாடல்களுடன் என்னால் ஆக்கப்பட்ட புதுப்பாடல்கள் பல அதில் இடம்பெற்றன. எனது 21 வயதில் நான் அதனை எழுத இப் பாட்டெழுதும் பயிற்சிதான்

வெகுவாகக் கைகொடுத்தது என்பேன். 1970களுக்குப் பிறகு எனது பாட்டெழுதுகின்ற இப் பயிற்சி என் நாடகங்களுடன் சங்க மித்துவிட்டது என்றே எண்ணுகிறேன்

1970 களுக்குப் பிறகு நான் எழுதிய சங்காரம் (1983) மழை(1985) சரிபாதி (1985) நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் (1986) தப்பி வந்த தாடி ஆடு (1985) வேடனை உச்சிய வெள்ளைப் புறாக்கள் (1986) ஓர் உண்மை மனிதனின் கதை (1988) என்னும் எனது நாடகங்கள் யாவும் ஆடலும் பாடலும் இணைந்த ஒருவகை நாடகங்களே. நான் எழுதிய நாடகங்களை இலகுவாக ஒருவர் நெறியாள முடியாது. அவருக்கு ஆடலிலும் பாடலிலும் பயிற்சி இருப்பதுடன் அந்நாடகங்கட்கான பயிற்சிகளுக்கும் நீண்ட நாட்களும் எடுக்கும். இந்நாடகங்களில் வரும் பாடல்களையெல்லாம் நானே எழுதினேன். இடையில் சில இசைப் பாடல்களும் எழுதியுள்ளேன் அவை இசைத் தட்டுக்களில் வந்துள்ளன. ஒரு சினிமாவுக்கும் ஒரு பாடல் எழுதியுள்ளேன். செய்யுள், கவிதை இசைப்பா பற்றிய தெளிவுகள் எனக்கு 1980க்கு பிறகு மெல்ல மெல்ல ஏற்படுகிறது. கவிதை எழுதுவது அதன்பின் நின்றுவிட்டது. பாடல்கள் மாத்திரமே எழுதினேன்.

1998க்குப் பின் கவிதை எழுதும் முயற்சி

1998 ல் இருதயக் குழாய்களில் ஏற்பட்ட அடைப்புகளை நீக்க ஒரு பெரும் இருதய சத்திர சிகிச்சை எனக்குச் செய்தனர். அது எனக்கு ஒரு மறுபிறப்பு. வைத்தியசாலையிலும் அறுவை சிகிச்சையின் பின்னரும் நான் பெற்ற அனுபவங்கள் என் சிந்தனையில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. அனுபவங்களைக் கவிதையாக்க முயன்றேன். வாழ்வதே சுவை என்ற அனுவத்தை 'வாழ்வின் சுவை' என்ற தலைப்பில் கவிதையாக எழுதிப் பார்த்தேன். நன்றாக வந்ததாகச் சொன்னார்கள். அக் கவிதையினை நண்பர் பெளசர் தன் மூன்றாவது மனிதன் சஞ்சிகையிற் பிரசுரித்திருந்தார்.

வயதோ சென்றது
வாழ்க்கையில் பல நாள்
வறிதே சென்றது இனி என்ன?
மரணமே மீதி
என்றனை நீயும்
வா! இரு நண்பா
என் கதை கேள் நீ

என்று தொடங்கும் அக்கவிதை வாழ்வின் சுவையை உணர்த்துவதாகவும் வாழ வேண்டும் என்ற ஓர்மத்தைத் தருவதாகவும் அமைகிறது.

வாழ்ந்துதான் வாழ்வின்
சுவையைச் சுவைக்காலம்
நடந்துதான் நமது
பயணத்தை முடிக்கலாம்

என்று கூறி

வாழவே பிறந்தோம் நண்பனே-
நாங்கள் வாழவே பிறந்தோம்
இறப்பதற்கன்று

என்று முடிகிறது. அதற்குப் பிறகு பல அனுபவங்களைக் கவிதையாக்கும் முயற்சியில் இறங்கினேன். சில நன்றாக வந்தன. ஒன்றிரண்டு ஞானம் சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

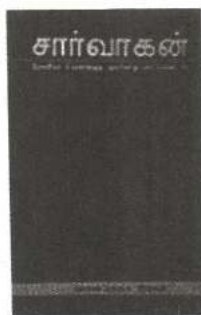
1999 இலிருந்து இன்று வரை மனத் தாக்கங்கள் ஏற்படும் பொழுது எல்லாம் கவிதைகள் எழுதுகிறேன். இதனால் அவ்வனுபவ அமுக்கங்களிலிருந்து விடுபட்டு மனம் இலேசாகும். எனக்கு கவிதை இப்போது மன அழுத்தங்களைத் தீர்க்கும் ஒரு வடிகால். பிரசுரமாகாத, பிரசுரிக்க முடியாத பல கவிதைகள் என்னிடம் உள்ளன. அவை எனக்கேயுரியவை, எனக்கே தெரிந்தவை. அவை என்னிடமேயுள்ளன. எனினும் ஒரு கவிஞன் என்று என்னைச் சொல்லிக் கொள்ளும் துணிவு எனக்கு இன்னும் ஏற்படவேயில்லை. இப்போதைக்கு கவிதை எழுதுதல் பீறிட்டெழும் என் உணர்வுகளுக்கு ஒரு வடிகால் அவ்வளவே.

அண்மையில் உங்களது
நூல் ஒன்று - சார்வாகன் -
வாசிக்கக் கிடைத்தது.
நல்லதொருபடைப்பு அது.
பாரதக் கதை ஒன்றினை
மறுவாசிப்பிற்கு உட்படுத்தி
யிருந்தீர்கள். அவ்வாறான கருப்
பொருளில் குறுநாவலொன்று
எழுதும் அவா உங்களுக்கு
ஏன் ஏற்பட்டது?

எனது அறுபதாவது ஆண்டை முன்னிட்டு எனது மாணவர்களும் நண்பர்களும் என் ஆக்கங்களும்மடங்கிய ஒரு மலர் வெளியிட எண்ணினர். 'மௌனம்' என்ற பெயரில் வெளிவந்த அம்மலரில் பிரசுரிக்க என் ஆக்கங்களைத் தொகுத்த தொகுப்பாசிரியரான தவராஜா என் ஆக்கங்களிலிருந்து சிலவற்றைத் தெரிந்து எடுத்தார். என்னிடம் பிரசுரமாகாமல் இருந்த 'சார்வாகன்' எனும் குறுநாவலின் தட்டச்சுப் பிரதியை அவரிடம் கொடுத்து "இதைப் போடலாமோ என்னவோ தெரியாது. 'பார்த்து பிடித்திருந்தால் யோசியுங்கள்' என்று கூறினேன். மறுநாள் அவர் என்னிடம் ரெலிபோனில் "அது மிக அருமையாக உள்ளது. சமகாலத்திற்குப் பொருந்தி வருவது. நான் மௌனத்தில் அதை வெளியிட முடிவு செய்துவிட்டேன்" என்று கூறினார். தவராஜா இலக்கியவாதி, சிறு சஞ்சிகையான "படி" நடத்தியவர். அவர் அபிப்பிராயம் கணிப்பிற்குரிய ஒன்று. எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அத்தோடு சமகாலப் பிரச்சனையைப் போல தோற்றமளிக்கும் ஒன்று பிரசுரமாகிறதே என்று தயக்கமாகவும் இருந்தது.

நண்பர்களின் அபிப்பிராயங்கள்

நண்பரும் மாணவருமான ஜெயசங்கரின் மனைவி வாசுகி நல்ல வாசுகி. அவரிடம் கொடுத்து அபிப்பிராயம் கேட்டேன். அவள் படித்து விட்டு மிக நன்று என்றாள். ஜெயசங்கரும் அதுபற்றி நல்ல அபிப்பிராயமே

பகிர்ந்து கொண்டார். இருவரும் நல்ல வாசகர்கள். ஒரு நம்பிக்கையும் வந்தது.

எனது சக விரிவுரையாளரும் மாணவரும் நேபாள பல்கலைக் கழகமொன்றில் தத்துவத்தில் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வு செய்து கொண்டிருந்தவருமான அழகரெத்தினத்திடம் கொடுத்து படிக்கச் சொன்னேன் அதன் philosophical side அறிய எனக்கு விருப்பம். அவரும் நல்ல அபிப்பிராயம் தெரிவித்து பாராட்டினார். மௌனம் மலர் கிடைத்ததும் அதற்கு நன்றி தெரிவித்த ஞானம் ஆசிரியர் ஞானசேகரனிடம் அதிலுள்ள சார்வாகன் குறுநாவலை படிக்கும்படி கூறினேன். படித்துவிட்டு தொலைபேசியில் அதனைப் பாராட்டிக் கூறியதுடன் அடுத்த ஞானத்தில் கேட்கப்பட்ட கேள்வியான சமகாலப் போர்கள் சம்பந்தமாக குறிப்பிடத்தக்க ஏதும் இலக்கியங்கள் வந்துள்ளனவா? என்ற கேள்விக்கு "மௌனகுருவின் சார்வாகன் குறு நாவலைப் படிக்க முன்னர் இக் கேள்விக்கு விடை தருவதனால் இல்லை என்றே கூறியிருப்பேன். சமகாலப் போரை பக்கச்சார்பின்றி நிதானமாக இன்னொரு கதை மூலம் கூறும் நல்லதொரு குறுநாவல்" என்ற பொருள்பட எழுதியிருந்தார்.

கம்பன் கழக ஜெயராஜ் ரெலிபோனில் 'அருமையாக எழுதியுள்ளீர்கள்' என்று பாராட்டினார். செங்கை ஆழியான் பிரமாதமாகப் பாராட்டி 'நீங்கள் தொடர்ந்து இப்படி எழுதலாமே' என்று ஆலோசனையும் தந்தார். என்னில் எனக்கு ஒரு நம்பிக்கை வந்தது.

அ. முத்துலிங்கம், அம்பை ஆகியோர் எனது நண்பர்கள். கனடா சென்றிருந்தபோது, அவர்களை அங்கு காணும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது இருவருக்கும் சார்வாகன் நூல் கொடுத்தேன்.

இருவரும் அதனை நன்கு ரசித்து தம் பாராட்டுக்களைப் பின்னர் எனக்குத் தெரிவித்தனர். இப்போது அறியப்பட்ட விமர்சகரான நீங்கள் நல்லதொரு படைப்பு என்ற பாராட்டைத் தருகிறீர்கள். இவர்கள் அனைவருக்கும் தாங்கள் உட்பட நன்றி.

படைப்பாளின் படைப்பினூடு பிரயாணம் செய்து படைப்பின் தன்மையைப் புரிந்து கொள்பவர்களைக் காண்கையில் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. ஜெயராஜ், ஞானசேகரன் போன்றவர்களின் கருத்தியலும் சார்வாகனில் நான் கூறும் கருத்தியலும் நேர்முரணானவை. அப்படியிருந்தும் அவர்கள் அதை இரசித்தார்கள் என்றால் அதனைத்தான் நான் படைப்பின் வெற்றி என்று கருதுகிறேன்.

எண்ணம் எழுந்தது எப்படி?

இதை எழுதும் அவா எப்படி உங்களுக்கு ஏற்பட்டது என்று ஒரு கொழுக்கிவேறு போட்டிருக்கிறீர்கள். அதற்கு ஒரு நீண்ட பதில் கூறலாம். அதுவும் என் வரலாற்றோடும் வாசிப்போடும் சம்பந்தப்பட்டது. இளம் வயதில் (4வதுவயதில்) பாரதக் கதைகளைக் கேட்கும் சூழல் எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தது.

மகாபாரதம் அறிமுகம்- 1

எனது அம்மா படிப்பறியாதவர். பாடசாலை செல்லாதவர். ஆனால் ஊர்க் கூத்துக்கள் மூலமாக தனக்கு ஏற்றவிதத்தில் பாரதத்தை விளங்கி வைத்திருந்தார். ஒன்றும் தெரியா அப்பாவிக்கிராமியப் பெண்ணான அம்மாவுக்குத் தெரிந்த பாரதத்தான் நான் முதலில் அறிந்த பாரதம்.

மகாபாரதம் அறிமுகம்- 2

என் பாட்டன், அம்மாவின் பெரிய தந்தை கணபதிப்பிள்ளை வனவாசம் எனும் நீண்ட நெடுங்கூத்தில் (2 பாகங்களாக) பேரண்டச்சி, வேடுவிச்சி, பிராமணன் எனும் சிறு சிறு பாத்திரங்கள் ஏற்ற பெரும் கூத்துக்காரன். அவரின் மடியில் கிடந்தபடி கூத்துக்கூடாக மகாபாரதம் இன்னொரு விதமாக எனக்குள் அறிமுகமானது.

மகாபாரதம் அறிமுகம்- 3

இதனைவிட எனது வீட்டுக்கருகில் செல்லமணி என்றொரு சின்னம்மா (குஞ்சாத்தை) எனக்கிருந்தாள். அவள் எங்கள் ஊர்க்காரி அல்ல. கோட்டைமுனை எனும் ஊரினின்று எங்கள் வீட்டுக் கருகில் குடி

யேறியவர். வெள்ளை வெளேரென்று இருப்பார். அழகென்றால் அழகு. கணீர் என்ற குரல், வாசிப்புப் பழக்கமுடையவர்.

மத்தியானம் சாப்பிட்டபின் அவ்விடத்திலுள்ள பெண்கள் எல்லாம் என் வீட்டருகில் இருந்த வம்மி மரத்தின் கீழ்க்கூடி விடுவர். நல்ல நிழல் தரும் மரம் அது. ஓவ்வொருவரும் ஏதாவது ஒரு வேலையைக் கையில் கொண்டு வந்திருப்பர். நேசம்மாத் தம்பிரம்மா பெட்டி இழைக்க ஓலைகள் சத்தகமோடு வந்திருப்பர், நல்லம்மா ஆச்சி பனங்கட்டிகளுடன் அதைச் சுற்ற கிழித்த தென்னோலைகளுடனும் வந்திருப்பார். சிலர் பேன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். பாய் இழைப்பார்கள். சிலர் வேலை செய்து கொண்டோ அல்லது சும்மாவோ மரத்து நிழலில் கூடி விடுவர். செல்லமணிச் சின்னம்மா பெரிய எழுத்தில் எழுதப்பட்டு அன்று ரத்தினநாயகர் அன்சன்ஸ்ஸால் வெளியிடப்பட்ட மகாபாரத நூல்களை ஒரு ராகத்தோடு (அவவே அதற்கென ஓர் இழுவை இசையையும் கண்டுபிடித்திருக்க வேண்டும்) நீட்டி முழக்கி வாசிப்பார். இப்படி அவர் வாசித்த புத்தகங்களிற் சில பின்வருவன. பஞ்ச பாண்டவர் வனவாசம், விராட பர்வம், அல்லியரசாணி மாலை, பொன்னுருவி மசக்கை, பவளக்கொடி, மின்னொளியாள் குறம்.

இவற்றை அவர் இழுத்துப் படிப்பது கேட்க அழகாக இருக்கும். இடைக்கிடை விளக்க உரைகளும் கூறுவர். தத்தம் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கும் பெண்கள் செல்லமணியின் குரலிலும் மகாபாரதக் கதைகளிலும் சிக்கிக் சொக்கிக் கிடப்பர்.

நானும் அவர்களோடு ஒருவனாக இருந்து செல்லமணிச் சின்னம்மாவின் குரலிலும் மகாபாரதக் கதைகளிலும் ஊறிக் கிடப்பேன். மகாபாரதக் கதையும் அதில் வரும் கதாபாத்திரங்களும் இப்படித்தான் அதி சிறுவயதில் எனக்குள் ஊறின.

தருமம் பேசும் தருமர், அதி பலசாலியான வீமன், பல பெண்களைத் திருமணம் செய்யும் வில்வித்தைக்காரரான அருச்சுனன், கெட்டபுத்தி கொண்டவனான துரியோதனன், அவனுக்கேற்ற தம்பி துச்சாதனன் பாண்டவரைக் காக்கும் கிருஸ்ணன், துரியோதனுக்கு உதவும் வஞ்சக சகுனி என மகாபாரதப் பாத்திரங்களின் குணாதிசயங்கள் எனக்குள் பதிந்தன. எனக்குள் பதிந்த இன்னொரு விதமான பாரதம் இது.

மகாபாரதம் அறிமுகம்- 4

இதனைவிட எங்கள் ஊரும் அயல் ஊர்களும் கூத்துகளுக்குப் பெயர் போனவை. பகதத்தன்போர், விராடபர்வம், வனவாசம், பவளக்கொடி, பப்பிரவாகன், சராசந்தன்போர், அல்லி நாடகம், திரௌபதை துகிலூரிவு, கர்ணன் சண்டை என மகாபாரதம் தழுவிய கூத்துக்கள் பார்க்க அம்மா வுடனும் பாட்டியுடனும் செல்வேன். கூத்தின் கதையினை எற்கனவே அம்மா, பாட்டி, தாத்தா மூலம் அறிந்துவிடுவேன். செல்லமணிக் குஞ்சாத்தையின் வார்த்தைகளினூடு என மனதில் உலாவந்த மகாபாரத பாத்திரங்கள் முடி, கவசம், தகதகக்கும் உடுப்புடன் வில், வாள், கெதாயுதம் தாங்கிக் கூத்துக்களரியில் தோன்றினார்கள். ஆடினார்கள், பாடினார்கள். இப்படி மகாபாரதம் காட்சி ரூபத்தில் இன்னொரு விதமாக எனக்குள் புகுந்தது.

இது எனக்குள் புகுந்த காட்சிப் புலனுக்கு உட்பட்ட மகாபாரதம் இவையாவும் நான் 4 வயது தொடக்கம் 15 வயது வரையும் பெற்றுக் கொண்ட மகாபாரத அறிவுகளும், அனுபவங்களும்.

மகாபாரதம் அறிமுகம்- 5

மத்திய கல்லூரியில் கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திரம் உயர்தர வகுப்பு (G.C.E A/L) படிக்கும்போது எமக்கு முத்துத் தம்பியின் பாரதச் சுருக்கம் பாடமானது. அதன் நடை கரடுமுரடாயினும் பாரதக்கதை அறிந்திருந்தமையினால் அது அவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கவில்லை. அது இன்னொரு வித மகாபாரதம்.

மகாபாரதம் அறிமுகம்- 6

60களில் கல்கியில் ராஜாஜி மகாபாரதத்தினை வியாசர் விருந்து என்ற பெயரில் தொடராக எழுத ஆரம்பித்திருந்தார். வாராவாரம் அதனைத் தொடர்ந்து வாசிக்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. நாம் முன்னர் படித்த பல கிளைக் கதைகளை ராஜாஜியின் வியாசர் விருந்தில் காணமுடிய வில்லை. எனினும் சுவையான ஒரு தொடர்கதை போல அது அமைந்திருந்தது. மகாபாரதம் இப்படி இன்னொரு விதமாக எனக்குள் புகுந்தது.

மகாபாரதம் அறிமுகம்- 7

பல்கலைக்கழகம் வந்தபோது எனது 20 ஆவது வயதில் வில்லி புத்தூராரின் பாரதமும், படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. கர்ணனை நான் ரசித்தது அங்குதான்.

ஆவியோ நிலையிற் கலங்கியது யாக்கை
அகத்ததோ புறத்ததோ அறியேன்

என்று கூறி இறக்கும் நிலையிலும் கொடை கொடுத்த கர்ணன் மகாபாரதத்தின் எல்லாப் பாத்திரங்களையும் விட எனக்குள் பெரும் பாத்திரமானான்.

வளர்ப்பினால் தாழ்த்தப்பட்ட மகனாகக் கருதப்பட்ட அவன். வீரமிருந்தும் சமூகத்தால் ஓரம் கட்டப்பட்டமை அவன் மீது மேலும் அபிமானத்தை ஏற்படுத்தியது. மகாபாரதத்தில் உப பாத்திரங்களில் இப்படியாக ஈடுபாடு திரும்பியது.

மகாபாரதம் அறிமுகம்- 8

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது தாமரை இதழில் ஜி. கே. தாமோதரன் இந்திய தத்துவம் பற்றி தொடராக எழுதி வந்தார். அதில் சார்வாகம் எனும் லோகாயுத மதம் பற்றி எழுதியிருந்தமை அன்று புதிதாக வாசித்துக் கொண்டிருந்த எமக்குப் பெருவிருந்தாயிற்று. மாக்னிய தத்துவத்தின்பால் திசை திரும்பி இருந்த நாம் இந்தியாவிலும் ஆதியில் பொருள் முதல்வாதம் இருந்தது (கிரேக்கத்தைப் போல) என்பதை அக்கட்டுரை மூலமாகத்தான் முதன் முதலாக அறிந்து கொண்டோம். இச்சார்வாக மரபும், இந்தியப் பொருள் முதல்வாதச் சிந்தனையும் ஆன்மீக சிந்தனைக்கும், பிராமணியக் கருத்தோட்டங் களுக்கும் எதிராக மக்கள் பால்நின்று நடத்திய கடுமீ போராட்டங்களைப் பின்னால் அறிந்து கொண்டேன்.

சட்டோபாத்யாவின் லோகாயுத (Logayatha) இந்திய தத்துவத்தில், இருப்பனவும் இறந்தனவும் (What is living and what is death in indian philosophy) ஆகிய நூல்கள் பற்றி அன்று பேராசிரியர்கள் கணபதிப் பிள்ளை, கைலாசபதி ஆகியோர் எமக்குக் கூறினர். நமக்குத் தெரிந்தளவு அதை வாசித்தோம். வாதித்தோம்; புரிந்துகொள்ள முயற்சித்தோம். சார்வாக தத்துவம் இப்படித்தான் எனக்குள் வேரூன்றியது.

ராகுல்ய சாங்கிருத்யாயனின் வால்காவிலிருந்து கங்கை வரை எனும் நூல் இருட்டில் துளாவிக்கொண்டிருந்த எமக்கு பெரு வெளிச்சமாகத் தெரிந்தது. டாங்கேயின் பண்டைக்கால இந்தியா அதை இன்னும் பெரிதாக்கியது. இரு இனக்குழுக்கள் தத்தம் நலனுக்காக நடத்திய போர் பாரதப்போர். இனக் குழுக்களின் பேராசையின் விளைவே

மகாபாரதப்போர் அதில் இந்தியாவின் சகல இனக் குழுக்களும் பங்கு கொண்டன என்ற கருத்தும் உருவானது.

மகாபாரதம் மறு வாசிப்புக்குரியது என்ற வகையில் பெருங்கதையாடலின் மறுபக்கத்தை எனக்கு இந்நூல்கள் காட்டின.

மகாபாரதம் அறிமுகம்- 9

பல்கலைக்கழகத்தைவிட்டு வெளியே வந்த பின் மகாபாரதம் சம்பந்தமாக நல்ல நாவல்கள் சில வாசிக்கக் கிடைத்தன. மலையாள நாவல்களான 'இனி நான் உறங்கட்டும்' எனும் நாவலும் 'இரண்டாம் இடம்' எனும் நாவலும் மராத்திய கதைத் தொகுதியான ஐராவதிகார்வேயின் யுகாந்தா ஆகியனவும் கன்னடப் பெரும் நாவலான பருவமும் என்னை அதிரவைத்த எழுத்துக்களாகும்

இவை யாவும் மகாபாரதம் பற்றிய இந்திய நாவல்கள். மகாபாரதத்தை எப்படி எப்படியெல்லாம் பார்க்கலாம் என்பதை எனக்கு அவை உணர்த்தின.

மகாபாரதம் அறிமுகம்- 10

பீட்டர் புறுக்கின் மகாபாரதம் இறுவட்டுக்கள் ஐரோப்பியப் பார்வையில் உலக பண்பாடாக மகாபாரதக் கதையினைத் தரிசிக்க வைத்தது. ராமகிருஸ்ணனின் உபபாண்டவம் எனக்குள் ஒரு வியப்பையே தந்தது.

முக்கியமாக ஜெயமோகனின் 'பத்மவியூகம்' என்ற சிறுகதை இப்பின்னணியில் அக்கினிக் குஞ்சாக எனக்குள் விழுந்தது.

கருத்துவாக்கம்

வாசிப்புக்களிற்கூடாக முக்கியமாக விளிம்பு நிலை மக்கள் (Subaltern studies) சம்பந்தமாக வந்த ஆய்வுகளையும் எழுத்துக்களையும் படிக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் வாய்த்தன. மாக்ஸிஸ கோட்டுக்குள் நின்ற என்னை அவை இன்னும் அகலப்படுத்தி சிந்திக்க வைத்தன. பெருங்கதையாடலுக்குள் அகப்படாத பெண்கள், தலித்துகள், மாணவர்கள், நாடோடிகள் பற்றி விளிம்புநிலை மக்கள் ஆய்வுகள் பேசின.

கட்டுடைத்தலும் வரலாற்றினை வேறுவிதமாகப் பார்க்கும் சிந்தனைகளைத் தந்தன. ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் ஒரு விடயத்தைக் கூறும் பொழுது அதற்குள் மறைமுகமாக அவன் கூறாத விடயங்களும் இருக்கும். கட்டுடைத்து Text ஐப் பார்ப்பதன் மூலமே அதனைக் காணலாம் என்ற கருத்து எனக்கு பிடிபடலாயிற்று.

மகாபாரதத்தில் கவனிக்கப்படாத பக்கங்கள் பால் என் பார்வை திரும்பியது. இப்படி எனக்குள் உருவான பாத்திரங்கள் பலர். ஏகலைவன், அம்பை, கடோற்கஜன், கர்ணனிடம் அடைக்கலம் கேட்ட நாகம் (நாகர் குல இளைஞன் அருச்சுனனால் அழிக்கப்பட்ட இனக்குழு இளைஞன்) திருதராட்டிரனின் வாயிற் காவலன், பாரதத்தில் போரிட்ட மிகச் சாதாரண ஒரு ஏழை வீரன் என அவை விரியும்.

இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் வரலாறுண்டு. வியாசர் எழுதிய பெருங்கதையாடலில் இவை யாவும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத பாத்திரங்கள், சில பாத்திரங்கள் புலப்படினும் அவை வியாசர் உருவாக்கிய அரசோடு ஒத்தோடும் பாத்திரங்கள்.

அரசர்கள் தம் நலம் சார்ந்து செயற்படுகையில் இவ்விளிம்புநிலைப் பாத்திரங்கள் அக்காலத்தை எப்படிப் பார்த்திருப்பார்கள். அக்கால அரசர்கள் பற்றி என்ன நினைத்திருப்பார்கள் என யோசித்துப் பார்த்தேன்.

வியாசருக்கு மாற்றாக மகாபாரதம் விளிம்பு நிலைப் பார்வையில் எழுதப்படல் இக்காலகட்டத்தின் தேவை போல எனக்குப்பட்டது. அம் முயற்சியைத்தான் நான் முன்னர் ஏற்கனவே சொன்ன தமிழக, கன்னட, மாராட்டிய, மலையாள எழுத்தாளர்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர். அவர்களும் பெருங் கதையாடலுடன் இணைந்தே சென்றதாகவும் எனக்குப் பட்டது. இப்பின்னணியில்தான் சார்வாகன் எனக்குள் உருக் கொள்ளத் தொடங்கினான். சார்வாகிகள் சனாதன தர்மத்திற்கு எதிரானவர்கள். உலோகாயுத வாதிகள், அடிமட்ட மக்கள்பால் அனுதாபம் கொண்டவர்கள் என நினைத்தேன். ஜெயமோகனின் விஸ்ணுபுரத்தில் வரும் எல்லாவற்றையும் விமர்சித்தபடி வெற்று மேனியுடன் பைத்தியக்காரன் போலத் திரியும் சித்தன், தமிழ் மரபில் அரசையும், சமயக் கிரியைகளையும் பிராமணர்களையும், மந்திரங்களையும் கிண்டல் பண்ணிய சித்தர்கள் எனக்கு எதிர்ப்பின் மாதிரி உருவங்களாயினர். மகாபாரதத்தில் ஆதிக்க சக்தியின் எதிர்ப்பின் குறியீடாக சார்வாகன் உருவானான்.

சார்வாகன் பாத்திரம் உருவாக்கம்

கிருஷ்ணருக்கு எதிராகக் குரல் தந்த சார்வாகன் பாண்டவரால் கொல்லப்பட்டதான குறிப்பு மகாபாரதத்திலுண்டு. அக்குறிப்பினூடு

எழுந்த சிந்தனையும் கற்பனையும் தான் சார்வாகன் என்ற பாத்திரம். சார்வாகன் எனக்குள் மெல்ல மெல்ல உருக்கொள்ளத் தொடங்கினான்.

அவன் உடல், சடை, உடம்புமுழுக்கப்பூசிய சாம்பல், ஒளிவீசும் கண்கள், கையிலே யோகதண்டம் அவனுடைய கௌபீனம் என்பன எனக்குள் உருக்கொள்ளத் தொடங்கின. சொன்னால் நம்பமாட்டீர்கள் மிக அண்மையில் பாலாவின் 'நான் கடவுள்' படம் பார்த்தபோது நான் ஆர்யாவை ரூத்ரனாகப் பார்த்து வியப்படைந்தேன். ஏனெனில் நான் கற்பனை செய்த சார்வாகன் தோற்றமே அப்படித்தான். முக்கியமாக அந்தத் தோற்றமும் நடையும் அத்தோடு அதிகாரத்தை எடுத்தெறியும் திமிரான தீட்சண்யம்மிக்க பார்வையும் நான் கற்பனை செய்யத் தொடங்கிய சில காலங்களுக்குள் சார்வாகன் என்னை வெகுவாக ஆட்டி வைத்தான்.

மக்களா போரை விரும்புகிறார்கள்? வசதி படைத்தோர், உடமையாளர் தம் உடமைகளைத் தக்க வைக்கவும், பிறரிடமிருந்து அபகரிக்கவும் போரிடுகிறார்கள். அறிவாளிகள் என வேடமிடுவோரும், பிரபல்யம் மிக்க மதத் தலைவர்களும் போர் புரிய நினைக்கும் தலைவர்களை ஊக்குவிக்கிறார்கள். மக்கள் பகடைக்காயாகி தாம் யாருக்காகப் போர் செய்கிறோம் என்ற தன்னுணர்வின்றி போர் செய்து மடிகிறார்கள். போரால் அவர்களுக்கு எந்த நல்ல பயனும் கிட்டுவதே யில்லை என்ற கருத்துக்கள் எல்லாம் திரண்டபின் இக்கருத்துக்களையெல்லாம் மக்களுக்குக் கூற நமது கற்பனை சார்வாகனைப் பயன்படுத்திக் கொண்டேன். அதன் பின்னரே அந்தக் குறுநாவலை எழுதினேன்.

“போர் வேண்டாம் போர் அழிவைத் தரும் போரில் சுயநலம் கொண்ட இரு பகுதியினரே ஈடுபடுகின்றனர். மக்களே! இதனால் உங்களுக்கு எந்த நன்மையும் வராது. போர் ஏற்படின் எஞ்சுவது மரணமும், துயரமும், அழிவும் தான் மக்களே ஏமாறாதீர்கள்” என்று மக்களை தருமன் சூதாடிய காலம் தொட்டு எச்சரித்து வந்த சார்வாக தத்துவத்தைச் சேர்ந்த சார்வாகன் திட்டமிட்டு ஆதிக்க சக்தியால் அழிக்கப்படுவதுதான் நாவலின் உட்கரு.

இதனை எழுதி முடிக்க நான் முன்னர் சொன்ன என் பின்னணி மாத்திரமன்று எனது அரசியல் பார்வையும் எனக்குதவியது. இதற்கும் மேலாக எழுத்துப் பயிற்சி மூலமும், படிப்பு மூலமும் நான் பெற்ற தமிழ் அறிவும் எனக்கு உதவியது.

சார்வாகனின் இரண்டாம் பாகம்

இதன் இரண்டாம் பாகத்தை இப்போது எழுத ஆரம்பித்துள்ளேன். அரசகோலத்தில் நின்ற தருமனைப் பார்த்து ஆண்டிக் கோலத்தில் நின்ற சார்வாகன் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் கூற தருமனால் முடியவில்லை. 'எல்லாம் நிர்ப்பந்தம்' என்றுதான் பதிலுரைக்க முடிந்தது.

அரண்மனைக்கு சோர்வுடனும், துயருடனும் வந்த தருமன் படும் பாடும், பாஞ்சாலி படும் பாடும், கணவனை, மகன்மாரை தந்தையர்களை சகோதரர்களை இழந்த பெண்களான காந்தாரி, சுபத்திரை, திரௌபதி, இடும்பி, உலூபி மற்றும் சாதாரண பெண்கள் படும் துயரும், தந்தையரை இழந்த சிறார்களின் அனாதரவான நிலையும்தான் இரண்டாம் பாகத்தின் கருப்பொருள். போரினால் முதலில் பாதிக்கப்படுபவர்கள் யார்? குழந்தைகளும் பெண்களும் தானே. அனைவரும் தமக்குள் கலந்தாலோசிக்கின்றனர். போரை நடத்தியோருக்கு தாம் முன்னரேயே இடித்துரைக்காமைக்காக கழிவிரக்கப்படுகின்றனர். இரண்டாம் பாகம் இப்படி அமையும்.

இப்போது என்னை அன்றைய சார்வாகன் போல ஆட்டிப் படைப்பவர்கள் மகாபாரதப் போரில் தம் உறவினரை இழந்து அனாதைகளாகிநின்ற பெண்களும் குழந்தைகளும் தான். சில வேளைகளில் இவர்கள் என்னைத் தூங்கவும் விடுகிறார்களில்லை.

வீட்டு நூலகம்

சமகால இலக்கியங்களில்
 மட்டுமன்றி சங்ககால
 இலக்கியங்களிலும்
 உங்களுக்கு ஈடுபாடுள்ளது
 சங்ககாலச் சமூகமும்
 இலக்கியமும் ஒரு மீள்பார்வை
 என்ற உங்களது ஆய்விற்கு
 தேவை என்ன என்று
 அறியலாமா?

யோகராஜா உங்களுடன் என் உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம். தமிழ் சிறப்பு நெறி செய்த உங்களுக்கு அவை புரியும். நான் தமிழில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றதாக முன்னரேயே உங்களிடம் கூறியுள்ளேன். G.A.Q. க்கு நான் பரீட்சைக்கு எடுத்த பாடங்களும் தமிழியல் சார் பாடங்களே. இவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்கள் பாலும் பல்லவர் கால பக்தி இலக்கியங்கள் பாலும் எனக்கு மிகுந்த ஈடுபாடுண்டு. சங்க இலக்கியங்களுள் நெடுநல்வாடை, புறநானூறு, கலித்தொகை என்பன நான் இன்றும் விரும்பி வாசிக்கும் நூல்கள், அப்பாடல்களை எழுதிய புலவர்களின் சொல்லாடல்களும் எடுத்துரைப்பு முறைகளும் கற்கும் தோறும் இன்றும் புதுப்புது அர்த்தங்கள் தருவனவாயுள்ளன. அதை எழுதிய புலவர்கள் இறந்துவிட்டாலும் அவர்களின் எழுத்துக்கள் நம் முன்னின்று நமது அறிவுக்கும் அனுபவத்திற்கும் தேவைக்கும் ஏற்பப் புதுப்புது அர்த்தங்கள் தருவது இயல்புதானே?

நீங்கள் குறிப்பிட்ட சங்ககாலச் சமூகமும் இலக்கியமும் என்ற சிறு நூலை எடுத்து அதற்கு நான் பின்னால் கொடுத்துள்ள உசாத்துணை நூல்களைப் பார்த்தால் தெரியும் நான் சங்ககாலம் சம்பந்தமாக வந்த அண்மைக்கால நூல்வரை ஓரளவு படித்திருக்கிறேன் என்பது. சங்க இலக்கியங்கள் பற்றி 19ம் நூற்றாண்டிலிருந்து இன்றுவரை நிறைய நூல்கள் வந்துள்ளன.

சங்க இலக்கியங்களை வைத்துக் கொண்டு சங்ககாலச் சமூக மொன்றை கட்டமைக்க தொல்காப்பியரிலிருந்து உரையாசிரியர்

கட்கூடாக இன்றைய ஆய்வாளரான ராஜ் கௌதமன் வரை பலர் முயற்சி செய்துள்ளார்கள். செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர் காலத்திலும் செய்வார்கள். இந்த மகா பிரவாக ஓட்டத்தில் நானும் ஒரு மிகச் சிறு துளி. அவ்வளவுதான்.

சங்ககாலக் கட்டமைப்பு

தொல்காப்பியர் கட்டமைத்த சங்ககாலம் ஒன்று, 1000 வருடங்களுக்குப் பின்னர் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் கொண்டு உரை எழுதிய நச்சினார்க்கினியர் கட்டமைத்த சங்ககாலம் இன்னொன்று. அவரவர்கள் தத்தம் காலச் சிந்தனைகளின் அடி நின்று தம் பார்வையிற் கட்டமைப்பார்.

பேராசிரியர் செல்வநாயகம்

பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த பொழுதுதான் சங்ககாலம் பற்றி விரிவாக அறிய முடிந்தது. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் (அகத்திணையியலும், புறத்திணையியலும்) எமக்குக் கற்பித்தவர் பேராசிரியர் செல்வநாயகம் அவர்கள். அவர் நச்சினார்க்கினியர் கூறிய குறிப்புக்களினூடாகச் சென்று ஒரு சமூகத்தை எமக்கு உருவாக்கிக் காட்டினார். செல்வநாயகம் குறிஞ்சி நிலம் பற்றிக் கூறுகையில் குடியிருப்புக்கள் பற்றியும், குடியிருப்புகளிலிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ள சேனைப் பயிர்க் காடுகளையும் அங்கு குருவி விரட்ட அனுப்பப் படும் குடியிருப்புப் பெண்களையும் பற்றி அவர் கூறும்போது நச்சினார்க்கினியருக்கும் அப்பால் நமக்கு ஒரு புராதன வாழ்க்கை முறையினதும், புராதன சமூக அமைப்பினதும் மங்கலான தோற்றம் தெரியும். இவ்வளவிற்கும் பேராசிரியர் செல்வநாயகம் நான் அறிந்தவரை சமூகவியல், மானிடவியற் பரிச்சயம் அற்றவர். எனினும் அவருடைய நுண்மாண் நுழைபுலப் புலமை அப்படி அவரைச் சிந்திக்க வைத்தது.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன்

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் எமக்கு திராவிட நாகரிகம் கற்பித்தார். அவரின் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுதான் தமிழர் சால்பு. அது ஒரு அருமையான நூல். முதன் முதலில் சங்ககால இலக்கியங்களை வைத்துக்கொண்டு அவற்றை கால வகைப்படுத்தி அதனடியாக சங்க கால மக்கள் வாழ்வையும் பண்பாட்டையும் துல்லியமாக Empirical ஆகக் கூறும் விபரணமான நூல் அது.

பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை

இவர்களுக்குள்ளால் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கற்று வந்த மூவர் சங்ககாலம் பற்றித் தம் கருத்துரைகளைத் தமது கருத்தியலினடியாக முன்வைத்தனர். ஒருவர் வேலுப்பிள்ளை மற்ற இருவரும் கைலாசபதியும் சிவத்தம்பியும். வேலுப்பிள்ளையின் கருத்தியல் வித்தியாசமானது. அவர் இன்னொரு (School of thought) சிந்தனைப் பள்ளிக்குள்ளால் உருவானவர். புறநானூறு தமிழர்களின் போர் கூறும் சிறந்த இலக்கியமாகக் காண்பதை விடுத்து தமிழரை அழித்த போர் இலக்கியமாக அதனைப் பார்த்தார். போரிலே நடைபெற்ற அழிவுகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தார். இறுதியில் "மாறி மாறித் தமிழர்களே போர் புரிந்தனர். இறுதியில் ஓடியது தமிழ் இரத்தத்தானே" என முடிப்பார். இதனூடாக அன்றைய தமிழ் தேசியவாதக் கருத்தோட்டத்தால் இவர் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார் என்று நாம் கருதலாம் அல்லவா? வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு தமிழர்கள் அனைவரும் தமிழர்களாகத்தான் தெரிந்தார்கள். அவர்களுக்குள் இருந்த வர்க்க வேறுபாடுகளோ, ஏற்ற இறக்கங்களோ பெரிதாகத் தெரியவில்லை. தெரிந்தாலும் கூற முடியவில்லை.

பேராசிரியர் கைலாசபதி

கைலாசபதி சங்காலத்தை வேறுவிதமாக அணுகினார். அவருடைய அன்றைய கட்டுரையான 'அழிவும் ஆக்கமும்' எனும் கட்டுரையில் புறநானூற்றை இனக் குழுச் சண்டைகளின் மோதலாகக் கண்டார். அந்தக் குழுக்கள் அனைத்தும் தமிழ்க் குழுக்கள் தான் ஆனால் வர்க்க வேறுபாடுகள் குழுக்களுள் இருந்தன பொருளாதாரத்தில் உயர் நிலையிலிருந்த குழுக்களும் இருந்தன, தாழ் நிலையிலுள்ள குழுக்களும் இருந்தன. சமூகத்தின் அடிக்கட்டுமானம், உற்பத்தி பொருளாதாரம் என்பது மாக்ஸீய தத்துவம். இந்த அடிக்கட்டுமானத்தில் முரண்பாடுகள் ஏற்படும்போது

அவை மெல்ல மெல்ல வளர்ந்து பகை முரண்பாடாகி உச்சக்கட்டத்தில் போராக, புரட்சியாக வெடிக்கும் என்பது மாக்ஸியக் கொள்கை. இதன் அடிப்படையில்தான் சங்ககாலத்தை கைலாசபதி பார்த்தார்.

அடிக்கட்டுமானம், வேட்டையாடுதல் (குறிஞ்சி), மந்தை மேய்த்தல் (முல்லை), சிறு வேளாண்மை செய்தல் (மருதம்) என்ற பொருளாதார அடித்தளத்தைக் கொண்டிருந்தன. இவற்றுள் பகை முரண்பாடு வந்த பொழுது, அவை ஒன்றை ஒன்று அடக்கி மேலெழ முயன்றபோது போர் எழுவது தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. ஒன்றின் அழிவில்தான் ஒன்றின் ஆக்கம் உருவாகின்றது. இனக்குழுக்களின் (குறிஞ்சி, முல்லையில் வாழ்ந்த வேட்டுவர், இடையர்) அழிப்பிலேதான் அரசுகள் உருவாக்கம் பெற்றன (மருத நில வேளாண்மை செய்தோர்) என மாக்ஸிசு கோட்பாட்டின்படியாக சங்ககாலத்தை அணுகினார். கைலாசபதி தனது ஆய்வுக்கு மாக்ஸியக் கோட்பாடுகளுடன் ஏங்கல்ஸின் "குடும்பம் தனிச் சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்" என்ற புகழ்பெற்ற நூலையே பிரதான ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தார்.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி

சிவத்தம்பியின் சங்ககாலம் பற்றிய ஆய்வுகள் மாக்ஸிய அடிப்படையிலமைந்ததாயினும் அவை மாக்ஸியத்திற்கு புது விளக்க மளித்தவர்களான அன்டோனியோ குறம்சி, அல்தூஸர் ஆகிய நவீன மாக்ஸிஸ்டுகளின் கொள்கைகளின் மேற்கட்டப்பட்டது போல எனக்குப் படுகிறது.

அவர் அன்று தேனருவியில் (1961) சங்ககாலச் சமூகம் பற்றி ஒரு தொடர் கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அது ஒரு கறாரான மாக்ஸிய அடிப்படையிலமைந்த கட்டுரையாயினும் அதிற் பண்பாட்டு மாற்றத்திற்கு கூடிய அழுத்தம் தந்திருக்கிறார் போல இப்போது எனக்குத் தோன்றுகிறது. 1961 இலிருந்து இன்றுவரை போராசிரியர் சிவத்தம்பியின் சங்ககாலம் பற்றிய கட்டுரைகளை எடுத்துப் பார்த்தால் பின் மாக்ஸிய சிந்தனை வளர்ச்சியோடு அவரது கட்டுரைகள் வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதை அவதானிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இது எனது கருதுகோளே ஒழிய முடிந்த முடிவன்று. முறையான ஓர் ஆய்வு மூலமே அதனை நிறுவ முடியும்.

சிவத்தம்பி நா. வானமாமலை நடாத்திய ஆராய்ச்சி சஞ்சிகையில் 'சங்ககாலத் திணைக் கோட்பாடு', 'மூல்லை சான்ற கற்பு' என்ற இரு கட்டுரைகள் எழுதினார். அவை இரண்டும் பலரையும் உசுப்பிய கட்டுரைகள். சங்ககாலம் பற்றிச் சிந்தித்த சரித்திர ஆசிரியர்கள், சமூகவியலாளர்கள் அனைவரையும் சிவத்தம்பிபால் ஈர்த்த கட்டுரைகள். அவரது சங்ககாலம் பற்றிய கட்டுரைகள் யாவும் தொகுக்கப்பட்டு Socio Political History of Tamils என்ற பெயரில் நூலாக வெளிவந்துள்ளது. அதற்கான தமிழ் மொழி பெயர்ப்புமுண்டு. சிவத்தம்பியின் Ph.D ஆய்வான பண்டைத் தமிழகத்தில் நாடகம் எனும் ஆய்வுக் கட்டுரையிலும் அவரது சங்க காலம் பற்றிய கருத்துக்களை அறியலாம்.

சங்ககாலச் சமூகத்தை சமனற்ற பொருளாதார வளர்ச்சியுடைய சமூகம் (வேடர், இடையர், விவசாயிகள், வணிகர்) என இனம்கண்டு அச் சமூகத்தின் பண்புகளை இலக்கியத்திலும் நாடகத்திலும் காண்பது அவர் போக்காக இருந்தது. சிவத்தம்பியின் சங்ககாலம் பற்றிய பார்வையில் சமூகவியல், மானிடவியல் பார்வைகள் கூடியதாக இருக்கும். இவர்களைப் போல அக்கால கட்டத்தில் சங்ககாலம் பற்றி எழுதிய சில மாக்ஸிய ஆய்வாளர் இருந்தனர். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர். நா. வானமாமலை, கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோர்.

நா. வானமாமலை

பல்லவர்காலப் பக்தி இலக்கியம் வணிக நிலவுடமை வர்க்கப் போரின் வெளிப்பாடு என்று கறாராகச் சொன்ன கைலாசபதியின் கட்டுரைக்குப் பதிலாக மூடுதிரை என்ற கட்டுரையில் அதனை மேலும் விரிவுபடுத்தும் வகையில் வானமாமலை சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருந்தார். இவற்றைப் பார்க்கும்பொழுது சங்ககாலம் பற்றிய ஆய்வில் செல்வநாயகம், வித்தியானந்தன், கைலாசபதி, வானமாமலை, சிவத்தம்பி என்றொரு ஆய்வுப் பரம்பரையினை நீங்கள் காண முடியும்.

மாக்ஸின் வாதத்தைப் பொருளாதார நிர்ணய வாதம் என அழைத்தனர். மார்க்ஸ் அடித்தளத்திற்கும் அடித்தளம் பொருளாதாரம் என்று சொன்னாரேயொழிய ஏனையவற்றின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை என்பது பின்னாளில் நிறுவப்பட்டது. எனினும் மாக்ஸின் கோட்பாட்டைப் புரிந்துகொண்டு பிரயோகம் செய்கையில் புரிந்துகொள்ளலில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளே இவை.

கமில் சுவலபில் முதலியோர்

பின்னாளில் கோசாம்பியின் இந்தியா அதன் சமூக அமைப்புப் பற்றிய எழுத்துக்கள், கமில் சுவலபிலின் சங்ககாலம் பற்றிய எழுத்துக்கள் பேர்டன் ஸ்ரைன், சண்பகலக்சுமி, நொபுறு கறோசிமா போன்றோரின் எழுத்துக்கள் (இவர்கள் சங்ககாலம் பற்றி குவிமையமாக ஆராயா விடினும்) சங்ககால சமூக அமைப்பைப் புரிய மேலும் உதவின.

தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்த ஆ. சிவசுப்பிரமணியனின் சங்ககாலச் சமூகம் பற்றிய ஆய்வுகள் முக்கியமானவை. இச்சங்க ஆய்வை இன்னொரு தளத்திற்குப் பெரும் பாய்ச்சலாக எடுத்துச் சென்றவர் ராஜ்கௌதமன் ஆவர். அவரது 'தலித் பண்பாடு', 'பாட்டும் தொகையும்', 'தொல்காப்பியமும் சங்ககால உருவாக்கமும்' ஆகிய நூல்கள் முக்கியமானவை. மானிடவியல், சமூகவியல் ஆய்வில் சிவத்தம்பியின் கருத்துக்கள் சிலவற்றிற்கு மேலும் அழுத்தம் கொடுப்பது போல இவர் ஆய்வுகள் அமைந்தன

தேவைகள்

இவற்றைப் படித்தபோதுதான் படித்தவற்றை உள்வாங்கி சங்ககாலச் சமூகம் பற்றிய என் மீள்பார்வையினை முன்வைத்தேன். மானிடவியல் கூறும் அநாகரிக நிலையிலிருந்து நாகரிக நிலைக்கு மனித குலம் வந்ததை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாக்ஸ் கூறிய உணவு தேடும் நிலையிலிருந்து, உணவு சேகரிக்கும் நிலையினூடு, மெல்ல வளர்ந்து இரும்பு பாவிக்கும் நிலைக்கு மானிடம் வளர்ந்ததை அடிப்படையாகக் கொண்டு கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, ராஜ்கௌதமன், பேர்ட்டன் ஸ்ரைன், அ.மாக்ஸ், ஐராவதம், மகாதேவன் ஆகியோரின் கருத்துரைகளின் அடிப்படையில் சங்ககாலத்தை மீள் பார்வை செய்யும் சிறிய நூல்தான் நீங்கள் குறிப்பிட்ட நூல். அந்த நூலின் கருத்துக்களை நீங்கள் கவனித்தால் அதற்குள் செல்வநாயகம் சொன்ன புராதன வாழ்வும் தெரியும் வித்தியானந்தன் சொன்ன சங்ககாலப் பண்பாடும் தெரியும், கைலாசபதி சொன்ன இனக் குழுச் சண்டையும் (வர்க்கப்போர்) தெரியும், சிவத்தம்பி சொன்ன சமனற்ற பொருளாதார வளர்ச்சியும் தெரியும், ராஜ்கௌதமன் கூறிய அதிகாரம், கட்டுடைத்தலும் தெரியும், அண்மைக் கால அகழ்வாய்வுகளும் தெரியும்.

நான் அந்நூலில் கூற வருவதெல்லாம் புராதன இந்திய இனக்குழு ஒன்று எவ்வாறு திராவிட, ஆரிய மக்களுடன் இணைந்து தமிழ்ச் சமூகமாக பரிணாமம் பெற்று வளர்ந்தது என்பதும் அப்பரிமாண

வளர்ச்சியினூடாக எவ்வாறு கி.பி. 2ம் நூற்றாண்டு வரை ஒரு சமனற்ற பொருளாதார வளர்ச்சி கொண்ட சமூகமாக நிலைபெற்றது என்பதும் தான்.

ஒரு சோகமான விடயம் என்னவென்றால் யோகராஜா, இலங்கையில் 06 பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் கற்பிக்கப்படுகின்றது, 4 பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்த்துறையுமுண்டு. எத்தனை பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் மாணவர்கள் இவை பற்றி இன்று சிந்திக்கின்றார்கள்? என்ற சோகமான வினா மனதில் எழுவதுதான்.

நான் எழுதிய அந்நூலினை ஈழத்தின் தமிழ் ஆய்வாளர் யாரும் பொருட்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. தாங்கள் தான் அது பற்றிய வினாவொன்றைக் கேட்கிறீர்கள். அந்நூல் பற்றி பேராசிரியர் சிவசேகரம் சில ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்கள் வைத்திருந்தார். தமிழ் அலையில் தொடர்ச்சியாக அந்நூற் கட்டுரையினை வெளியிட்டனர். அவ்வளவுதான் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையின் சங்ககாலம் கற்பிக்கும் சில ஆசிரியர்கள் கைகளிலும் மாணவர்கள் கைகளிலும் அந்நூலைக் கண்டுள்ளேன். அவ்வளவுதான்.

தமிழியலிற் (Tamil studies) செய்ய வேண்டியவை நிறைய உள்ளன. செய்வோரைத்தான் காணோம். ஒவ்வொருவருக்கும் பல சோலிகள், ஆய்வு செய்வதற்கு நேரமெங்கே?

ஆதிச்ச நல்லூர் அகழ்வாராய்ச்சிப் பகுதியில்

மல்லாகம்
 வி. கனகசபைப்பிள்ளை
 தொடக்கம் பேராசிரியர்
 அ.ராமகிருஷ்ணன் வரை தமிழர்
 பண்பாடும் வரலாறும் பற்றி
 எழுதியுள்ளனர் தமிழர்
 பண்பாடு - தெரிந்ததும்
 தெரியாததும் என்பது நீங்கள்
 எழுதிய நூல் ஒன்று.
 அவ்வாறான நூல் ஒன்றினை
 எழுதுவதற்கான தேவை யாது?
 அதில் கூற வருவது யாது?

அவ்வாறான நூல் ஒன்றினை எழுதுவதற்கான தேவை யாது? அதில்
 கூற வருவது யாது?

தேவை - 01

இரா.சிவலிங்கம் ஞாபகர்த்தமாக வருடா வருடம் நடைபெறும் நினைவுச்
 சொற்பொழிவுக்கு 2005ம் ஆண்டில் அக்குழுத் தலைவர் வாமதேவன்
 என்னை உரையாற்ற வரும்படி அழைத்திருந்தார். உரை கனதியாக இருக்க
 வேண்டும், எளிமையாக இருக்க வேண்டும் அத்தோடு ஜனரஞ்சகமாகவும்
 இருக்க வேண்டும் என்று சில விதிமுறை களையும் உரிமையோடு
 கூறிவிட்டார். கனதிக்கும் ஜனரஞ்சகத்திற்கும் திருமணம் செய்து வைப்பது
 நல்லதல்லவா? கனதியான ஒரு விடயத்தை ஜனரஞ்சகமாச் சொல்ல
 எடுத்த முயற்சியான அச்சொற் பொழிவு. அதுதான் தமிழர் பண்பாடும்
 வரலாறும்- தெரிந்ததும் தெரியாததும் என்ற சிறு நூலாக வெளிவந்துள்ளது.
 இது முதலாவது தேவை.

தேவை - 02

தமிழர் வரலாறு பண்பாடு பற்றிய பல நூல்கள் 19ம் நூற்றாண்டின்
 பிற்பகுதியிலிருந்தே தோன்ற ஆரம்பித்துவிட்டன.

தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும்

தொழில்நுட்பம் வெளியாகியது

மொழிநிலை சி. வெணசெரு
முகவரி: 600 006
சென்னை மகாசாலைப்பேட்டை, சென்னை

ஆரம்பப் பார்வை

பண்டிதர் இராகவையங்கர், சி.பி. ஸ்ரீனிவாச ஐயங்கார், ராமச்சந்திர தீட்சிதர், கமில் சுவலபில், தனிநாயக அடிகள், சிங்காரவேலு, கே.சுப்பிரமணியம் போன்றோர் ஆரம்ப கால முந்தியதும் பிந்தியதுமான ஆய்வாளர்கள் எனலாம். அத்தோடு தமிழர் வரலாற்றை எழுதிய நீலகண்ட சாஸ்திரி, சதாசிவ பண்டாரத்தார் தொடக்கம் கே.கே. பிள்ளை ஆகியோரையும் இவர்களுடன் அடக்கலாம். விடுபட்டுப்போன பெயர்கள் அதிகம்.

இவர்கள் அனைவரினதும் வரலாறு பண்பாடு பற்றிய பார்வை, சமூகத்தின் மேனிலையிலிருந்த தமிழர்கள் பற்றிய வரலாறாகவும் பண்பாடாகவுமே அமைந்திருக்கிறது.

மல்லாகம் வி. கனகசபைப்பிள்ளையின் 1800 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர் வரலாறும் அப்படித்தான். அவர் சிலப்பதிகாரத்தையே தனது முக்கிய ஆதார நூலாகக் கொண்டிருந்தார்.

1960களுக்குப் பின் 1960 களுக்குப் பின்னர் தமிழர் வரலாறு பண்பாடு பற்றிய பார்வைகளில் சற்று வித்தியாசத்தைக் காணுகிறோம். கைலாசபதி, சிவத்தம்பி வானமாமலை, மே.து.சு.ராஜ்குமார், மங்கை, கிருஸ்ணமூர்த்தி ஆ. சிவசுப்பிரமணியம் போன்றோர் மாக்ஸியப் பின்னணியில் தமிழர் சமூகத்தின் இன்னொரு பக்கத்தையும் கொணர்ந்தனர். வானமாமலை அன்று கல்வெட்டுக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதிய பல கட்டுரைகள் இத்தகையன.

சங்ககாலத்தின் சமூக முரண்பாடுகளையும் தமிழர் மத்தியிற் காணப்பட்ட உயர் அல்லது தாழ் நிலைகளையும் கைலாசபதி சிவத்தம்பி போன்றோர் 1970 களில் முன்வைத்தனர். வானமாமலை

சோழர்காலத்தில் அடிமைத் தமிழர் அடக்கப்பட்ட தமிழர்கள், அரசுக்கு எதிராக மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்தமைகளை கல்வெட்டு ஆதாரங்கள் கொண்டு அம்பலப்படுத்தினார். இவற்றால் சங்ககாலம் பொற்காலம், சோழர் காலம், தமிழரின் பொற்காலம் என்ற பொற்காலக் கற்பனைகள் சிதறின. ஆள்பவருக்கு பொற்காலமாகவும் ஆளப்படுவோருக்கு துர்க் காலமாகவும் இருக்கும். ஒரு காலத்தை எப்படி அனை வருக்குமான பொற்காலம் என்று கூறமுடியும்?

தொடர்ந்த ஆய்வுகள்

பின்னாளில் இதில் பல வெளிநாட்டு உள்நாட்டுச் சமூகவியல் சரித்திர வியலாளர்களும், சமூகவியலாளர்களும் ஈடுபாடு காட்டினர். பேர்ட்டன், ஸ்ரைன், கெயில் ஓம்வைத், கில்பேர்ட் சிலேட்டர், குணா, கே.கேசவன், அ. மார்க்ஸ், ரவிக்குமார், ராஜ் கௌதமன், நொபுறு கரோஜிமா, செண்பக லக்ஷ்மி, சுப்பராயலு போன்றோர் இவர்களுடன் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

பேர்ட்டன் ஸ்ரைனும், நொபுறு கரோஜிமாவும் தமக்குள் சில முரண்பாடுகள் கொண்டிருப்பினும் சோழர் காலச் சமூக அமைப்பை அவர்கள் ஏற்றத் தாழ்வுள்ள அமைப்பாகவே கண்டனர். சுப்பராயலு கல்வெட்டு ஆய்வு மூலம் மேலும் அதனை நிறுவினார். இவர்கள் யாவரும் தத்தம் துறைகளில் பெயர் பெற்ற பெரும் ஆய்வாளர்கள்.

தமிழ்ச் சமூகம் சாதிகளாகப் பிரிந்து கிடந்தது என்பதை இவர்களின் துல்லியமான ஆய்வுகள் விளக்கின. இதன் ஒளியில் பல விடயங்களைப் பார்க்கும் ஆய்வாளர்களும் தோன்றிவிட்டனர்.

பேர்ட்டன் ஸ்ரைன்

தமிழர் வரலாறு, பண்பாடு என்பன எனக்கும் பிடித்தமான துறை என்பதுடன் இவை சம்பந்தமாக வந்த நூல்களை நான் தேடி வாசிப்பதும் உண்டு. பேர்ட்டன் ஸ்ரைனின் *Peasant, State and Society in Medieval South India* என்ற நூல் என்னை மிகவும் கவர்ந்த நூல். தமிழரின் சமூக வரலாறு பற்றி வந்த நூல்களுள் மிகச் சிறப்பான நூல் அது என்பது என் அபிப்பிராயம். சோழர்காலம், நாயக்கர் காலங்களில் விவசாய ஒழுங்கு முறைகளையும் அதனடியாக எழுந்த தமிழ்நாட்டிற்குரிய நிலவுடமைத் தன்மையையும் அவர் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்தார். பேர்ட்டன் ஸ்ரைன் *Essays on South India* என்ற ஒரு நூலையும் பதிப்பித்துள்ளார். அத்தொகுப்பு நூலிலே தென்னிந்திய அகழ்வாய்வு, பழந்தமிழ் இலக்கியம்,

தென்னிந்தியப் புவியியல் அமைப்பு, கேரளாவின் மானிடவியல் சமூகவியல் ஆய்வு, தென்னிந்தியாவில் சாதி கருத்து நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் பற்றியெல்லாம் Clarence Maloney, Goerge Hart, Joan Menchar, Raman Unni, Stephen Bermat ஆகிய பெயர் பெற்ற ஆய்வாளர் நல்ல பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர்.

பேர்ட்டன் ஸ்ரைனின் மத்தியகால தென்னிந்தியாவின் விவசாய ஒழுங்கமைப்பு என்ற கட்டுரையும் அதில் உண்டு. அந்நூல் பற்றியும் அதன் சிறப்பு பற்றியும் அறிந்திருந்தும் அதைப் பெறுவது சிரமமாக இருந்தது. வெகுவாக முயற்சி பண்ணியும் கிடைப்பதாயில்லை.

நண்பர் அ. மார்க்ஸ்தான் அதனைத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து எனக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தார். அது புகழ்பெற்ற சரித்திர ஆசிரியரான சுப்ராயலுவின் original புத்தகத்தின் போட்டோப் பிரதி. இதனை நான் இங்கு கூறுவது பெருமைக்காகவன்று, விருப்பப்படும் ஒரு துறையில் வாசிக்க, நூல் பெறும் சிரமத்தைக் கூறவே இதனை இங்கு வெளியிட்டுத்துகிறேன்.

விளிம்பு நிலை ஆய்வு

இத்தோடு பொருளாதார அடிக் கட்டுமானத்திற்கும் அப்பால் சென்று, தமிழ் சமூகத்தை சாதிப்பிரிவு கொண்ட சமூகமாகப் பார்க்கும் பார்வையினை மேலும் ஊக்கப்படுத்தியதில் விளிம்புநிலை மக்கள் கற்கைநெறிகள் (Subaltern Studies) உதவின. தலித்தியம் பற்றிய புதிய நூல்களும் புதுக் கண்டுபிடிப்புக்களும் ஆராய்வுகளும் இதற்கு மேலும் உதவின. இவ்வாய்வில் இக்காலகட்டத்தில் தமிழ்நாட்டில் முன் பின்னாக வந்த ஆராய்ச்சி, பரிணாமம், நிறப்பிரிகை, சொல் புதிது, கவிதாசரண் போன்ற பத்திரிகைகட்கும் இடமுண்டு. இவற்றினிடையே கருத்து முரண்பாடு களிலிருப்பினும் தமிழரின் மறுபக்கத்தையும் பார்க்கத் தூண்டிய கோட்பாடு சம்பந்தமான எழுத்துக்களும் விவாதங்களும் இவற்றில் வந்தன.

தமிழர் கலை வளர்ச்சியில் மறுபாதி

1960 களிலிருந்து இற்றை வரை தமிழர் வரலாறு, பண்பாடு சம்பந்தமாக வரும் காத்திரமான எழுத்துக்களோடு ஓரளவு பரிச்சயம் இருந்ததினால் தமிழர் வரலாற்றின் இன்னொரு பகுதி எனக்குள் அன்றிலிருந்து உருவாகலாயிற்று. 1980களில் இதன் தாக்கத்தால் தமிழர் கலை வரலாற்றில்

மறுபாதி என்றொரு கட்டுரை எழுதினேன். இது ஈழமுரசு ஆண்டு மலரில் வந்துள்ளது.

செல்வநாயகத்தின் பதிப்பு

1960 களில் நான் படித்த வி. செல்வநாயகத்தின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறுதான் தமிழர் பண்பாடு வரலாறு பற்றிய நாம் வாசித்த முதல் நூல். அவர் தமிழர் வரலாற்றை சங்ககாலம் சங்கமருவிய காலம், பல்லவர்காலம், நாயக்கர் காலம், ஐரோப்பியர் காலம் என ஆண்ட அரச பரம்பரையினரை வைத்து வகுத்ததுடன் அக்காலகட்டங்களில் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களையும் அவ் விலக்கியங்கள் எழுந்தமைக்கான சமூக, வரலாற்று, சமயம் பின்னணிகளையும் தந்துள்ளார். அவர் சரித்திர பண்பாட்டு ஆய்வாளர் அல்ல எனினும் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் அந்நூலே பாடசாலை ஆசிரியர் தொடக்கம் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் வரை வேத நூலாகத் திகழ்கிறது. ஏறத்தாழ கடந்த 50 வருடங்களாகத் தமிழர் வரலாற்றிலும் பண்பாட்டு வரலாற்றிலும் நடைபெற்ற ஆய்வுகள் மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படுவதேயில்லை. ஓரிருவர் அதனைச் செய்யினும் பெரும்பாலோருக்கு இவ்வாராய்ச்சியின் வளர்ச்சியை அறிவதில் அதிக அக்கறை இருப்பதாகப்படவில்லை. மிகுந்த மனவருத்தத்தோடுதான் கூறுகிறேன். எனக்குப் பலர் ஏசுவும் கூடும். அறிவுப்புலமை மிகுந்திருந்திருந்த பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பாரம்பரிய அறிவாழம் வற்றிவிட்டதோ என்று அடிக்கடி நான் எண்ணிக் கவலையடைவதுண்டு.

இதனிடையில் 1990 களுக்குப் பிறகு அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல், பின் நவீனத்துவ சிந்தனைகள் தமிழ்நாட்டு ஆய் வாளரைப் பீடித்தன. சமூகத்தை பண்பாட்டை இலக்கியத்தை இந் நோக்கில் அவர்கள் அணுக முயன்றனர்.

லேவிஸ் ஸ்ராவின் அமைப்பியற் கோட்பாடு, பூக்கோவின் அதிகார மையக் கோட்பாடு, தெரிதாவின் கட்டவிழ்ப்பு கோட்பாடு என்னும் கோட்பாடுகளின் பின்னணியில் தமிழர் சமூகத்தையும், பண்பாட்டையும் அணுகும் முறைகள் ஆங்காங்கு எழுந்தன.

இவை யாவற்றையும் உள்வாங்கித் தமிழர் வரலாற்றையும் பண் பாட்டையும் மீள் கட்டமைக்கும் பெரும்போக்கு இன்னும் உருவாக வில்லை.

பெருங்கதையாடலுக்கு எதிரான இன்றைய போக்கு மீண்டும் இன்னொரு பெரும் கதையாடலை எழுதுமா என்பதும் கேள்விக்குரியதே.

இவ்வண்ணம் செல்வநாயகத்தினதும் நீலகண்ட சாஸ்திரியாரினதும் ஏனைய மேனிலைப் பார்வையாளர்களினதும் நூல்களில் அதிருப்தி அடைந்திருந்த எனக்கு இப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் வாய்த்த போது தமிழர் வரலாறு பண்பாடு ஆய்வுகளில் இதுவரை நடந்தேறிய மாறுபட்ட போக்குகள் சிலவற்றை சுட்டிக்காட்டப் பயன்படுத்த விரும்பினேன். அதிலும் விழா அமைப்பாளர் கேட்டுக் கொண்டபடி மிக எளிமையாக ஜனரஞ்சகமாக அந்நூல் வந்தமைக்கான இரண்டாவது தேவை. அச்சொற்பொழிவு முடிய ஹட்டன் ஹைலண்ட் கல்லூரிமாணவ மாணவியர் என்னோடு வந்து உரையா டினர். தாம் இவையெல்லாம் படிக்கவில்லை, புதிதாக இருக்கிறது என்று கூறினர். அவர்களின் வியப்பும் அதிர்ச்சியும் எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தன.

சூற வந்தது

இரண்டாவது உங்கள் வினா அதில் முக்கியமாக நீங்கள் சூற வருவது யாது? என்பது. நான் அதிலே புதிதாக ஒன்றையும் கூறிவிடவில்லை. இதுவரை பெரும்பாலான தமிழ் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர் களுக்கும் ஏன் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களுக்கும் (சிறப்பாக தமிழ், சமூகவியல், வரலாறு, நாடகம், அரங்கியல், நுண்கலை, இந்து நாகரிகம், மெய்யியல்) அதிகம் பரிச்சயமில்லாததும் தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றி வந்ததுமான பழகிப்போன விடயங்களைவிடச் சில மாற்று விடயங்களை அறிமுகம் செய்தது மாத்திரமே.

சமூக அமைப்பை பிரபல பொருளியலாளரான சமீர் அமீனினதும், அவரது சிந்தனைகளையொட்டி தமிழர் சமூக, அமைப்பைக் கணித்த பேர்ட்டன் ஸ்ரைனின தும் பாதிப்பை ஓட்டி தமிழர் சமூக அமைப்பை மையம் விளிம்பு எனப் பிரித்து மையத்திலேயே பண்பலம், அதிகார பலம், அறிவுபலம் பெற்ற தமிழர் வாழ்ந்தனர் எனவும் விளிம்பிலே இவை எவையும் பெறாத தமிழர் வாழ்ந்தனர் எனவும் மையத்திலே அரசர் பிராமணர் வணிகர் ஆதிக்கம் நிலவியதெனவும் இவர்களின் பண்பாடும் வரலாறுமே மொத்தத் தமிழர்களது பண்பாடாகவும் வரலாறாகவும் காட்டப்பட்டது எனவும் விளிம்பில் வாழ்ந்த மக்க ளுக்கும் வரலாறு பண்பாடு என்பன இருந்ததாயினும் அவர்கள் தம்

உரிமைகளை நிலைநிறுத்தப் போராடினராயினும் அவை தமிழ்ப் பண்பாடாக ஏற்கப்படவில்லை என்பதனையும் பல உதாரணங்கள் மூலம் அந்நூலில் விளக்க முயன்றேன்.

தெரிந்தவை

ஆரம்பத்தில் வரலாற்றிலும் பண்பாட்டிலும் வழக்கமாக நமக்குத் தெரிந்த விடயங்களை முதலிற் கூறியுள்ளேன். மொழியில் எழுத்து மொழியும் இலக்கியத்தில் உயர் இலக்கியங்களும், கலைகளில் உயர் கலைகளும், வாழ்க்கை முறையில் உயர்ந்தோர் வாழ்க்கையும் தமிழரின் பண்பாட்டிற்குரியவை என நாம் அறிந்து வைத்துள்ளோம்.

இவையே எமக்குத் தெரிந்தவை என விளக்கி பின் தெரியப் பாததும், ஆராய்ச்சியாளர்களால் நிறுவப்பட்டதுமான சிலவற்றை அறிமுகம் செய்துள்ளேன். அவை பின்வருமாறு....

தெரியாதவை

பரிணாம வளர்ச்சியில் வேட்டையாடி (குறிஞ்சி) மந்தை மேய்த்து (முல்லை) வேளாண்மை செய்து (மருதம்) வாணிபம் செய்து (நெய்தல்) தமிழ்ச் சமூகம் ஆரம்பத்தில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

தமிழர் வரலாறும் பண்பாட்டு வரலாறும் வரலாற்றுப் போக்கில் தமிழரிடையே தோன்றிய வர்க்கங்களின் போராகும். தமிழர்களின் பொற் காலம் என்பது முழுத் தமிழர்களின் பொற்காலம் அன்று. மையத்தில் வாழ்ந்த நிலவுடமையாளரான தமிழரதும் அவர்கட்குத் துணையாய் நின்ற வைதீகர்களினதும் பொற்காலமே.

சமணம், பௌத்தம், கிறித்தவம், இஸ்லாம் என்ற சமயங்களும் தமிழையும் பண்பாட்டையும் வளர்த்துள்ளன. சைவ வைணவத்தைப் போல.

சோழர்காலக் கோயில் அமைப்புச் சுரண்டல் தன்மையுடையது.

கோயிலின் சுரண்டலுக்கு எதிராக எழுந்த சுரண்டப்பட்ட மக்கள் பலத்த போராட்டங்கள் நடத்தியுள்ளனர்.

தமிழ்நாட்டு அரசர்கள் முக்கியமாக பல்லவ, சோழர்கள் அடக்கு முறையாளர்கள், படை எடுப்பாளர்கள்.

சோழர்காலம் பொருளாதார அமைப்பு முறை சுரண்டல் தன்மை கொண்டது. இதனால் உழுதுண்போர் நிலை மேலும் மோசமானது.

அடிமை முறைகள் தமிழர் மத்தியில் இருந்தன. போர் அடிமைகள் வீட்டடிமைகள், கோயில் அடிமைகள், மட அடிமைகள் என இவர்களைப் பிரிக்கலாம். இவர்கள் விலங்குகள் போல் நடத்தப்பட்டனர்.

மையத்தில் வாழ்ந்த நிலவுடமையாளர், பிராமணர், வணிகர்கள் மத்தியிலும் முரண்பாடுகள் இருந்தன.

மையத்துக்கு வெளியே தமிழர் பண்பாடு காணப்பட்டது.

தமிழர் பண்பாடு என்பது ஒன்றல்ல. அது பல வகையினது.

என் பங்களிப்பு

மேலே கூறப்பட்டனவற்றை எளிமையாகவும் ஜனரஞ்சகமாகவும் எடுத்துக் கூறியதுதான் என் வேலை.

தமிழர் சமூகக் கட்டமைப்பை புதிய கோட்பாட்டு அடிப்படையில் விளக்கியதும் அதிகாரத்தை மையமாகக் கொண்டு குறிப்பாக நிலவுடமை, பிராமண அதிகாரத்தை மையமாகக் கொண்டு அது கட்டப்பட்டது எனப் பிட்டுக் காட்டியதும் அதனடியாகவே தமிழர் பண்பாடும் வரலாறும் கட்டமைக்கப்பட்டு அதுவே பிரதான ஓட்டமாக இன்று அறியப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கூறியதும் தான் என் வேலை. இன்றைய நிலையில் வரலாற்றெழுதியலில் (Historiography) பல புதிய முறைகள் தோன்றிவிட்டன.

மாற்று வரலாறு ((Alternative History)

அடித்தளத்திலிருந்து வரலாறு (History from the below)

அடித்தள மக்கள் வரலாறு (Subaltern History)

பெண்ணிய வரலாறு (Feminist History)

புதிய வரலாறு (New History)

என்ற பல வரலாற்றுப் பள்ளிகள் (School of thoughts in History) உருவாகிவிட்டன எனவும் கூறி அவற்றையும் விளக்கி அடித்தள மக்கள் வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும் எனவும் அவ் வரலாற்றிணையும் அச்சிந்தனைகளையும் பிரதான ஓட்டத்தோடு கலக்கச் செய்ய வேண்டுமெனவும் அந் நூலில் வாதிட்டுள்ளேன். வியக்க வைக்கின்ற அல்லது பிரமிக்க வைக்கின்ற வரலாற்றுச் சான்றுகளை விட்டுவிட்டு அதிர்ச்சியூட்டுகின்ற வாய் மொழிச் சான்றுகளைத் தேடிச் செல்ல வேண்டும் என்பதை வரலாற்றாய்வாளருக்கும் பண்பாட்டாய்வாளருக்கும் அழுத்திக் கூறியுள்ளேன்.

எனக்குள்ள உரிமை மற்றவர்க்கும் உண்டு எனக்குள்ள வரலாற்றுப் பெருமையும் பண்பாட்டுப் பெருமையும் மற்றவர்க்கும் உண்டு என்ற வகையில் தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும் எழுதப்பட வேண்டும் என்பதே நான் அந்நூலில் கூறிய விடயமாகும். சிறு நூலாயினும் அது நீங்கள் முன்னர் கூறிய மல்லாகம் வீ. கனகசபைப்பிள்ளை நூலிலிருந்தும் அ.ராமகிருஷ்ணனின் நூலிலிருந்தும் வெகுவாக வேறு பட்டுள்ளது என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

ஈழத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கு

கவிச் சக்கரவர்த்தி,
 கம்பன்பற்றி மரபு வழிப்பட்ட
 ரீதியில் அல்லது நாம்
 நன்கறிந்த கோணங்களில்
 பலரும் நோக்க, நீங்கள்
 உங்களுடைய 'கம்பன் ஒரு
 கலகக் காரன்' எனும் கட்டுரை
 யொன்றிலே கம்பனை ஒரு
 கலகக்காரன் என்று பார்க்க
 முற்பட்டுள்ளீர்கள். அது ஏன்
 என்று அறியலாமா?

மகாபாரதத்தைப் போல இராமாயணமும் எனது பாலப் பருவத்தில் ஊர்க் கூத்துக்கள் மூலமாகவும், அம்மா, பாட்டி, தந்தை கூறிய கதைகள் மூலமாகவும் என் இரத்தத்தோடு ஊறிவிட்டது.

க.பொ.த சாதாரண தரத்தில்

நான் க.பொ.த. சாதாரண தரம் படிக்கும் போது (எனது 15 வது வயதில்) எமக்குத் தமிழ் இலக்கிய பாடநூல்களுள் ஒன்றாக கம்பராமாயணத்தில் கும்பகர்ணன் வதைப்படலம் இருந்தது. வந்தாறுமூலை மத்திய கல்லூரியில் அதனைக் கற்பித்த தங்கராசா ஆசிரியர் அன்றைய ஒரு சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர். பேச்சு நடையில் அவர் கம்பன் கவிதைகளை உணர்ச்சி கரமாகக் கூறிக் கற்பித்தபோது கம்பன் கவிதைகளால் நாம் கவரப்பட்டோம். இராமன்-இலக்குவன் பாசத்திற்கு, இராவணன் - கும்பகர்ணன் பாசம் எந்தவிதத்திலும் குறைந்ததில்லை என்பார் அவர்.

இராவணனையும் கும்பகர்ணனையும் கொடிய அரக்கர்களாக மாத்திரமே கற்பனை செய்து வைத்திருந்த எமக்கு அவர்களை மனிதர்களாகவும் காட்டிய கம்பன் மீது ஒரு அபிமானத்தையும் தன் படிப்பித்தல் மூலம் எமக்கு ஊட்டினார் தங்கராசா ஆசிரியர்.

கம்பன் அன்றிலிருந்து எனக்குள் புகுந்துவிட்டான். கும்பகர்ணனை எழுப்பும்போது

உறங்குகின்ற கும்பகர்ண
உங்கள் மாய வாழ்வெலாம்
இறங்குகின்ற தின்று காண
எழுந்திராய் எழுந்திராய்

என்று கூறி

அன்றலைத்த செய்கையால்
அலைத்தலைத்து எழுப்பிய

காட்சியை கம்பன் ஓசை நயத்துடன் தங்கராஜா மாஸ்டர் வர்ணிப்பில் சொக்கி கம்பனின் ஓசைகளிலும் நாம் மயங்கி விட்டோம்.

பல்கலைக்கழகத்தில் கம்பன்

பல்கலைக்கழகத்தில் எனது 19வது வயதில் நான் முதல் வருடத்திலிருந்த போது பேராசிரியர் செல்வநாயகம் கம்பராமாயணத்தின் வாலி வதைப்படலம் கற்பித்தார். அவர் அதனைப் படிக்கும் பாணியே அலாதியானது. கம்பீரமான தன் குரலில் பாவத்தோடு சொற்களை உச்சரித்து அவர் கூறும் பாணி யாருக்கு வரும்? இலக்கிய நயம் மாத்திரம் அவர் கற்பிக்கவில்லை. கம்பனின் மேதைமையையும் அவர் எமக்குச் சுட்டிக்காட்டி விளக்குவார்.

பரப்பிரம்ம சொரூபமும், தன் வணக்கத்திற்கு உரியவனுமாகிய இராமனைப் பார்த்து வாலி அம்பு பட்டுக் கிடக்கும் போது கேட்கும் வினாக்கள் எமக்கு அன்றே நன்கு பதிந்தன. தெய்வ சொரூபமான இராமனைவிட அதிகாரத்திற்கு எதிராக தர்க்கம் புரிந்து, குரல் எழுப்பிய குரங்கான வாலி எமக்கு அபிமானத்திற்குரியவனான். இறுதியில் தன் செய்கையால் சிறியன சிந்தியாத பெரும் மனிதனாக வாலியைக் காட்டுகிறான் கம்பன். இவ்வண்ணம் அரக்கரையும் மனிதராக மதித்த, குரங்கையும் பெரிய மனிதராக்கிய கம்பன் எனக்குள் மெல்ல மெல்ல நல்ல இடத்தைப் பிடிக்கத் தொடங்கிவிட்டான்.

புதிய பார்வையில் கம்பன்

இக்காலகட்டத்திலேதான் எஸ். இராமகிருஷ்ணன் எழுதிய கம்பராமாயணம் ரசனை விமர்சன நூல்களான 'கற்பின் கனலி', 'சிறியன சிந்தியாதான்', 'கம்பனும் மில்டனும்', 'கம்பனும் அரசியலும்' ஆகிய நூல்களையும் அ.ச. ஞானசம்பந்தன் எழுதிய கம்ப பாத்திரங்கள்

பற்றிய நூல்களையும் வாசிக்கும் வாய்ப்புக்கிட்டியது. இந்தியப் பொதுவுடமைக் கட்சியின் முக்கியஸ்தரான ப. ஜீவானந்தமும், எஸ். இராமகிருஷ்ணனும் தமது எழுத்துக்களில் கம்பனின் பொதுவுடமைக் கொள்கைகள் மனிதாபிமானக் கொள்கைகள், வருணாச்சிரம தர்மத்திற்கு எதிராக அவன் வைத்த எதிர்வாதங்கள் பற்றியெல்லாம் எழுதியுள்ளார்கள். இப்போது கம்பன் எனக்கு மனிதாபிமானியாக மட்டுமன்றி எல்லாரும் சமனாக வாழவேண்டும், அரசனாகிய இராமனும், வேடனாகிய குகனும், குரங்கான அனுமாரும் நண்பர்களே என்று எண்ணிய சமத்துவவாதி என்ற பிம்பம் விழலாயிற்று.

இராவணேசன் பற்றி

இப்பின்னணியில் தான் 1964இல் எனக்கு இராவணேசன் நாடகத்தை எழுதும் வாய்ப்பை பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் வழங்கினார். யுத்த காண்டத்தையும் அதில் வரும் பாத்திரப் படைப்புக்களையும் விளக்கிய பேராசிரியர் சிவத்தம்பி யுத்த காண்டத்தில் எங்கே முரண் தொடங்குகிறது எங்கே வளர்கிறது எங்கே உச்சத்திற்குச் செல்கின்றது என்ற அமைப்பை நாடகப் பின்னணியில் விளக்கினார்.

யுத்த காண்டத்தை நான் அந்த 21 வயதில் இரசித்து ரசித்துப் படித்தேன் என்றால் நீங்கள் இப்போ நம்புவீர்களா? அதில் வரும் மந்திராலோசனைப் படலம் அருமையான நாடகம். கம்பராமாயணத்தைச் சிவத்தம்பி கம்ப நாடகம் என்றே அழைப்பர். கம்பன் எனக்குள் மிகப் பெரும் மனிதனாகச் சிம்மாசனம் போட்டு உட்கார்ந்தேவிட்டான். புரட்சிக்காரனான அம்பிகாபதியின் தந்தை என்ற மதிப்பு வேறு.

கலகக்காரனாகக் கம்பன்

அவனைப் பற்றி நாடோடிக் கதைகள் யாவும், (வினோதரசமஞ்சரிக் கதைகள்) அவன் பால் பெரு விருப்புக்கொள்ள வைத்தன. அரசன் ஆதரவு இல்லாமல் சடையப்ப வள்ளல் என்ற நிலப் பிரபுவின் ஆதரவில் இருந்தமை, அவனுக்கும் அரசவைப் புலவரான ஓட்டக்கூத்தருக்கும் ஏற்பட்ட போட்டிகள். கம்பனுடைய இராமாயணக் காவியத்தை அரசவையில் அரங்கேற்ற அனுமதியில்லாமல் அவன் திருவரங்கக் கோயிலில் அரங்கேற்றியமை, அம்பிகாபதியின் இழப்பால் கோபமுற்று "மன்னவனும் நீயோ வளநாடும் உன்னதோ? உன்னையறிந்தோ தமிழை ஒதினேன்" என்று முகத்திலடித்தாற் போல மன்னனுக்குக் கூறிவிட்டு

வீறாப்புடன் நாட்டைவிட்டு வெளியேறியமை என்ற பழ மரபுக் கதைகளுக்கூடாக கம்பனின் அதிகார எதிர்ப்பும் அரசுக்குத் தலை வணங்காப் போக்கும் எனக்குப் புலனாகியது.

இப்பின்னணியில் தான் கம்பனை நான் 1970களில் முழுமையாகக் கற்க ஆரம்பித்தேன். என் முன் அற்புதங்கள் விரிந்தன. பேராசிரியர் சிவத்தம்பி முன்னர் கூறியபடி அது கம்ப நாடகம் தான்

ஒரு பிரதி (text) தனக்குள்ளேயே தான் கூறும் பிரதான போக்கிற்கான எதிர்க் கருத்துக்களையும் கொண்டிருக்கும். கட்டுடைத்து அதனைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்பர் கட்டவிழ்ப்பு வாதிகள். அதிகாரத்திற்கு எதிரான கருத்துக்கள் பல கம்பராமாயணத்துக்குள் மறைந்து மறைந்து கிடந்ததை வாசிப்பின்போது என்னால் கண்டறிய முடிந்தது.

வைணவ மரவும் கம்பனும்

இக்காலகட்டத்தில்தான் 1974ம் ஆண்டு M.A. பரீட்சை எடுத்தேன். அதில் ஒரு பாடம் தமிழரின் தத்துவ மரபு பற்றியது. விசேடமாக சைவ மரபும் வைணவ மரபும். அதற்காக நான் சைவசித்தாந்தம், வேதாந்தம், அத்வைதம், துவைதம் எல்லாம் படிக்க வேண்டியிருந்தது. சைவத் திருமுறைகள், தில்விய பிரபந்தம் என்பனவற்றை பட்டப் படிப்பின்போது முறையாகப் பயின்றிருந்தமை, இவ்வேதாந்த சித்தாந்த நூல்களுக்குள் நுழைய இலகுவாக வழிவகுத்துத் தந்தது.

வைணவ மரபின் பால் ஒரு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது. சைவமும் வைணவமும் பக்தி இயக்கத்தினை கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் தமிழகத்தில் தோற்றுவித்து உயர் மதங்களான சைவத்தையும், வைணவத்தையும் மக்கள் மயமாக்கியதாயினும் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கடந்து அனைவரையும் இணைத்ததில் சைவத்தை விட வைணவம் அதிகம் செயற்பட்டது போலப் பட்டது. இதனால் வைணவத்தின் பால் ஒரு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது. என் தந்தையும் ஒரு வைணவ பக்தர். திருமாலைத் தான் அவர் வீட்டில் வைத்து வணங்கி வந்தார். இதனால் வைணவம் சம்பந்தமான நூல்களைத் தேடி வாசிக்க ஆரம்பித்தேன். வாசிப்பின் போது வேதாந்த மரபிலும், ராமானுஜரின் அத்வைத மரபு குறிப்பாகத் தென்கலை வைணவத்தின் மக்கள் நலனாட்டம் புலனாகியது. குருபரம்பரைப் பிரவாகம் என்ற நூல்

ஆழ்வார்களின் வாழ்வை அவர்களின் பின்னணில் அறிய உதவும் அருமையானதொரு நூல் வைணவத்துள் வடகலை வைணவ நெறியினர் வடமொழியைப் பேணினர். தென்கலை வைணவ நெறியினர் தமிழ்மொழிக்கு முக்கியமளித்தனர். முன்னையவர்களுக்கு வேத புராண நூல்களும், பின்னையவர்களுக்கு திவ்விய பிரபந்தங்களும், ஆதார நூல்களாயின என்று கற்றிருந்ததற்கும் மேலாக அதன் சமூகப் பின்னணிகளும் புரியத் தொடங்கின.

குலோத்துங்க சோழ மன்னன் ராமானுஜரை சோழ நாட்டை விட்டுக் கலைத்ததையும் திருமால் சிலையைக் கடலுக்குள் வீசி எறிந்த கதையும் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் திராவிட நாகரிகம் கற்பிக்கையில் ஏற்கனவே விஸ்தாரமாக விளக்கியிருந்தாராயினும் அதன் சமூகப் பின்புலத்தை அவர் கூறவில்லை. சைவ-வைணவ முரண்பாட்டின் விளைவு என்று மட்டுமே கூறியிருந்தார்.

சைவ-வைணவ முரண்பாடு

சைவ-வைணவ முரண்பாடு தோன்ற பின்னாளில் வைணவத்துள் வடகலை தென்கலை என்ற இரண்டு பிரிவுகள் தோன்றக் காரண மாயிருந்த சமூகக் காரணங்கள் யாவை?

தத்துவவார்த்த போருக்கு அடித்தளத்தில் சமூகப் பிரிவுகளுக்கு இடையிலான வர்க்கங்களுக்கிடையிலான போர் நடைபெறுகிறது சிந்தனைகளதும் தத்துவங்களதும். போர்களதும் ஊற்றுக்கால் ஆணி வேர் அதுதான். ஆழ ஆழச் சென்றால்தான் ஆணிவேர்களைக் கண்டு பிடிக்கலாம். சைவ-வைணவ முரண்பாடு உண்மையில் ஆதிக்கத்தி லிருந்த நிலவுடமையாளர்கட்கும், ஆதிக்கத்தில் இராத, ஆனால் ஓரளவு பணம் படைத்த வணிக வர்க்கத்தினருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட முரண்பாடே ஆகும். ஏற்கனவே வணிக வர்க்கத்தினரின் மதமாக சமணம் இருந்தமை ஆராய்வாளர்களால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன.

சைவ-சமணப் போருக்கான அடித்தளம் ஏற்கனவே நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது. பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை கூட தன் ஒரு கட்டுரை ஒன்றில் இதனை ஏற்றுள்ளார். ஆனால் சைவ-வைஷ்ணவ முரண்பாட்டிற்கும் அவர்களுக்கிடையே சோழர்காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் நடைபெற்ற சமயப் போர்களுக்குமான காரணங்கள் மீது நமது தமிழ் ஆய்வாளர் அதிகம் கவனம் செலுத்தவில்லை. பேராசிரியர் கைலாசபதி,

வானமாமலை. கிருஷ்ணமூர்த்தி முதலியோர் இதுபற்றி ஒரு சிறிது ஆராய்ந்துள்ளனர். இதுபற்றி வெளிநாட்டவர்களின் ஆய்வு ஆழமானது பேர்ட்டன் ஸ்ரைன் (medieval South Indian History) பட்ரீசிய லு. மும்மா (Sri Vaishnava Theological Dispute) ஆகியோரின் ஆய்வுகள் இம் முரண்பாட்டின் சமூகப் பின்புலன்களை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளன.

சைவ நாயன்மார்களை விட வைஷ்ணவ ஆழ்வார்கள் சமத்துவக் கோட்பாடுகளை அதிகம் வலியுறுத்தியுள்ளனர். இராமன் தன்னிலும் தாழ்ந்தவர்களான குகன், வீபிடணன், சுக்ரிவன் முதலானவரைத் தம்பியராக ஏற்றமையை அழுத்தியுள்ளனர். அகம்பிராஸ்மி (நானே எல்லாம்) என்ற தத்துவத்திற்கு முன்னால் பேதம் ஏது? பேதா பேதங்களைக் கடந்த யாருக்கு யாரும் அடிமையாகாத இந்த தத்துவம் கம்பனை ஈர்த்ததில் வியப்பில்லை.

கம்பனும் ராமானுஜரும்

ஆழ்வார்கள் வலியுறுத்திய சமத்துவக் கோட்பாட்டை தத்துவமாக வடித்தெடுத்தார் இராமானுஜர். கம்பனும் ஆழ்வார்களாலும் அவர்கள் கருத்துக்களாலும் கவிதையாலும் ஆகர்சிக்கப்பட்ட ஒருவன்தான்.

நாயன்மாரின் தேவாரங்களால் ஆகர்சிக்கப்பட்ட சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தை அதன் வழி இயற்ற, ஆழ்வார்களின் திவ்வியப் பிரபந்தத்தால் ஆகர்சிக்கப்பட்ட கம்பன், கம்பராமாயணத்தை இயற்றினான் என்று பார்த்தால் இதனைப் புரிந்து கொள்ளலாம். கம்பன் காலமும் இராமானுஜர் காலமும் அண்மியது (கி.பி. 11ம் நூற்றாண்டு). இராமானுஜரை நாட்டை விட்டோட்டினான் மன்னன். கம்பன் நாட்டை விட்டோட மன்னனே காலனானான். இருவரும் அரசன் பார்வையில் இராஜத் துரோகிகள். இவர்கள் இருவரின் பார்வையிலும் அரசன் சர்வாதிகாரம் கொண்ட அடக்கு முறையாளன். சோழர்காலச் சமூக அமைப்பும், நிலவுடமையாளரும், பிராமணரும் சுகபோகம் அனுபவிக்க ஏனையோர் அதனைப் பெறாமல் இருந்தமையும் மக்கள் அடக்கி ஆளப்பட்டமையும் கம்பனுக்கும் இராமானுஜருக்கும் கோபத்தைப் பிறப்பித்திருக்கக்கூடும். தம் கோபத்தை இருவரும் இருவித முறையில் பிரதிபலித்தனர். கம்பன் இராமாயணம் எனும் பெரும்காவியம் பாடினான். இராமானுஜர் விசித்தாத்துவைத்தத்துவம் எனும் பெரும்

சமயத் தத்துவம் ஒன்றை நிறுவினார். இரண்டும் எனக்கு அதிகாரத்திற்கு எதிரான குரல்களாகவே காணப்படுகின்றன. இவை பற்றி இத்துறையில் வல்லவர்கள் யாராவது ஆராய்வது நலம்.

கம்பனின் இடித்துரைப்பு

இராவணனைப் பார்த்து அவன் தர்மத்திற்கு எதிராக நிற்கிறான் என இடித்துக் கூறும் விபீ டணன், கும்பகர்ணன், மண்டோதரி, சீதை ஆகியோரின் உரைகள் யாவும் ஆட்சியிலிருந்து அதிகாரம் செலுத்தி மக்களை அடக்கியாண்ட, தன்னையும் இராமானுஜரையும் போன்ற பெரும் கலைஞர்களையும் தத்துவஞானிகளையும் நாட்டை விட்டோட்டிய மும்முடிச்சோழ அரசனான குலோத்துங்கனைப் பார்த்து கம்பன் கூறிய வார்த்தைகள் என மறுவாசிப்பு செய்து பார்த்தேன். கம்பன் அரசுக்கு எதிரான மாபெரும் கலக்கக்காரனாக எனக்குத் தெரிந்தான்.

இப்படித்தான் கம்பன் ஓர் அரச எதிர்ப்பாளன், அதிகாரத்திற்கு எதிரானவன் என்ற கருத்து எனக்குள் உருவானது. அதிகாரத்தை எதிர்க்கும் கலகக் குரல்களைத் தமிழ் இலக்கியத்திலே காலம் தோறும் காண்கிறோம். அக்குரலை சங்கப் புலவர்களில் காணலாம். வள்ளுவனின் காணலாம், இளங்கோவிற காணலாம், நாவுக்கரசரின் காணலாம், கம்பனில் காணலாம் பின்னாளில் பாரதியாரின் காணலாம், இக்காலக் கவிதைகளிலும் காணலாம். அதிகாரத்திற்கு எதிரான கலகக் குரல் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு கிளை மரபு, ஏன் பெரு மரபு என்றே கூறலாம்.

பிரதியைக் கட்டுடைத்துப் பார்க்காததினால் நாம் தனிக்குரலை மாத்திரமே ஒரு பிரதிக்குள் கேட்கிறோம். பிரதிக்குள் பல குரல்கள் தெரிவதைக் கட்டுடைப்பில் கண்டுகொள்ளலாம்.

இராவண அரசு - சோழ அரசு

இராவண அரசை அவன் சோழ அரசாகக் கண்டான். இராவணக் கொடுமை அவனுக்குச் சோழக் கொடுமை போலத் தோன்றியது. சோழப் பெருமன்னர் நிலங்களை வென்று பகை அரசரை அடிமை கொண்டமை அவனுக்கு இராவண அரசர் அந்நிய நாடுகளை வென்று அரசரைச் சிறைப் பிடித்தமையை நினைவூட்டியது. இக்கொடுமையை நீக்க ஒருத்தன் வரவேண்டும் அவன் சமத்துவ எண்ணம் கொண்ட தலைவனாக அனைத்துச் சமூக மக்களையும் அடிமை, ஏழை, குறைந்தவன் என்ற பேதமின்றி தன்

தோழர்களாக இணைக்க வேண்டும். அவன் ராஜ்ஜியம் கொள்வாரும் இல்லை கொடுப்பாரும் இல்லை என்ற சமதர்ம நாடாகத் திகழ வேண்டும் என்று கம்பன் கற்பனை செய்தான் என்று எண்ணுவதில் என்ன பிழை? நீங்கள் குறிப்பிட்ட அக்கட்டுரைக்கான பின்னணி இதுதான்.

கம்பன் கழகமும் - கட்டுரையும்

கம்பன் கழகம் கம்பனுக்கு ஒரு மலர் 1990 களிலே யாழ்ப்பாணத்தில் வெயிட்டபோது கம்பன் கழக ஜெயராஜ் என்னிடம் கம்பன் பற்றி ஒரு கட்டுரை தருமாறு கேட்டபோது மனதுள் திரண்டு கிடந்த இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் ஒன்றுதிரட்டி எழுதினேன். கம்பவிழா நடத்து பவர்கள் கம்பனை வித்தியாசமாக, சமூக நோக்கில் அணுகுவதற்கு அக்கட்டுரை ஒரு தூண்டுகோலாக இருக்குமென எண்ணினேன்.

அக்கட்டுரை பலராலும் பாராட்டப்பட்டது சொக்கன், பேராசிரியர் அ. பாண்டிரங்கன் (முன்னால் தமிழ்த் துறைத் தலைவர், பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழகம், வீ. அரசு (தமிழ்த் துறைத் தலைவர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்) ஆகியோர் இதுபற்றி தமது பாராட்டுக்களை எமக்குத் தெரிவித்தனர். ஜெயராஜிக்கும் அக்கட்டுரை பிடித்திருந்தது. நம்மூர்த் தமிழறிஞர் யாரும் வாசித்தார்களோ தெரியவில்லை யாரும் அதைக் கண்டு கொள்ளவில்லை, வழமை போல.

2008 இல் இலங்கையில் கம்பன் பற்றி வந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து ஒரு பெரும் நூலாக கம்பன் கழகம் வெளிக்கொணர்ந்தது. அது ஒரு பெரும் முயற்சி என்பதுடன் அருமையான தொகுப்பும் கூட. அதனை பிரசாந்தன் நல்ல முறையிலே தொகுத்திருந்தார். என் கட்டுரையையும் அதிற் சேர்க்க ஜெயராஜ் விரும்பினார். மேலும் அதனை விரிவுபடுத்தி எழுதிக் கொடுத்தேன். தொகுப்பில் அது வெளிவந்துள்ளது.

உண்மையில் யோகராஜா அதனை ஒரு சிறு நூலாக வெளியிடுவதற்கான தகவல்கள் (Material) என்னிடமுண்டு. நேரம் கிடைப்பின் அது வெளிவரும் வாய்ப்புண்டு

திருக்குறள் பற்றி நீங்கள்
எழுதிய கட்டுரையில் ஏனைய
நூல்களுக்குக் கிடைக்காத
பெருமை அதற்குக் கிடைத்
திருப்பதாகக் கூறியிருப்பதாக
ரூபகம் அது பற்றித்
தெளிவுபடுத்துவீர்களா?

நீங்கள் குறிப்பிட்ட திருக்குறள் பற்றிய கட்டுரை எனது கலைஇலக்கியக் கட்டுரைகள் என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. அதனைத் தெளிவுபடுத்தத் தொடங்கினால் அங்கு ஒரு நீண்ட கதை கூறலாம். நீங்கள் இக்கேள்வியைக் கேட்கும்போது எனக்குப் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகமும், பேராசிரியர் கைலாசபதியின் இலக்கிய வரலாற்று விரிவுரைகளும் ரூபகத்திற்கு வருகின்றன. பொதுக்கலை வகுப்புக்கு (G.A.Q) கைலாசபதி இலக்கிய வரலாறு படிப்பிக்கும் போது தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்ற நாங்கள் அவர் விரிவுரைக்கும் போவது வழமை. நாம் மாத்திரமல்ல ஏனைய பாடங்கள் செய்யும் வாசிப்பு ஆர்வமும் தேடலார்வமும் மிக்க மாணவர்களும் அவரது வகுப்புக்களுக்கு வருவதுண்டு.

கைலாசபதி

சங்கமருவிய காலம் படிக்கும்போது திருக்குறள் பற்றிய அறிமுகத்தில் அவர் திருக்குறள் சென்ற காலத்தையும் நிகழ்காலத்தையும் இணைத்துப் புதிய தொரு வழிகாட்டிய நூல் என்ற வகையிற் கற்பித்தார்.

வையாபுரிப்பிள்ளை

பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை திருவள்ளுவர் பற்றி வித்தியாசமான கருத்துக்களைக் கூறினார். திருவள்ளுவரும் வடநூற் செல்வாக்கிற்குக்குட்பட்டவர் என்று கூறவந்த அவர். அறத்துப் பாலிற்குரிய கருத்துக்களை அவர் மனுதர்ம சாஸ்திரத்திலிருந்தும், பொருட்பாலுக்குரிய கருத்துக்களை அர்த்த சாஸ்திரத்திலிருந்தும் காமத்துப்பாலுக்குரிய கருத்துக்களை காம சூத்திரத்திலிருந்தும் பெற்றுக்கொண்டார் என்றார்.

தமிழ் மரபில் வந்த தமிழரான ஒருவர் ஏன் தமிழ் மரபுக்கூடாகச் சிந்தித்திருக்கக்கூடாது என்று வையாபுரிப்பிள்ளை எண்ணாமையின் காரணம் எமக்கும் புரியவில்லை. அக்காலத்தில் திருவள்ளுவரின் மதம் என்ன? என்பது பற்றி பலவாதப் பிரதிவாதங்கள் தமிழ் ஆய்வாளரிடையே காரசாரமாக நடைபெற்றது. அவரை சைவர் என வாதிட்டவர் பலர், சமணர், பௌத்தர் ஆசீவகர் என வாதிட்டவர் பலர். அவர் எம்மதமும் சேராது புதுமதம் நிறுவிய தத்துவஞானி என வாதிட்டவர் பலர்.

ஹெகலினது இயங்கியற் கோட்பாட்டினைப் பிரயோகித்துத்தான் இக்கருத்தை கைலாசபதி திருக்குறள் பற்றிக் கூறினார் என்பதனை மாக்ஸிய தத்துவங்கள் பயின்ற பின்னர்தான் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது இது நடந்தது 1962ம் ஆண்டில்.

பாட நூல்

பின்னர் தமிழ்ச் சிறப்பு நெறியில் பாடநூலாகத் திருக்குறளைக் கற்கும்போது கைலாசபதியின் கூற்று முற்றாகப் பொருந்தி வருவதனை நன்கு உணர முடிந்தது. திருக்குறள் படிக்கும் போது திருக்குறள் பற்றி வந்த நூல்களையும், படிப்பதற்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டோம். படித்தோம் அவற்றுள் மு. வரதராசனின் திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் என்ற நூல் முக்கியமான நூல். திருக்குறளிற் காணப்படும் குறள்களை வைத்துக் கொண்டே அவர்கள் தத்தம் முடிவுகளுக்கு வந்தனர். எல்லோரும் தம்மவர் என்று சொல்லுமளவு ஆளுமையுள்ளவராக திருவள்ளுவர் இருந்தார் என்பது தான் இதன் கருத்து.

கி. ஆ. பெ. விசுவநாதன்

கி.பெ. விசுவநாதனின் எழுத்துக்கள் எளிமையும் சுவையும் வாய்ந்தவை. திருக்குறள் பற்றி அவர் எழுதிய நூலில் அவர் திருவள்ளுவரின் திருவள்ளுவ மாலை பற்றிக் குறிப்பிட்டு தமிழில் இந்த நூலுக்குக் கிடைத்த பாராட்டுக்கள் வேறெந்த நூலுக்கும் கிடைக்கவில்லை என்று கூறியுள்ளார். கடுகைத் துளைத்து, ஏழ்கடலைப் புகட்டிக் குறுகத்தறித்த குறள் என்பது அப்பாடல்களில் ஒன்று. இதைப் படித்துவிட்டு நாம் திருவள்ளுவ மாலையைத் தேடிப் படித்தோம். இப்படித்தான் திருவள்ளுவர் எமக்குள் புகுந்தார்.

வேலுப்பிள்ளை

பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும் என்ற ஒரு தொடர் இக்காலத்தில் வீரகேசரியில் எழுதி வந்தார். அது பின்னாளிற் புத்தகமாகவும் வந்தது. அதில் அறநெறிக் காலம் என்ற தலைப்பின் கீழ் திருக்குறள் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். தமிழர் தத்துவ மரபின்பால் ஈடுபாடு மிக்கவர் பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை. சுவீடனில் வசிக்கும் அவர் பீட்டர் ஷால்க்குடன் இணைந்து தொகுத்த காலனித்துவ தமிழகத்திற்கு முந்திய தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் தமிழர் மத்தியிலான புத்தமதம் (*Buddhism among Tamils in Pre-Colonial Tamilakam and Illam*) என்ற தொகுதி ஒரு அற்புதமான தொகுதி. அது 2002 ல் வெளியாகிய நூல் இரண்டு பாகங்களைக் கொண்டது. திருக்குறள் பற்றிய அவரது எழுத்துக்களும் கருத்துக்களும் திருவள்ளுவர் பற்றியும் திருக்குறள் பற்றியும் மேலும் சிந்திக்க வைத்தன.

திருக்குறள் கற்பித்தல்

நான் 1965 ல் ஆண்டிலிருந்து 1981 வரை ஆசிரியனாகக் கடமையாற்றிய போது கல்விப் பொதுத் தராதர வகுப்பு மாணவர்கட்குத் திருக்குறள் படிப்பிக்கும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது.

அத்தோடு 1976 இலிருந்து 1981 வரை நான் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புப் பயின்ற வயது வந்த மாணவர்கட்கு திருக்குறள் படிப்பிக்க வேண்டியும் வந்தது. G.A.Q. B.A வகுப்புகளுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் ஓரளவு பேர் பெற்ற ஆசிரியனாகவும் யாழ்ப்பாணத்தில் அப்போது இருந்தேன். அவ்வகுப்பில் மயிலங்கூடலூர் நடராஜன், பண்டிதர் உமா மகேஸ்வரன், ஸ்ரீ கணேசன் ஆகியோர் மாணவர்களாக

இருந்ததாக ஞாபகம். கற்பிப்பதற்காக மேலும் கற்பதும் கற்பிக்கும் போது மிகப் புத்திசாலி மாணவர்களின் வினாக்களுக்கு விடை தருவதும் விடை தர முடியாத இடத்து அதைப்பற்றி மீண்டும் சிந்திப்பதும், மாணவர்களின் எதிர்க் கருத்துக்களுடன் எம் கருத்துக்களையும் மோதவிட்டு பின்னர் புதிய தளத்தில் சிந்திப்பதும் இயல்புதான். ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய உங்களுக்கு இது நன்கு விளங்கும். திருக்குறளை மாணவருக்குப் படிப்பித்தல் மூலம் எனக்கு திருக்குறள் மேலும் தெளிவாகியது. இவ்வண்ணம் திருக்குறள் எமக்குள் பரந்த போதுதான் 1979ல் பண்டிதர் கா.பொ. இரத்தினம் (முன்னாள் ஊர்காவந்துறை M.P) நடத்திய வள்ளுவர் விழாவுக்கு எம்மையும் பேச அழைத்திருந்தார்.

பாராளுமன்ற அரசியல் வாதியாயினும் தமிழில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்த அப்பெரியார் வருடா வருடம் திருக்குறள் மாநாடு ஒன்றினை ஊர்காவந்துறையில் வைப்பது வழமை. ஏனைய நூல்களுக்குக் கிடைக்காத பெருமை வள்ளுவருக்கு ஏன் கிடைத்தது என்பதுதான் என் பேச்சின் உட்கரு

கட்டுரை உருவான விதம்

கைலாசபதி போதித்த இயங்கியற் கோட்பாட்டினடியான திருவள்ளுவர் பற்றியகருத்தை நான் கற்றவற்றையும் சேர்த்து பெரிதாக்கி ஆதாரங்களடியாக அப்பேச்சினைப் பேசினேன். அப்பேச்சினால் கவரப்பட்ட கா.பொ. இரத்தினம் அடுத்த ஆண்டு மலருக்கு அதனைக் கட்டுரையாக எழுதும்படி என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

திருவள்ளுவர் மலரில் கட்டுரையாக அது வெளிவந்தது. எழுத்தாளர் கணேசலிங்கன் 1997 இல் வெளியிட்ட கலை இலக்கியக் கட்டுரைகள் எனும் எனது நூலினை வெளியிடுவதற்காக அக்கட்டுரையை மேலும் செம்மைப்படுத்தினேன். நீங்கள் எந்தக் கட்டுரையைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள் என்பது தெரிய வில்லை. எனினும் அக்கட்டுரையில் நான் கூற வந்தவை இவைதான்.

கூற வந்தவை

திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியோர் ஏறத்தாழ அக்காலத்தில் ஒன்பதின்மர், இக்காலத்தில் ஒரு தொகையினர். அக்காலத்திலேயே பாராட்டிய புலவர்கள் மிக அதிகம். திருக்குறள் காலத்தில் தோன்றிய நாலடியார் உட்படத்

தோன்றிய அறநூல்களுக்கும் அற ஒழுக்கம் கூறும் சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலைக்கும் கிடைக்காத பெரும்புகழ் இதற்குக் கிடைத்தது. இக்காரணத்தை ஆராய்வதுதான் கட்டுரையின் நோக்கம்.

காலச் சூழலே இலக்கியத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. ஒரு காலத்தின் வாழ்க்கைப் போக்கிலிருந்தே அக்காலத்திற்குரிய வாழ்க்கைத் தத்துவம் பிறக்கிறது. சங்ககாலம் அரச உருவாக்கம் பெற்ற காலம் ஆகும். அரச உருவாக்கம் இனக்குழுக்கள் தமக்குள் மோசமாகச் செய்த போரின் விளைவாக உருவானது. இனக்குழுவாக வாழ்ந்த காலத்தில் மக்கள் இன்ப வாழ்வில் திளைத்துக் கிடந்தனர். காதல் ஒழுக்கம், காமம், கள்ளுண்ணுதல், ஆடல் பாடல்களில் திளைத்தல், பரத்தமை ஒழுக்கம் என்பன சமூகத்தில் ஏற்புடைய அறங்களாகவும் கொள்ளப்பட்டிருந்தன.

இந்நிலையில்தான் சமண, பௌத்த மதங்கள் தமிழ்நாட்டுக்குள் வருகின்றன. இவ்விருதரப்பினரும் துறவின்பால் தீவிர நாட்டமுடையவர்கள். உலகின்பம் வேண்டாத மார்க்கத்தினர். போர் வேண்டாம் என இவர்கள் போதித்தனர்.

கள்ளுண்ணுதல் கூடாது, காமம் கடியப்பட வேண்டிய ஒன்று, இசையும், நடனமும், பெண் இன்பமும் வாழ்வும், துறவு மார்க்கத்திற்கு எதிரானவை என இவர்கள் தீவிர பிரசாரம் செய்தனர் போரினாலும் ஒழுக்கச் சீர்கேடுகளினாலும் அலுப்புப் பெற்றிருந்த மக்கள் இத்தகைய தத்துவங்களினால் கவரப்பட்டனர். சமண, பௌத்த துறவிகளின் கோட்பாடுகளும், செயற்பாடுகளும் மக்களைச் சிக்கெனப்பிடித்துக் கொண்டன.

சமூகம் சமநிலை இழந்து தளம்பிய இக்காலத்தில் எழுந்த நூல்களிற்பல பழைய வாழ்வைப் போற்றின (களவழிநாற்பது, கார்நாற்பது) அல்லது வாழ்வை மறுத்து அறம் கூறின (நாலடியார், ஆசாரக்கோவை) அரசு நிலைபெற்று வணிகவர்க்கம் உறுதி பெற்ற இச்சூழலில் ஒரு நிலையான வாழ்வு அமைதல் அவசியமாயிற்று. இந்நிலையில் துறவு பூண்டு மனித வாழ்வை மனித இருப்பை அழித்துக்கொள்ள எந்த மனித சமூகமும் விரும்பியிராதல்லவா?

வள்ளுவர் இக்காலகட்டத்தில் தான் முன்னாளில் இருந்த தமிழ் மக்களின் வாழ்வின் நல்ல அமிசங்களையும், புதிதாக வந்த சமண பௌத்த மதங்களின் அறக் கோட்பாடுகளையும் இணைத்து ஒரு புதுப் பாதை காட்டினார். புதுத் தத்துவம் நிறுவினார். அதுவே வள்ளுவம்

இப்படி இரண்டு பகுதிகளையும் இணைக்கும் கால் அவர் வையாபுரிப் பிள்ளை கூறியபடி அன்றைய இந்திய பெரும் நூல்களான மனுதர்மம், கௌடில்யம், காமசூத்திரம் என்பனவற்றிலிருந்தும் தேவைக்கேற்ப சில கருத்துக்களையும் எடுத்துக்கொண்டார்.

ஹெகலிய இயங்கியல்

ஹெகலிய இயங்கியல் இருப்பது (Thesis) அதற்கு எதிரானது (Anti thesis) இரண்டின் இணைவிலும் உருவாகும் புதியது (Synthesis) என இதனை விளக்கும். இருக்கும் ஒன்றினுள் எழும் முரண்பாடு காரணமாக அதற்கு எதிரான ஒன்று தோன்றும். இருந்தது சரியா? புதிதாக அதற்கு எதிராக எழுந்தது சரியா? எனத் தடுமாறுகையில், இருப்பதும், எதிரானதும் இணைந்து புதிதான ஒன்றைத் தோற்றுவிக்க பின்னர் அதுவே இருப்பதாக மாறிவிடும். பின் அந்த இருப்புக்கு எதிராக ஒன்று தோன்ற இருப்புக்கும் எதிர்ப்புக்குமான முரணில் புதிதாக ஒன்று இரண்டையும் இணைத்துத் தோன்றும். இப்படித்தான் இரண்டையும் இணைத்துப் புதுவழி காட்டிய ஞானி திருவள்ளுவர். தவிர்க்க இயலாதவாறு அக்காலத்தில் எழுந்த அதிகாரமிக்க வர்க்கமான வணிக வர்க்கத்தினர்பால் சார்ந்து அவர் நலம் பேசுவதனையும் நான் அக்கட்டுரையிற் சுட்டிக்காட்டியுள்ளேன். அண்மையில் ஒரு நூல் வாசித்தேன். பெயரை மறந்துவிட்டேன். அதில் அவர் தகுந்த ஆதாரங்களுடன் வள்ளுவரை பௌத்தர் என நிறுவியுள்ளார். வியப்பில்லை. பௌத்தர்கள் இயங்கியல் வாதிகள், மாற்றத்தில் நம்பிக்கை யுடையவர்கள். ஏன் நாம் வள்ளுவரை நமது முன்னைய ஹெகல் என்று பார்க்கக் கூடாது?

கட்டுரையின் சாறு

சமண பௌத்த செல்வாக்கினால் வாழ்க்கை நிலையாமைத் தத்துவத்தை ஏற்று உலக வாழ்விற்கு பிடிப்பற்றுப்போக இருந்த தமிழ் மக்களைத் தடுத்து நிறுத்தி வாழ்க்கை உண்மை, காதல் உண்மை, இன்பம் உண்மை என்று வற்புறுத்தி அவ்வாழ்வுக்கு ஓர் அற ஒழுக்க வடிவம் கொடுத்தமை யினாலேதான் இன்று நாம் திருக்குறளை ஏனைய நூல்களை விடப் போற்றுகிறோம் என்பதுதான் அக்கட்டுரையின் சாறு.

தொடரும் ஆய்வுகள்

திருக்குறள் காலம் தோறும் பல்வேறு விதமாகப் பார்க்கப்பட்டு வந்துள்ளது. வட நாட்டுக் கருத்துக்களால் தாக்கப்பட்டு உருவான நூல் என்ற

வையாபுரிப்பிள்ளை பார்வை தொடக்கம் அது சமணர்களின் நூல் என்றும், பௌத்தர்களின் தத்துவம் கூறும் நூல் என்றும், சைவ தத்துவம் கூறும் நூல் என்றும், தமிழர் சமயம் கூறும் நூல் என்றும், சமதர்ம நெறி கூறும் நூல் என்றும் வணிகர்க்குச் சார்பான நூல் என்றும் அக்கருத்துக்களைப் பலவகைப்படுத்தலாம். அவ்வகையில் நானும் அதனை இரு பண்பாடுகளிலிருந்து நல்லனவற்றை எடுத்துப் புதிய வழிகாட்டும் நூல் என்று கூற முயன்றேன்.

இன்று பின் நவீனத்துவத்தின் முன்னோடிகளான தெரிதா, பூக்கோ பார்வையில் வள்ளுவத்தை அணுகும் முறையையும் காண்கிறோம். அவை வள்ளுவ ஆராய்ச்சியை பல படிக்கு மேலும் நகர்த்துகின்றன. இவ்வகையில் ராஜ்கௌதமனின் ஆராய்ச்சிகள் தனி இடம்பெறுவன. அவரின் அறமும் அதிகாரமும் எனும் நூல் இதற்குச் சிறந்த உதாரண நூல் ஆகும். மிகவும் சிறந்த ஆராய்ச்சி நூல் இது.

அண்மையில் இந்து காலாசாரத் திணைக்களம் நடத்திய அறநூல் காலம் பற்றிய ஆய்வரங்கில் திருக்குறள் பற்றி ஒரு கட்டுரை சமர்ப்பித்தேன். அக்கட்டுரையின் தலைப்பு திருக்குறளைப் பொருள் கொள்ளல் அல்லது திருக்குறள் பனுவல் வாசிப்பு - நவீன கோட்பாடுகளை முன்னிறுத்தி ஒரு உசாவல். குடும்பம் தனிச் சொத்துரிமை அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம் பற்றி ஏங்கல்ஸின் கோட்பாடுகளையும் மானிடவியலாளரான மார்கனின் கோட்பாடு களையும் பிளக்கோவின் வரலாற்றில் தனிநபர் வகிக்கும் கோட்பாட்டையும் அதிகாரம் கட்டுடைப்பு பற்றிய தெரிதா பூக்கோ ஆகியோரின் கோட்பாடுகளையும் பிரயோகித்து திருக்குறளை மறுவாசிப்புச் செய்ய எடுத்த முயற்சியே அவ்வாய்வுக்கட்டுரை.

ஆய்வரங்கு முடிய திருவள்ளுவரை இப்படியெல்லாம் நோக்குகிறார்களே என்ற கண்டனக் கணைகளும் மரபுவாதிகளிடமிருந்து வெளிப்பட்டன. முன்னோர் மொழி பொருளை பொன்னே போல் போற்றுவவர்கள் இவர்கள். எதையும் கேள்வி கேள். ஐயமுறு. விமர்சனம் செய் என்பனவே ஆய்விற்கான அடிப்படை விதிகளாகும். தமிழாய்வில் விமர்சன சிந்தனை (Critical thinking) பெருமளவும் இடம்பெறாமையே மரபுவாதிகளின் மேற்குறிப்பிட்ட கோபங்களுக்கான காரணமாகும்.

பாரதி புதுமைக் கவிஞன்
என்பதே பலரதும் கருத்து.
ஆனால் தங்களது
ஆய்வொன்று பாரதியும் மரபும்
என்பது அது குறித்து....?

எனக்கு மிகப் பிடித்த கவிஞர்களுள் ஒருவர் பாரதியார். கவிஞனாகவே வாழ்ந்த அவரது வாழ்வு எனக்கு பிடித்தது. தான் வரித்த கலையுடன் கலந்து அதுவாகவே வாழ்வது என்பது சிலருக்கே சித்திக்கும். இக் கட்டுரை மாத்திரமன்றி பாரதி பற்றி மேலும் சில கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளேன். பாரதியின் கல்விச் சிந்தனைகள்(1974), பாரதியும் கலைகளும் (1979), பாரதியும் பத்திரிகைகளும் (1982) என்பன ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. நீங்கள் குறிப்பிட்ட கட்டுரையில் பாரதியார் மரபு பற்றிக் கொண்டிருந்த சிந்தனையை பிட்டுக் காட்ட முயன்றுள்ளேன்.

மரபு என்பது அசையாத குட்டை நீரல்ல.
அது ஓடிக் கொண்டிருக்கும் காட்டாறு
பழமை பழமை என்று
பாவனை பேசலன்றி
பழமை இருந்த நிலை - கிளியே
பாமரர் அறியாரடி

என்று பாடியவன் அவன்.

பாரதி பற்றிய ஆய்வுகள் நிறையவே வந்துள்ளன. பாரதி பாடல் களில் வேதாந்தக் கருத்துக்களைக் கண்டனர். அ. ச. ஞானசம்பந்தன், ராஜாஜி ஆகியோர்.

அவனை பிராமணக் கவிஞனாக கண்டனர். கி.ஆ.பெ. விஸ்வ நாதன், வீரமணி, மதிமாறன் ஆகியோர். பாரதியின் படைப்புக்களை மேனாட்டுத் திறனாய்வுக் கொள்கையில் அணுகினர். கமில் சுவலபில், சிட்டி சிவபாதசந்தரம் ஆகியோர்.

அவனை சமூக வரலாற்றுப் பின்னணியில் பார்த்தனர் ஆர்.கே. கண்ணன், வானமாமலை, ரகுநாதன், சிவத்தம்பி, கைலாசபதி ஆகியோர்.

இப்படிப் பல்கோணங்களில் பார்க்கும் வகையில் அவன் கவிதைகள் இருப்பது தான் பாரதியின் ஆளுமை.

பக்தி இலக்கிய காலத்தில் (8ம், 9ம், 10ம் நூற்றாண்டுகளில்) ஒன்றாகவிருந்த மக்கள் சார் வடிவங்களும் உயர்ந்தோர் இலக்கிய நெறியும் ஒன்றை ஒன்று விலகி பின்னால் எதிர்ப்பறைகளாகி நின்றன. பாரதி இம் முரண்பாட்டை அறுக்கிறான்.

1. சேரி மொழியை செந்தமிழ் மொழியோடு கலக்கிறான்.
2. பழைய இசைத்தமிழ் வடிவங்களில் புதிய உள்ளடக்கம் புகுத்து கின்றான்.
3. இறைவன் மீது பாடப்பட்ட திருப்பள்ளி எழுச்சியை பாரத மாதா மீது பாடுகின்றான்.

மரபுகளின் சங்கமம் பாரதி

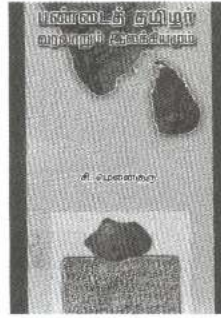
தத்துவ மரபிலே வேத மரபும், சாக்த மரபும், தாந்திரீக மரபும், இலக்கிய மரபிலே சங்ககால மரபும், காப்பிய மரபும், பக்தி மரபும், சிற்றிலக்கிய மரபும் பாரதியில் கலக்கின்றன.

இம் மரபுகளின் சங்கமமே பாரதியின் கவிதைகளாகும். முரண்பட்ட, வேற்றுமை கண்ட பல மரபுகளை ஒன்றிணைத்து இணைவாக்கம் செய்தது தான் அவன் தனித்திறன்.

அவனது பாடல்களைப் பாருங்கள், வண்டிக்காரன் பாட்டு, குறத்திப் பாட்டு, சிந்து, தெம்மாங்கு என இருக்கும், அதேவேளை செந்நெறியாப்பும் இருக்கும்.

பாரதியின் மரபுப் பற்று கண்முடித்தனமானது அல்ல. அவன் காலத்தில் வாழ்ந்த பல அறிஞர்களும் கவிஞர்களும் புதுமைகளைக் கண்ட போது அலமந்து போயினர். ஆமை தன்னை ஓட்டுக்குள் சுருட்டிக் கொண்டது போல மரபுக்குள் தம்மை சுருக்கிக் கொண்டனர். முயல் போல பாய்ந்தோட அவர்களால் முடியவில்லை. மரபையும் உள்வாங்கி, புதுமைகளையும் தேடியவன் அவன்.

புதுமைகளைக் கண்டதும் ஆமை போல சுருளாது முயல் போல பாய்ந்தான். தேவையான மரபை சேர்த்துக் கொண்டு புதுமையை நாடியவன் அவன்.

கணபதிராயனின் காலை பக்தன் பிடிப்பது தனக்கு சுகமோ, முத்தியோ கேட்டுத்தான். ஆனால் பாரதி அதனை இவ்வாறு பாடுவான்.

கணபதிராயன் - அவனிநு
காலைப் பிடித்திடுவோம்
குணமுயர்ந்திடவே - விடுதலை
கூடி மகிழ்ந்திடவே

பாஞ்சாலி சபதம் பழைய கதை தான், ஆனால் அது கூறும் செய்தி நவீனமானது. உருவத்திலும் அது ஓர் புதிய காவியம்.

கணவரையும், அறிஞரையும் கேள்வி கேட்கும் பாஞ்சாலி அதில் புதுமைப் பெண்.

இடைவிடாது இயங்கும் மரபில் எது வாழ்கிறது எது சாகிறது எனக்கண்டு உயிர்ப்புடைய மரபை இனங் கண்டு அதனை வளர்த்தவன் பாரதி. மரபு அதன் தொடர் ச்சியில் தான் வாழ்கிறது. அதன் பழமையில் அல்ல.

மரபை மீள் உருவாக்குகிறோம் என்று பெரிதாகக் கூறி விளம்பரத் தோடு செயற்படுபவர்களின் செயற்பாட்டினை நுணுகி நோக்கினால் பிற்போக்கு தனத்தை கட்டிக்காக்கும் முயற்சிகளாகவே அவை வெளிச்சம் காட்டும். பாரதி அப்படியானவன் அல்லன். வேதம் புதுமை செய்! என்று சொன்னவனல்லவா? அவன் மரபு எனக்கு பிடித்தமானது. எந்த அளவோடு மரபுடனான உறவை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். இதுதான் பாரதியிலிருந்து நான் படித்துக் கொண்ட பாடம். மரபை அவன் புதுமைக்கும், மக்கள் விடுதலைக்கும் பாவித்தமையைத் தான் நீங்கள் குறிப்பிட்ட எனது கட்டுரை பேசுகிறது.

பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்து
 நிலையும் ஈழத்து கவிஞர்களில்
 அவரின் தாக்கமும் பற்றி
 சென்னைப்
 பல்கலைக்கழகத்தில்
 ஒரு தொடர் சொற்பொழிவு
 ஆற்றி இருப்பதாகவும்
 அது பலரது பாராட்டுக்களை
 பெற்றிருப்பதாகவும் தமிழக
 நண்பர் ஒருவர் எழுதியிருந்தார்.
 நூல்நயவுரை தொடர்பாக
 மேலும் அறிய விரும்புகிறேன்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழக தமிழ் இலக்கியத் துறையினர் குறிப்பிட்ட
 துறைகளில் ஆய்வுரையாற்ற உள்ளூரிலிருந்தும், வெளிநாடுகளில்
 இருந்தும் ஆய்வாளர்களை அழைப்பது வழமை. அறக்கட்டளை
 ஆய்வுரை என அதனை அழைப்பர்.

இவ்வகையில் 2004ஆம் ஆண்டில் பாரதிதாசன் அறக்கட்டளை
 சொற்பொழிவாற்ற என்னை அழைத்திருந்தனர். சென்னை பல்கலைக்
 கழக M.A, Ph.D மாணவர்களும் பேராசிரியர்களும், விரிவுரையாளர்களும்
 அழைக்கப்பட்ட பொதுப் பிரமுகர்களும் பார்வையாளர்களாக
 அமர்ந்திருந்தனர். மூன்று தலைப்புக்களில், இரண்டு தினங்கள் நான்
 உரையாற்றினேன். உரையின் தலைப்பு பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்து
 நிலையும் ஈழத்து கவிஞர்களில் அதன் செல்வாக்கும் என்பதாகும்.

முதல் உரை தேசியக் கருத்து நிலையும் இந்திய இலங்கைத்
 தமிழரிடையே தேசிய வாதம் வளர்ந்த முறைமையும் பற்றியது.

இரண்டாவது உரை பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்து நிலை
 பற்றியது.

மூன்றாவது உரை ஈழத்து கவிஞர்கள் சிலரில் பாரதிதாசன் தாக்கம்
 பற்றியது.

எனது 18, 19 வது வயதுகளில் பாரதிதாசன் மீது எனக்கு மகாபிடிப்பு இருந்தது. கவிதை இன்னது தான் என நான் அறியாத காலத்தில் பாரதிதாசனின் புகுத்தறிவு, தமிழ் உணர்வு பேசும் கவிதைகள் எனக்கு நன்றாகப் பிடித்தன.

தமிழ் இன உணர்வு பேசிய, பிராமண எதிர்ப்பு பேசிய, திராவிடக் கழகத்தினரும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரும் பாரதிதாசனை பட்டிதொட்டி எங்கும் அன்று பிரபலப்படுத்தி இருந்தனர்.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் எமக்கு கைலாசபதி பாரதிதாசனின் கவிதைகள் கற்பித்தார். விருத்தப்பா அவரால் வீறிழந்து விட்டது. என கைலாசபதி கூறுவார். விமர்சன நோக்கில் அவரது கருத்துக்களை அணுகிய போது பாரதிதாசன் மீது இருந்த பிடிப்பு போய்விட்டது.

பின்னாளில் கவிதை சம்பந்தமாக கற்கவும் நல்ல கவிதைகள் வாசிக்க சந்தர்ப்பங்களும், நல்ல கவிஞர்களின் அறிமுகமும் ஏற்பட்ட பின் பாரதிதாசன் என் மனதில் சிம்மாசனத்திலிருந்து விழுந்துவிட்டார்.

இவ் ஆய்வுரைக்களுக்காக பேராசிரியர் அரசு தான் எனக்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தார்.

இவ் ஆய்வுரை நிகழ்த்த நான் பாரதிதாசனை மீண்டும் படிக்க வேண்டியிருந்தது. அத்தோடு தேசியவாதம் சம்பந்தமான நூல்களையும் படிக்க வேண்டியிருந்தது. அண்மைக் காலமாக எனது வாசிப்பு விளிம்பு நிலை மக்களை நோக்கி குவிமையம் கொண்ட பின்நவீனத்து எழுத்துக்களையும், தலித்திய மக்கள் சார்பாக எழுந்த எழுத்துக்களையும், அடித்தள மக்கள் வரலாறு கூறும் நூல்களையும் நோக்கித் திரும்பி யிருந்தது.

பிராமணர்- பிராமணர் அல்லாதோர் போராட்டம் பற்றி 1970 களுக்கு பின்னர் காத்திரமான பல நூல்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வந்துவிட்டன. இவற்றின் பின்னணியில் பாரதிதாசனை மீள்வாசிப்பு செய்தபோது எனக்கு அவரின் தரிசனம் கிட்டியது. நிறைய எழுதிய மனிதர் அவர். அவரது தமிழ் தேசியம் வழமை போல தமிழ் தேசியம் பேசுவோரது தமிழ் தேசியத்தினின்று மாறுபட்டிருப்பதை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. அத்தோடு ஈழத்து கவிஞர்களையும் மீள்படிக்க வேண்டியும் இருந்தது.

பாரதிதாசன் 1891 இல் பிறந்தார். 1964 இல் இறந்தார். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் இந்தியாவில் தேசிய இயக்கம், திராவிட இயக்கம், தமிழ் தேசிய இயக்கம், பொதுவுடமை இயக்கம் என்பன தோன்றி வளர்ந்த காலங்களாகும். இப் பின்னணிகளும் இந்திய அரங்கிலும், உலக அரங்கிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் பாரதிதாசனைப் பாதித்துள்ளன. அவரின் கருத்துநிலை (Ideology) இந்திய தேசியத்திலிருந்து திராவிட தேசியமாகத் திரும்பி, தமிழ்த் தேசியமாக அதுவும் அடக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் விடுதலையையும் சேர்த்த தமிழ்த் தேசியமாக மாறிவந்துள்ளது.

ஒன்றின் போதாமை காரணமாக இன்னொன்றை அவர் தேடிச் சென்றிருக்கிறார்.

இவரது தமிழ்த் தேசியம் இன மேலாண்மை வாய்ந்தது என்பதை விட பண்பாட்டு ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரானது எனலாம். மூன்றாம் உலக நாடுகளின் தேசியப் போக்குடன் இது ஒட்டிச் செல்லக்கூடியது.

தமிழ் தேசியமானது, பண்பாட்டு ஆதிக்கம் இல்லாத, அனைத்து தமிழ் மக்களையும் உள்ளடக்கியதாக சமதர்ம நோக்குடையதாக பெண் விடுதலை, விளிம்பு நிலை மக்கள் விடுதலை கொண்டதாக அமைய வேண்டும் என்பது அவரது நோக்கு.

நிலவும் அமைப்பை உடைத்து ஒரு புதிய வாழ்வை கற்பனை செய்த தேசியக் கருத்து நிலை அவருடையது. பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்து நிலையும், தமிழர் விடுதலைக் கருத்துக்களும் 1940, 1950, 1960 ஆம் ஆண்டுகளில் ஈழத்தமிழ் கவிஞர்கள் மீது பெரும் செல்வாக்கு செலுத்தி இருந்தன.

ஈழத்து பெரும் கவிஞர்களாக இன்று கூறப்படும் பலர் பாரதிதாசனின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டிருந்தவர்களே முருகையன், மஹாகவி, காசி ஆனந்தன், நீலாவணன், பசுபதி, சுபத்திரன், புதுவை ரத்தினதுரை, சிகண்டி தாசன், வாகரைவாணன், ஆ.மூ.சி. வேலழகன் ஆகியோரில் இதனைக் காணலாம்.

அவரது பெண் அடிமை எதிர்ப்பு, சாதி எதிர்ப்பு, பிராமணிய எதிர்ப்புக் கவிதைகள் முக்கியமானவை.

பண்பாட்டுத் தளத்தில் ஐரோப்பிய மயமாக்கமும், பிராமணிய மயமாக்கமும் மிகுந்துவரும் இச் சூழலில் அவற்றை உண்மையாக எதிர்த்த கவிதைகள் இன்று முக்கியம் பெறுகின்றன.

இன்று வேகமாக யாழ்ப்பாணத்திலும், கிழக்கு மாகாணத்திலும் வழிபாட்டு முறைகள் பிராமண மயமாக்கலுக்குள் வந்துவிட்டன. தமிழர் கலாசாரத்தை அது பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டது. வெளிநாடுகளில் இதன் தாக்கம் இன்னும் அதிகம்.

மதமுலாம் பூசப்பட்ட மூட நம்பிக்கைகளுக்குள் மிகப் பெரும் பாலான தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள்.

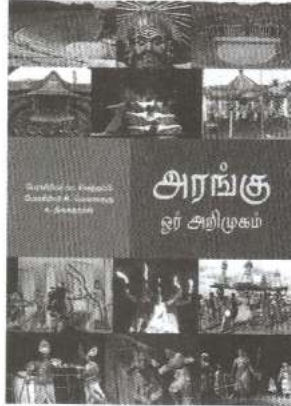
இன அடக்கு முறைக்கு எதிராக அதினின்று விடுதலை பெற ஈழத்தமிழினம் நீண்ட போரொன்றை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

ஈழத்தமிழினம் பேரினவாத அடக்கு முறைக்குள் மாத்திரம் இருக்கவில்லை. தமிழருக்குள் தமிழரையே வர்ணமாகவும், சாதிகளாகவும் பிரித்து வைக்கும் பார்ப்பனப் பண்பாட்டையும் முற்றாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

சாதிப்பிரிவுகளை அங்கீகரிக்கும் கோயில்களும் அவற்றை ஞாபகப்படுத்தும் சடங்குகளும் தமிழர் மத்தியில் இன்றும் உள்ளன.

ஆரியப் பண்பாட்டுத் தாக்கத்துள் அகப்பட்டுள்ள தமிழினம் அப் பண்பாட்டையே அனைத்துத் தமிழரது பண்பாடாக வெளிக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. மூட நம்பிக்கைகளாலும், போலியான மத ஆசாரங்களாலும் விலங்கிடப்பட்டுள்ள ஈழத்தமிழினத்துக்கு இன்று பாரதிதாசன் தேவைப்படுகிறார். அவரது கவிதை வடிவங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் தலைமுறை இப்போது குறைவு. எனினும் பண்பாட்டு ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான அவரது கருத்துக்கள் இப்போது ஈழத்தமிழினத்திற்கு தேவைப்படுகின்றன.

இவ்வுரைத் தொடரினை NCBH நிறுவனம் நூல்வடிவில் வெளியிட்டுள்ளது. இது பற்றி தமிழக அறிஞர் பலர் விமர்சனம் எழுதியுள்ளனர். நூலகம் சஞ்சிகையில் வந்த அ. மார்க்கஸ் எழுதிய விமர்சனம் குறிப்பிடத்தக்கது.

அரங்கு ஓர் அறிமுகம்

விமர்சனத்துறையில்
 உங்களுக்கு ஈடுபாடுள்ளது.
 அது தொடர்பாக
 ஒரு கேள்வியுண்டு. ஈழத்தில்
 பெரும்பாலானோர் பின்
 நவீனத்துவ விமர்சனப்
 போக்கினை நிராகரித்துள்ள
 சூழலில் நீங்கள்
 பின் நவீனத்துவ நோக்கில்
 கூத்தைப் புரிந்து கொள்ளல்
 என்று ஆய்வு
 செய்திருக்கிறீர்கள்
 அது பற்றி....

தாங்கள் குறிப்பிடும் அக்கட்டுரை எனது *அரங்கியல்* என்னும் நூலில் ஒரு கட்டுரையாக இடம்பெற்றுள்ளது. 1995 களில் வடகிழக்கு மாகாண பண்பாட்டு அமைச்சு நடத்திய ஆய்வு அரங்கு ஒன்றில் அக்கட்டுரை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் எனது உலகப் பார்வை பழமை வாதப் போக்கில் அமைந்திருந்தது. ஒரு வகையில் அது ஆன்மீகம் சார்ந்ததாக அமைந்திருந்தது. எல்லா வற்றிற்கும் விதியே காரணம்: எது நடக்குமோ அது நடக்கும் எனும் கருத்துநிலை.

மாக்லிஸ சித்தாந்தம் எனக்கு 1960 களில் அறிமுகமாகின்றது. "விதி" எது? எனும் சூத்திரத்தை அறிந்து கொள்கிறேன். உலகையும் சமூகத்தையும் இயக்கும் பொருளாதார விதிகளையும் அதிகாரத்திற்காக அடிக்கட்டுமானத்தில் நடக்கும் போராட்டங்களையும் மாக்லிஸம் மூலம் தெரிந்து கொண்டதும் என் உலகப் பார்வை வித்தியாசப்பட்டது. 1960 களில் நடைபெற்ற உலக நிகழ்வுகளை அதன் பின்னணியில் புரிந்து கொண்டேன்.

1980, 90 களில் மாக்லிஸ ஆய்வு முறைகளை மேலும் வளர்த்தெடுத்த பிராங்பேர்ட் சிந்தனை பள்ளியினரதும், லூகாஸ்,

அல்தூசர், அந்தோனியோ குரம்சி, வால்டர் பென்ஜமின், ரெறிஈ கிள்டன் முதலான மாக்ஸியர்களின் சிந்தனை அறிமுகம் கிடைத்தது. மாக்ஸிஸ அறிஞர்கள் முன் வைத்த நவ வரலாற்று வாதம் (New Historism) பண்பாட்டு பொருள் முதல் வாதம், (Cultural Meterialism) முதலான சிந்தனைகளின் அறிமுகம் என் உலகப் பார்வையை இன்னும் விரிவடையச் செய்தது.

பின்னமைப்பியல், பெண்ணியம், போன்ற கருத்தியல்களும் எனக்கு அறிமுகமான காலமும் இதுவே.

1990 களுக்குப் பின்னர் பின் நவீனத்துவம், பின் காலனித்துவம், விளிம்பு நிலை ஆய்வுகள் (Subaltern Studies) என்பன அறிமுகமாகின்றன. முன்னையவை பார்க்கத் தவறிய பல விடயங்களை இவை சுட்டிக் காட்டின. பின் நவீனத்துவத்தின் நுண்ணரசியல் என் உலகப் பார்வையை மேலும் அகலித்தது.

இப்படித்தான் என் சிந்தனைகள் விரிவடைந்தன. நம்மையும், நம்மைச் சூழ நடப்பவற்றையும் புரிந்து கொள்ள நாம் அறிவு பூர்வமாகச் செய்யும் முயற்சியில் இவை எனக்கு மாத்திரமல்ல தேடல் நோக்கம் கொண்ட எல்லோருக்கும் சாத்தியமாகும்.

10ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மாணிக்க வாசகர் காலத்தில் சங்கராச்சாரியாரின் அவ்வைத சித்தாந்தம் வாதிட்டு வெல்ல முடியாத சித்தாந்தமாக எழுந்தது. தனது அறிவுப் பலத்தினாலும், நூற்புலமையினாலும், தர்க்கத் திறனாலும் இந்தியாவின் தென்கோடியிலிருந்து வடகோடி வரை நடந்து வெவ்வேறு தத்துவ அறிஞர்களை தம் வாதத்தினால் சங்கரர் வென்றார். இந்தச் சூழலுக்குள் மாணிக்க வாசகரும் அகப்பட்டார்.

'மிண்டியமாயாவாதம் எனும் சண்டமாருதம்' என அத்வைத வேதாந்தத்தை அவர் குறிப்பிட்டார். அது போல பின் நவீனத்துவ சிந்தனைகளும் நமது காலத்தில் எழுந்த ஒரு சண்ட மாருதம் தான்.

சமூகத்தையும் அதன் பிரிவுகளையும் நுணுக்கம், நுணுக்கமாகப் பிய்த்துப் பார்க்கும் முறையியலையும் ஒரு விடயத்தைக் கட்டவிழ்த்துப் பார்க்கும் பார்வையை, ஒருமைவாதப் பார்வையிலிருந்து பன்மையாகப் பார்க்கும் பார்வையை முன் வைத்தமையும், பெருங்கதையாடல் களை விமர்சனத்திற்குள்ளாக்கியதும் பின் நவீனத்துவத்தின் சார்பான (positive) அம்சங்கள் போல எனக்குப்படுகின்றது.

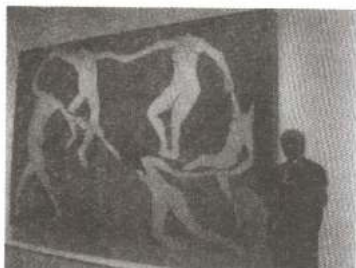
எல்லாவற்றையும் விமர்சிக்கும் அப்போக்கு தனக்கென ஒன்றை முன்வைக்கவில்லை. அப்படியொன்றில்லை என்பது தான் அதன் குணாம்சம் இதனால் பின் நவீனத்துவ சிந்தனைகள் பிற்போக்காளரின் கையில் ஆயுதமாகவும், மாறிய கதையுமுண்டு.

பின் நவீனத்துவம் சம்பந்தமாக எனக்கு ஒரு விருப்பு, வெறுப்பு உறவு (Love and hate relationship) உண்டு.

பின் நவீனத்துவம் சம்பந்தமான நூல்களை வாசித்த காலத்தில் கூத்தையும் அதன் பின்னணியில் காணமுயன்றேன். கூத்தின் பிரதி, ஆற்றுகை முறை என்பதனைக் கட்டுடைத்துப் பார்த்தபோது கூத்தின் பிரதிக்குள் ஒரு அதிகார அடுக்கு இருப்பதையும் அரசன், கடவுளர், உயர்ந்தோர் எனப்படும் பிரதான பாத்திரங்களைச் சுற்றியே கதை செல்வதையும் விளிம்பு நிலைப் பாத்திரங்கள் கவனிக்கப்படாமையும் தெரிய வந்தது.

கலைகளுக்குள் உயர்கலைக்குத் தாழ்வான கலையாக கிராமியக் கலைகள் கணிக்கப்படுவது பெரும் கதையாடல். கிராமியக் கலைக்குள்ளேயே உயர்வு, தாழ்வு உண்டு என்பது குறுங்கதையாடல். அத்தோடு ஆற்றுகையில் இது வெளிப்படையாகத் தெரியவந்தது. அரசனுடைய உடுப்புக்கள் அலங்காரமானவை. விளிம்பு நிலைப் பாத்திரங்களான பறையறைவோன், துணிவெழுப்போன் பாத்திரங்களின் உடுப்புக்கள் சாதாரணமானவை அதே போல் அரசன் ஆட்டத்தாளக்கட்டு ஜதியோடு அமையும். பறையறைவோன் தாளக்கட்டு ஜதியோடு அமையாது. தந்தனத் தானதனனா என வரும்.

இவ்வண்ணம் கூத்துக்குள் நுணுகி நோக்கும் பார்வையை பின் நவீனத்துவம் தந்தது. அதிகாரம் இருக்குமிடத்தில் அதிகார மீறலும்

நியூயோர்க்கில் நவீன ஓவியக்
கூடம் ஒன்றில்

இருக்கும் தானே. கூத்துப் பிரதிக்கு அப்பால் ஆற்றுகையில் கட்டிய காரன், பறைஅறைவோன் பாத்திரங்கள் தமது உடலாலும், சைகைகளாலும், பேச்சுக்களாலும் அதிகாரத்திற்கு எதிராகச் செயற்படுகிறார்கள் என்பதனை நான் அக்கட்டுரையில் விபரமாக் கூறியுள்ளேன். இக் கட்டுரையை 1995 களில் நான் எழுதினேன் இதற்கான மூல வித்தான “கூத்தின் சமூக அடித்தளம்” என்ற கட்டுரையை 1980 களில் எழுதியுள்ளேன். (பழையதும் புதியதும் எனும் நூலில் இக்கட்டுரை உண்டு.)

கூத்தில் காணப்படும் இந்தக் குறைபாடு களைக் களைந்து அதனை மீளுருவாக்கம் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் 1980, 1990 களில் என்னால் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

2000 ஆம் ஆண்டில் எனது மாணவரும், சக விரிவுரையாளரும் நண்பருமான ஜெய்சங்கர் தனது M.Phil ஆய்வுக்கு கூத்து மீளுருவாக்கம் சம்பந்தமாக தனது ஆய்வுத் தலைப்பை நுண்கலைத்துறைக்குச் சமர்ப்பித்த போது அவ்வாய்வு புதிய சிந்தனைகளைத் தோற்றுவிக்கும் எனக் கருதி அவ்வாய்வுத் தலைப்பை அங்கீகரித்து அவருக்கு மேற்பார்வையாளராகவும் செயற்பட்டேன். (அது ஒரு தனிக்கதை) கூத்து மீளுருவாக்கத்தை அவர் இன்னொரு வகையில் இப்போது முன்னெடுக்கிறார். அவர் முயற்சிகள் நமக்கு பெருமகிழ்ச்சி தருகின்றன.

குறைபாடுகள் களையப்பட்டு நிறைவை நோக்கிச் செல்லல் மகிழ்ச்சி தரும்தானே?

யோகராசா நீங்கள் குறிப்பிட்ட பின் நவீனத்துவமும், சிந்தனையில் பெரும் மாற்றங்களைக் கொணர்ந்தன என்பது உண்மையேயாயினும் அவை யார் பக்கம் நிற்கின்றன எந்த வர்க்க நலன்களின் பின் நிற்கின்றன என்பதைக் கொண்டே அவற்றின் நன்மைகளை மதிப்பிட வேண்டும். அத்தோடு அதன் நல்ல அம்சங்களைக் கணக்கிலெடுத்து ஆய்வு நெறிகளில் அவற்றைப் பிரயோகிக்கவும் வேண்டும்.

ஈழத்தில் நவீன இலக்கிய
 ஆளுமைகள் சார்ந்த
 தனி ஆய்வுகள் அரிதாகவே
 வெளிவந்துள்ளன.
 இவ்விடத்தில் “உங்கள்
 கால ஓட்டத்தினூடே
 ஒரு கவிஞன்” என்ற நூல் ஒரு
 முக்கிய நூலாகும் என்று
 கூறலாகுமா?

முக்கிய நூலா என்பதனை விமர்சகர்களாகிய நீங்கள் தான் மதிப்பிட வேண்டும் ஆனால் அந்நூல் எழுந்த பின்னணியினையும் இது சம்பந்தமான எனது கருத்துக்களையும் இவ்விடம் கூறலாம் என நினைக்கின்றேன். மட்டக்களப்பு வாசகர் வட்டம் நீலாவணன் நினைவுப் பேருரையினை நிகழ்த்த என்னைக் கேட்டனர். இது நிகழ்ந்தது 1990 களின் முற்பகுதிகள் என நினைக்கின்றேன். அதற்கு நான் ஆற்றிய உரை தான் பின்னாளில் நூலுருப் பெற்றது. என்னை பின்னின்று ஊக்கி எழுத வைத்தவர் காலஞ்சென்ற ஆனந்தனாகும். தனி ஆள் ஆய்வுகள் மிக மிக அவசியம். ஒரு படைப்பாளியின் படைப்புக்களைப் புரிந்து கொள்ள மாத்திரமன்றி அப் படைப்பாளியையும் புரிந்து கொள்ளவும் விமர்சக நோக்கோடு அப் படைப்பாளியை அணுகவும் இத்தகைய ஆய்வுகள் உதவுகின்றன. நமது நாட்டுக் கவிஞர்களை தனித்தனியாக மாத்திரமன்றி சில ஒத்த பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு குழுவாக ஆராயும் எண்ணமும் எனக்கு உண்டு. புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை, அ.மு. சரிபுதீன், பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை ஒரு தொகுதிக்குள் அடங்குவர். முருகையன், மஹாகவி, நீலாவணன் இன்னொரு தொகுதி. கந்தவனம், நாகராஜன், காரை சுந்தரம்பிள்ளை, சத்தியசீலன், அரியாலை அய்யாத்துரை இன்னொரு தொகுதி. பசுபதி, சுபத்திரன், சாரமதி மற்றொரு தொகுதி. புதுவை ரத்தினதுரை, நிலாந்தன் போன்றோர் வேறொரு தொகுதி. சில்லையூர் செல்வராசன், க.செ. நடராஜா, அம்பி போன்றோர் இன்னொரு தொகுதி.

மு.பொ, தளையசிங்கம், வில்வரெத்தினம் ஒரு தொகுதி. அனார், பெண்ணியா, சுல்பிகா, சிவரமணி, ஓளவை முதலானோர் ஒரு தொகுதி சேரன், ஜெயபாலன் முதலியோர் ஒரு தொகுதி. சோலைக்கிளி போன்றோர் ஒரு தொகுதி இவற்றை நுணுகிப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு தொகுதிக் கவிஞர்களுள்ளும் ஒவ்வொரு சிறப்பான பண்புகள் காணப்படும்.

நீலாவணன் பற்றியொரு நூல் எஸ். பொன்னுத்துரையும் எழுதியுள்ளார். நீலாவணனை நான் நன்கு அறிந்திருந்ததும், நீலாவணன் குடும்பத்துடன் நான் வைத்திருந்த உறவும், நிறையத் தகவல்களைப் பெற எனக்குப் பின்னணியாக அமைந்தன.

நீலாவணன் எழுதிய தமிழரசுக் கட்சி தொடர்பான துண்டுப் பிரசுரங்கள், கவிதைகள்: அவர் எழுதி எழுத்தில் வெளிவராத் சில கவிதைகள், கதைகள், நாடகங்கள் என்பவற்றை அக் காலத்தில் எனக்குத் தந்துதவினார், என்னை அன்று தொட்டு இன்றுவரை "மாமா" என அழைக்கும் நீலாவணன் மகன் எழில்வேந்தன். நீலாவணனுடனான வாழ்வை என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டார் அவர் மனைவி. இவற்றினூடாகத்தான் எனக்கு நீலாவணன் தரிசனம் கிட்டியது.

அரசியல் கட்சி சார்ந்த ஒரு தமிழுணர்ச்சிக் கவிஞனாக இருந்த நீலாவணன் கால ஓட்டத்தினூடே எவ்வாறு சமுதாய நோக்குடைய கவிஞனாக மாறினான் என்பதனையும் மரபுவழிப் பாக்களைத் தனது வெளிப்பாட்டு வாகனமாகக் கொண்ட அவர் எவ்வாறு பாவினங்களைக் கையாண்டார், பரிசோதனைகள் செய்தார் என்பதனையும் நான் அதில் கூற முனைந்துள்ளேன்.

காலஓட்டம், மனிதர் அவர்தம் சிந்தனைகளை மாற்றுகின்றது. அல்லது வளமாக்குகிறது என்பதனைக் கொணர்தலே என் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. கால ஓட்டத்தினூடே மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன.

இதன் பின்னணியில் தான் நான் முன்னர் சொன்ன தொகுதி கவிஞர் களையும் நோக்க எண்ணுகின்றேன்.

பாரதிதாசனின் தாக்கத்தை ஆரம்ப காலத்தில் சிறிது பெற்றிருந்த நீலாவணன் தமிழ் தேசியப் பார்வையில் பாரதிதாசன் போக்கையே கொண்டிருந்தார். தமிழ்ச் சமூகத்தின் சகல பிரிவுகளையும் சமமாகக் காணுகின்ற பார்வை அவரது. அவரது வெளுத்துக்கட்டு எனும் பாடலும், அடிபறை... அடிபறை... அடி சடையா... எனும் பாடலும் மிக முக்கியமான பாடல்கள்.

மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள்

ஈழத்துப் புலமையாளர்கள்,
 படைப்பாளர்கள் பலர் பற்றி
 நீங்கள் எழுதி வந்திருப்பினும்
 அவர்களுள் விபுலானந்தர்,
 புலவர்மணி
 பெரியதம்பிப்பிள்ளை ஆகிய
 இருவர் பற்றியுமே அதிகம்
 எழுதியிருக்கின்றீர்கள் என்று
 கருதுகின்றேன். அதற்கு
 ஏதாவது காரணங்கள்
 உள்ளதா?

யோகா, தமிழ் இலக்கியம் தான் எனது அடிப்படை பாட நெறியாயினும் பின்னால் நான் வேறு துறையினை வரித்துக் கொண்டதால் தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்து அதிகம் எழுத வாய்ப்பிருக்கவில்லை. எனினும் அது உப துறையாக என்னோடு சேர்ந்து வந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பித்த காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்துப் புலமை மரபை வெளிக்கொணரும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கைலாசபதி இதற்கு மிகுந்த ஆதரவு கொடுத்ததுடன் அவரே பல கட்டுரைகளும் எழுதினார். அது நூலாகவும் வெளிவந்துள்ளது.

1991 இல் நான் மட்டக்களப்பிற்கு வந்து கலைப் பீடாதிபதியாக பதவியேற்ற காலம் அங்கு கற்ற பல விடயங்களை இங்கு பரிசோதித்தேன். அதன் ஒரு விளைவுதான் மட்டக்களப்பு புலமை மரபை வெளிக்கொணர எடுத்த முயற்சிகள். இதற்கு வாய்ப்பாக நீங்களும் வந்து வாய்த்தீர்கள்.

ஈழத்துப் புலமையாளர்கள் மூவர் பற்றி எழுதியுள்ளேன். மூவரும் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் சுவாமி விபுலானந்தர், புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, பண்டிதர் செ. பூபாலப்பிள்ளை.

இவை மூன்றுக்குமான மூல வித்து மூன்று கருத்தரங்குகளில் ஆற்றிய உரைகளாகும். 1991 தொடக்கம் 1995 வரை சுவாமி

விபுலானந்தர் நூற்றாண்டு விழாச்சபை விபுலானந்தர் சம்பந்தமான தொடர் நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை ஒழுங்கு செய்தது. அதில் ஒரு சொற்பொழிவுதான் சுவாமி விபுலானந்தரின் கலை, இலக்கிய பார்வை என்பது. அவ்வுரையைச் சபை சிறு நூலாக வெளியிட்டது.

பேச்சுக்காக அவரின் ஆக்கங்களைப் படித்த போதுதான் அவரின் முழு ஆளுமை தெரிய வந்தது. தான் வாழ்ந்த காலத்து மரபுகள் சிந்தனைகளுக்குள் கட்டுப்பட்டுச் சிந்தித்தமை அவரது ஒருமுகமாயின் அதனை மீறிச் சிந்தித்ததும் செயற்பட்டதும் அவரது இன்னொரு முகமாகும்.

அவர் சம்பந்தமாக ஆற்றிய உரைகளை ஆற அமர இருந்து எழுத்து வடிவில் கொணர்ந்த போது எழுந்ததுதான் 'சுவாமி விபுலானந்தர் காலமும் கருத்தும்' எனும் நூல். இந்நூல் 1998 இல் வெளிவந்தது.

சுவாமி அவர்களை நிதானமாக மதிப்பிடும் நூல் அது. வரலாற்று ஒட்டத்தில் அவரின் பங்களிப்பைக் கூறும் முயற்சி அது. அவரது முற்போக்கான கருத்துக்களுக்கு அதில் அதிக அழுத்தம் கொடுத்துள்ளேன். திருவேற்களத்தில் ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு கல்வியுட்டியமை, தமிழ்ப் பண்ணை ஆய்வு செய்தமை, சிறந்த கதாபாத்திரங்களையும், இலக்கியங்களையும் தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்தமை என அப்பணிகள் விரியும். இந்நூலில் வந்த முதல் கட்டுரையினை சுருக்கி எளிதாக்கி மாணவர்களுக்கு சுவாமி விபுலானந்தரை எளிமையாக அறிமுகம் செய்யும் வகையில் எழுதிய சிறு நூலே இலங்கைச் தமிழ்ச் சுடர்மணிகள் என்ற தொடரில் விபுலானந்தர் பற்றி அறிமுகம் செய்யும் நூலாகும்.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை எனது ஆசிரியர். க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பில் (1957) எமக்குத் தமிழ் இலக்கியம் கற்பித்தவர். முற்போக்கான ஒரு பண்டிதர் அவர். தமிழ் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கண்டனம் செய்து கிறிஸ்தவராக மாறி பின்னால் இந்துமதம் திரும் பியவர் அவர்.

1968 களில் யாழ்ப்பாணத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கோயில் நுழைவுப் போராட்டம் நடத்திய காலத்தில் மட்டுவில் பன்றித் தலைச் சியம்மன் கோயில் நுழைவுப் போராட்டம் பிரசித்தமாக அடிபட்டது. மட்டுவிலைச் சேர்ந்தவரும் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் சக மாணவருமான பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை இது பற்றி மௌனம் சாதித்த காலை மட்டக்களப்பிலிருந்த புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை மாவிட்டபுர ஆலயப் போராட்டம் பற்றியும் ஸ்ராலின் பற்றியும் அடக்கப்பட்ட மக்களின் மனக்குமுறல்கள் பற்றியும் கவிதைகள் எழுதியுள்ளார். விபுலானந்தரிலும், புலவர்மணியிலும் காணப்பட்ட இம் முற்போக்கு அம்சங்களினால் நான் பெரிதும் கவரப்பட்டேன்.

புலவர்மணி நூற்றாண்டு விழாச்சபையில் புலவர் மணி பற்றி 3 உரைகள் வெவ்வேறு காலத்தில் ஆற்றியுள்ளேன். துரதிஷ்ட வசமாக அவை நூலுருவில் வரவில்லை. புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை பற்றி நான் எழுதிய கட்டுரை “முற்போக்குப் பண்டிதமணி” என்பதாகும்.

விபுலானந்தர், பெரியதம்பிப்பிள்ளை பற்றி அதிகம் எழுதியமைக் கான காரணம் அவர்களிடம் சமூகத்தை முன்னோக்கித் தள்ளிய சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் இருந்தபடியினாலேதான்.

பண்டிதர் செ. பூபாலபிள்ளை

பண்டிதர் செ. பூபாலபிள்ளை 19ம் மட்டக்களப்புப் பண்டிதர். சீமந்தினி புராணத்தின் ஆசிரியர். தமிழர் வரலாறு எழுதியவர். இவையெல்லாம் 1930 களில் நடந்தவை. அவர் பற்றிய கட்டுரையில் அவரது சாதக பாதகங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். முன்னையவரைப் போல அவர் என்னை அதிகம் கவரவில்லை. இவர்களை விட வித்துவான் சரவண முத்தன், வி.சி. கந்தையா, F.X.C. நடராஜா, போன்ற பண்டிதர் பரம்பரையை அறிமுகம் செய்ய ஆசையுண்டு. நேரம் தான் கிடைப்பதில்லை.

இவர்கள் யாவரும் பண்டிதர் பரம்பரையினர் தமிழை முறையாக படித்தவர்கள். தமிழை மாத்திரமன்றி மதம், தத்துவம் முதலிய துறைகளிலும் புலமையுடையோர்.

ஆனால் பாடசாலை கல்வி பெற்று, அல்லது பெறாமல் காவியம், கூத்து பாடிய கிராமிய அறிஞர்கள், கலைஞர்கள் மட்டக்களப்பில் நிறையவே உள்ளனர். மட்டக்களப்பில் செந்நெறி இலக்கியங்கள் தோன்றின வாயினும் நாட்டார் பாடலுக்கும் செந்நெறிப் பாடல்களுக்கும் இடைப்பட்ட Orature என அழைக்கப்படும் வாய்மொழி பண்பும் (Oral) இலக்கியப் பண்பும் (Literature) கலந்த இலக்கிய வாய்மொழிப் பண்பே (Orature) பிரதானமான போக்காகும். சிறு தெய்வக் கோயில் காவியம், கும்மி, சிந்து, விருத்தம், பாடிய ஊர்ப் புலவர்கள் உண்டு. (இவர்களை மக்கள் கிராமத்தியப் புலவர் என்றே அழைத்தனர்) அவர்களும் மட்டக்களப்பின் அறிஞர்களே. இவர்கள் பற்றியும் எழுதும் எண்ணமும் எனக்குண்டு.

பின் நவீனத்துவத்தில் நல்ல
அம்சங்கள் இருப்பதாகக்
குறிப்பிட்டீர்கள். எனது
பார்வையில் இங்குள்ள
விமர்சகர்கள் குறிப்பாக
மாக்ஸிய சார்பானவர்கள்.
பின் நவீனத்துவத்தை
எதிர்ப்பவர்களாக
காணப்படுகிறார்கள்.
இது பற்றி நீங்கள் என்ன
கருதுகின்றீர்கள்?

மாக்ஸிஸம் மாற்றத்தில் நம்பிக்கையுடைய ஒரு தத்துவம். இயங்கியல் அதன் அடிப்படை. கார்ல் மாக்ஸ், ஏங்கல்ஸ், ஏங்கல்ஸின் பின்னால் வந்த மாக்ஸிஸவாதிகள் தத்தம் காலத்தை அனுசரித்து அதனை வளர்த்துக் கொடுத்துள்ளனர். இந்த வளர்ச்சியில் அமைப்புசார் மாக்ஸிஸம் (கட்சி) அமைப்பு சாரா மாக்ஸிஸம் என இரண்டு பிரிவுகள் உருவாயின. இருபகுதினருமே தத்தம் அளவில் மாக்ஸிஸ சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு உதவினர் என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். சில நேரங்களில் ஒன்றை ஒன்று வளப்படுத்தியுமுள்ளது. நடைமுறை என்ற உரைகல்லில் உரசி தத்துவத்தின் தன்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். என்று வெனின் கூறியுள்ளார்.

அமைப்பியலை எதிர்த்த மாக்ஸிஸ வாதிகளுமுண்டு. பின் நவீனத்துவத்தை எதிர்த்தவர்களுமுண்டு. அதனை வசப்படுத்தி மாக்ஸிஸத்தை வளர்த்தவர்களுமுண்டு.

கம்யூனிஸ்ட் பிரகடனம் எழுதிய கார்ல் மாக்ஸ்ஸலும் ஏங்கல்ஸலும் சுரண்டுவோர்க்கும் சுரண்டப் படுவோர்க்கும் இடையில் நடைபெறும் போரை வர்க்கப்போர் என வர்ணித்தனர்.

காலம் தோறும் நடைபெற்ற இப்போர் இவ் யுகத்தில் முதலாளி களுக்கும் தொழிலாளிகட்குமிடையே நடைபெறுகிறது என விளக்கினர்.

இதன் அடிப்படையிலேயே உலக கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் தமது தந்திரோபாயங்களை வகுத்துச் செயற்பட்டன. வெற்றியும் கண்டன. தோல்விகளையும் கண்டன. நிலமைகள் இப்போது வெகுவாக மாறி விட்டன. முதலாளித்துவம் ஏகபோகத்திலிருந்து பன்னாட்டு நிறுவனமாகிவிட்டது.

தொழிலாள வர்க்கம் அடக்கப்படவில்லை: ஆனால் சுரண்டப் படுகிறது. தொழிலாளிகள் மாத்திரமல்ல. மாணவர்கள், பெண்கள், விளிம்பு நிலை மக்கள் (தலித்துகள், பழங்குடியினர்) அடக்கப்படும் இனங்கள் எனப் பிரித்துக் காணும் இயல்புகள் வந்து விட்டன. யதார்த்தமும் அதுதான்.

இவற்றையெல்லாம் கணக்கிலெடுத்து நடைமுறை என்ற கல்லில் உரசிப் பார்த்த நவமாக்ஸிஸ வாதிகள் உளர்.

தமிழகத்தில் எஸ்.வி. ராஜதுரை, அ.மார்க்ஸ், ராஜ் கௌதமன் போன்றோர் இப்புதிய நிலைமைகளைக் கணக்கில் எடுத்தனர். அண்மைக்காலமாக முத்துமோகன் எழுத்தில் இதனைக் காணுகிறேன். ஆனால் யோகராசா, நீங்கள் கூறியபடி இங்கு பின் நவீனத்துவத்தை எதிர்த்த மாக்ஸிஸவாதிகளே அதிகம்.

அதற்கான காரணமும் உண்டு. பின் நவீனத்துவம் மாக்ஸிஸத்தைப் பெருங்கதையாடலாகக் கண்டது. வரலாற்றை அது நிராகரித்தது. இந்த இரண்டு அம்சங்களினாலும் அது மாக்ஸிஸத்தை நிர்மூலமாக்க முயன்றது. அத்தோடு இதன் உற்பத்தி ஸ்தானம் அமெரிக்கா ஆகும். எனவே மாக்ஸிஸ சிந்தனையைத் தகர்க்கும் ஆயுதமாக அது பயன்படுத்தப்படலாயிற்று. எனக் கண்ட மையினாலே தான் அதாவது நுண்ணரசியல் பேசிய பின் நவீனத்துவத்தின் அரசியலை இனம் கண்டு கொண்ட மையினாலேயே எமது மாக்ஸிஸவாதிகள் அதனை எதிர்த்தனர் என நான் நினைக்கிறேன். அவ்வெதிர்ப்பில் உள்ள உண்மைத் தன்மையை நான் மதிக்கிறேன். மாக்ஸிஸத்தை இலங்கையில் வளர்த்தெடுத்த பெரும் தியாகிகளுள்ளனர். கார்த்திகேசு மாஸ்டரிடமிருந்து இற்றை வரை பல அப்பழுக்கற்ற மனிதர்களுள்ளனர்.

இலங்கையின் வடக்கில் 1960 களில் சாதிப் போராட்டத்தை சீனச்சார்பு மாவோதிகளான கம்யூனிஸ்ட்கள் முன்னெடுத்த போது இது வர்க்கப் போரா சாதிப் போரா என விவாதம் புரிந்த மாக்ஸிஸ

வாதிகளுமுண்டு. பழைய அளவு கோல்களைக் கொண்டு போராட்டத்தை அளக்க முயன்றதால் வந்த விளைவு அது.

அடக்கப்பட்ட மக்கள் அடக்கப்பட்ட மக்கள் என்று கூறி அவர்களுக்காகவே வாழ்ந்தும், உயிர் விட்டும், மாக்ஸியக் கட்சிகள் ஏன் மக்கள் ஆதரவு பெறவில்லை என்ற கேள்வியை எழுப்ப வேண்டும்.

பேரினவாதப் போக்கும், புறச் சூழ்நிலைகளும் மாக்ஸிலக் கட்சிகள் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெறாமலுக்கு பெரும் காரணமாயின.

சமூக ஆய்வுகள் புரிந்து, சமூக வர்க்கங்களையும், பிரிவுகளையும் மாக்ஸிலக் கட்சிகள் கணக்கில் எடுக்காமையும் இன்னொரு காரணமாகக் கொள்ளலாம்.

நான் பண்பாட்டுத் துறையில் தொடர்வேலை செய்கிறேன். விளிம்பு நிலை மக்கள் கலைகளில் நாட்டம் கொண்டுள்ளேன். பெண்களின் பிரச்சினைகளை அறிகிறேன். எனது நாடகங்கள் இனம், வர்க்கம், சாதி, பெண் அடக்கு முறைகள் பற்றி பேசுகின்றன. இவற்றை நான் நன்கு புரிந்து கொள்ள மாக்ஸியத்தோடு பின் நவீனத்துவத்தின் சில பார்வைகளும் உதவுகின்றன. எனது இந்தப் பார்வை என் வாழ்பபனுபவங்களாலும் நான் கற்ற கல்வி யினாலும் எனக்கு வாய்த்த வெவ்வேறு சிந்தனைகளைக் கொண்ட நண்பர்களினாலும் உருவான பார்வையாகும்.

அ. மாக்ஸ் தம்பதிகளுடன் - மட்டக்களப்பில் வட்டக்களரியல் ஒரு கூத்துப் பார்த்த போது

பேராசிரியர் வி. அரசு,
 எஸ். வி. ராஜதுரை,
 ராஜ் கௌதமன், அ. மார்க்கஸ்,
 ஆ. சிவசுப்பிரமணியம்,
 முத்துமோகன் முதலான
 ஆய்வாளர்களுடன்
 உங்களுக்கு தொடர்பிருப்பதாக
 நானறிவேன்.
 அதுபோன்று ஜெயமோகன்,
 கோணங்கி, இராமகிருஷ்ணன்,
 சாருநிவேதிதா
 முதலானவர்களுடனும்
 தங்களுக்கு
 தொடர் புள்ளனவா? சமகால
 இலக்கிய உலகில் அவர்கள்
 முக்கியமான ஆளுமைகள்
 எனக்கருது கின்றீர்களா?

பேராசிரியர் அரசு, அவரது மனைவி மங்கை, எஸ். வி. ராஜதுரை, அ.
 மார்க்ஸ், கீதா போன்றவர்கள் எனது குடும்ப நண்பர்கள். எங்கள்
 நெருக்கத்துக்கு இந்த உறவும் ஒரு காரணம். ஆ. சிவசுப்பிரமணியம்,
 முத்துமோகன், ராஜ்கௌதமன் ஆகியோர் ஆய்வு நண்பர்கள். நான்
 தமிழகம் செல்லும் வேளைகளில் இவர்களைச் சந்திப்பதும் அவர்களுடன்
 தங்கி வருவதும் வழமை. இவர்களில் சிலரின் பிள்ளைகள் என்னை
 மாமா என்று வெகு நெருக்கமாக அழைப்பர்.

ஜெயமோகனின் பிள்ளைகளும் என்னை மாமா என்றே அழைப்பர்.
 ஜெயமோகனுடன் உறவு ஏற்பட்டமை ஒரு சுவாரஸ்யமான அனுபவம்.
 1999 களில் திறந்த இருதய சத்திர சிகிச்சை பெற்று நான் கட்டிலில்
 இருந்த காலத்தில் நூல்களை வாசிப்பதே என் பொழுது போக்காயிருந்தது.
 அப்போது வாசித்த நூல் தான் "விஷ்ணுபுரம்". அதன் முன்னால் பல
 காலங்களுக்கு முன் அவரது ரப்பர் நாவலினால் கவரப்பட்டிருந்தேன்.

எனக்கு சமய தத்துவங்களில் ஈடுபாடுண்டு. தமிழ் நாட்டின் தத்துவப் போக்குகளையும் வரலாற்றுப் போக்குகளையும் காவிய பாணியில் அவர் விஷ்ணுபுரத்தில் சித்திரித்திருந்த விதமும் அவரது மொழி நடையும் அவர் அதில் படைத்த எல்லாற்றையும் விமர்சித்த படி வாழ்ந்த சித்தன் பாத்திரமும் எனக்கு வெகுவாகப் பிடித்துவிட்டன. விஷ்ணுபுரத்தை விளங்கிக் கொள்ளவும் ரசிக்கவும், ஒரு பரந்த அறிவும் பின்னணியும் வேண்டும். அக் கலைஞனைக் காணும் ஆசையும் உண்டாயிற்று.

2004 ஆம் ஆண்டில் தமிழகம் சென்றபோது மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகத்தில் உரையாற்றும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அங்குதான் அ.ராமசாமி, கு. பரமசிவம் முதலானோரைச் சந்தித்தேன். ஜெயமோகனைப் பார்க்க விரும்பினேன். திருநெல் வேலியிலிருந்து ஒரு வாகனத்தில் கன்னியாகுமரி பிரயாணமானேன். ஜெயமோகன் வீடு கன்னியா குமரிக்கும் அப்பால் தக்கலையில் உண்டு. கேரளா வினதும் தமிழ்நாட்டினதும் எல்லை. ஜெயமோகனுக்கு முன்னரேயே போன் செய்திருந்தேன். எனக்காக வீட்டில் அவர் காத்திருந்தார். கூடவே தேவசகாய குமாரும் இருந்தார்.

2 மணி நேரம் அங்கு இருந்து விட்டு திரும்பினேன். சிறிய உரையாடலாயினும் நட்பு உருவாக அத்திவாரத்தை அது இட்டது.

2006 இல் தமிழ்நாடு சென்றபோது ஆந்திரா செல்லும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. ஹைதராபாத்திலிருந்து புறப்பட்டு கோயம்புத்தூர் வந்து அதற்கூடாக கேரளா சென்று திருச்சூரில் கேரள கலா மண்டலக் கலைஞர்களைக் கண்டு (அது ஒரு தனிக்கதை) திருவனந்தபுரமுடாக பஸ்ஸில் தக்கலை வந்தேன். ஒரு பஸ்ராண்டில் ஜெயமோகன் எனக்காகக் காத்திருந்தார்.

அவர் வீட்டில் 3 நாட்கள் தங்கினேன். அவர் குடும்பம் எனக்கு மிக நெருக்கமாகிவிட்டார்கள். மகன் அஜிதன் மிக மிக நெருக்கமாகி விட்டான். ஜெயமோகன் என்னை கேரள மியூசியம் ஒன்றுக்கு அழைத்துச் சென்றார். ரப்பர் நாவல் எழுந்த ரப்பர் மரக் காடு, கொற்றவை நாவல் எழுந்த கன்னியாகுமரி கோயில், விஷ்ணுபுரம் நாவலில் வரும் விஷ்ணு படுத்துக் கிடக்கும் ஆதிசேசவ ராய கோயில் எல்லாம் காட்டினார். நாஞ்சில்நாடன் வீடு சென்று வந்தோம். ஜெயமோகன் நல்ல சம்பாஷணையாளர் சம்பாஷணையில் அவர்

பேராசிரியர் அரசம் அவர் துணை மங்கையும் மகன் சிபியும்

தான் அதிகம் பேசுவார். ஆனால் கேட்க சுவாரச்யமாக இருக்கும். முரண்படும் கருத்துக்களை விட்டு உடன்படும் கருத்துக்களை அதிகம் பேசினோம். அக்கறையோடு கவனித்துக் கொண்டார். அவர் குடும்பமும் எனக்கு நெருக்கமானது.

ராமகிருஷ்ணனை இரண்டு, மூன்று தடவைகள் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. ஒருமுறை காலச்சுவடு நடத்திய விழாவில் வெளி ரங்கராஜன் அறிமுகம் செய்துவைத்தார். ஒரு ரீ கடையினுள் நீண்ட நேரம் உரையாடினோம் உரையாடல் பீட்டர் பறுக்கின் மஹாபாரதம் பற்றி அதிகம் நடந்தது. அவரது உரையாடலில் அவரது பரந்த வாசிப்பும், ஆழமான அறிவும் புலனாகியது. அவரது புலமையில் எனக்கு மதிப்பு உண்டானது. ஏலவே நான் அவரது 'உபபாண்டவம்' வாசித்து அவர்மீது பெருமதிப்புக் கொண்டிருந்தேன்.

ஜெயமோகனும், ராமகிருஷ்ணனும் பாரதம் பற்றி எழுதுபவையும் அவர்கள் மறு வாசிப்பும் எனக்குப் பிடிக்கும். ராமகிருஷ்ணனின் உபபாண்டவம், ஜெயமோகன் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் வெண்முரசு இரண்டும் வித்தியாசமான காவியங்கள். இருவருமே ஒருவகையில் நவீன வியாசர்கள்.

சாருநிவேதிதா எனது மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள் எனும் நூல் கேட்டு எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தார். காலச்சுவடு விழாவில் அறிமுகமானார். அவர் போக்கு தனித்துவமானது. சண்டைக்காரர்

ஜெயமோகன் - மௌனகுரு - நாஞ்சில்நாடன்

போலத்தான் கிண்டலாகக் கதைப்பார். புதிய திசைகளில் பயணிப்பவர். நிறைய வாசிப்புப் பழக்கம் உள்ளவர். அவரது சீரோ டிகிரி முக்கியமான படைப்பு. அவரது எழுத்துக்களை விட அவரது பரந்த வாசிப்பிலும் அதனை அவர் அறிமுகம் செய்யும் பாணியிலும் எனக்குப் பிடிப்புண்டு.

கோணங்கி அருமையான மனிதர். அவரது சிந்தனைகளும், கதைகளும் சிலருக்குக் கோணங்கித் தனமாகத்தான் தெரியும். சித்தர்களை நாம் கோணங்கிகளாகத்தானே பார்க்கிறோம். சித்தர்கள் தம்மளவில் அறிந்தவர்கள் ஆனால் சித்தர்களின் பரிபாசை சாதாரண மக்களுக்குப் புரிவதில்லை. கோணங்கியின் எழுத்துக்களும் அவ்வாறு தான். அவரது மதினிமார் கதை எனும் நூல் ஏலவே வாசித்துள்ளேன்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழக விடுதியில் 2006 களில் என்னைச் சந்தித்த அவர் என்னோடு முழு நாளும் சுற்றித்திரிந்தார். புத்தக சாலைகளுக்கு என்னோடு வந்தார். நல்ல சம்பாசனையாளர். மௌனகுரு என்ற பெயர் அவருக்கு நன்கு பிடித்துக் கொண்டது. எனது மகன் பெயர் சித்தார்த்தன். இரண்டையும் தொடர்பு படுத்தி தன்னையும் தொடர்புபடுத்தி இந்த உறவுகள் ஜன்மாந்திர உறவுகள் என வியாக்கியானித்தார். பின்னர் அவரை அரசு வீட்டிலும் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தன. பழகுவதற்கு அருமையான மனிதர்.

இந்த நான்கு படைப்பாளிகளிலும் காணப்படும் பொதுவான அம்சங்கள் இவர்கள் நால்வரும் இலக்கியத்தையே வாழ்வாகவும், வருமானமாகவும் கொண்டவர்கள்.

எனக்கு இவர்களின் கருத்துக்களில் உடன்பாடு முண்டு, முரண்பாடு முண்டு. இவர்களின் பெரும்பாலான எழுத்துக்கள் யதார்த்தத்திலிருந்து மாறுபட்டவை. அவற்றை அழகான புனைவுகள் என்று தான் நான் கூறுவேன். யதார்த்த வாழ்வை, அதன் முரண்பாடுகளை, நம்மைச் சூழ இருக்கின்ற துன்பமும், துயரமும் அவலமும் போராட்டமும் மிக்க வாழ்வை சித்திரிக்காமல் இன்னொரு புனைவுலகைச் சித்தரிப்பவை. இத்தகைய எழுத்துக்கள் பற்றி “புனைவு தரும் போதை” என்றொரு கட்டுரை எழுதும் எண்ணமுண்டு.

எழுத்தாளன் இதைத்தான் எழுத வேண்டும் இப்படித்தான் எழுத வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கும் வன்முறையை எந்த விமர்சகரும் செய்யக்கூடாது. எனினும் அவர்களின் அதிக கவனம் யதார்த்த வாழ்வு மீது படியுமாயின் நவீன தமிழ் இலக்கியத்திற்கு அவை வலுவை சேர்க்கும். இது எனது அபிப்பிராயம். ஆனால் சமகால இலக்கிய உலகில் முக்கியமான ஆளுமைகள் என்பதில் எனக்கு இரண்டாம் கருத்தில்லை.

பாரிசில் லுனார் மியூசியத்தில் மொனொலிசா ஓவியம்

ஐரோப்பிய நாடுகள்
பலவற்றிற்குச் சென்று
வருகின்றீர்கள். அங்குள்ள
புகலிடத்தமிழ்ப்
படைப்பாளிகளில்
உங்களைக் கவர்ந்தவர்கள்
எவரேனு முண்டா? புகலிட
எழுதுக்களுக்கு எதிர்காலம்
உண்டா?

கனடா சென்றிருந்த போது அ.முத்துலிங்கம், என். கே. மகாலிங்கம், திருமாவளவன், நவம், சேரன், ரகுநாதன், கறுப்பி நவா ஆகியோரைக் காணும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. பாரிஸ் சென்றிருந்தபோது வாசுதேவனையோகன் கண்ணமுத்தைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. லண்டன் சென்றபோது நித்தியானந்தன், ஐயர், பாலகுமார் முதலானோரைக் கண்டேன். ஜேர்மனியில் கருணாகரமூர்த்தியுடனான தொடர்புகளும் சுசீதரன் தொடர்பும் கிடைத்தது. நோர்வேயில் ஜெயபாலன், சமுத்திரன், யோகேந்திரன் என அடுக்கிக் கொண்டு செல்லலாம்.

திருமாவளவனையும், வாசுதேவனையும் விட ஏனையோர் எனக்கு முன்னரேயே அறிமுகமானவர்கள். இவர்கள் அனைவரும்

கனடாவில் மெளனகுரு - அ. முத்துலிங்கம் - என்.கே. மகாலிங்கம் - சித்திரலேகா

என்னைக் கவர்ந்தவர்களே. அ.முத்துலிங்கத்திடம் ஒரு பரந்த அனுபவஞானத்தையும், சாதாரண விடயங்களையும் ஒரு கிண்டலாகப் பார்க்கும் தன்மையினையும் காணலாம். அவரது நடைதனித்துவமானது. கூறும் பாணியும் அலாதியானது.

கருணாகரமூர்த்தியுடன்

என். கே. மகாலிங்கத்தின் ஆபிரிக்க நாவலாசிரியரான சீனுபா அச்சுபேயின் மொழிபெயர்ப்பு முக்கியமான ஒரு நூல். திருமாவளவனின் கவிதைகள் பிடிக்கும். நவம் நான்காவது பரிமாணம் நடத்தியவர். சேரன் எனக்கு இங்கு 10

வயது பையனாக இருக்கும் போது அறிமுகமானவர். கனடாவில் என்னை ஒரு அரங்கப் புத்தகசாலைக்கு (Theatre Book Shop) அழைத்துச் சென்றார். ஒரு முழு நாள் அங்கு நான் தங்கினேன். பின்னேரம் வந்து கூட்டிச் சென்றார். சேரனின் கவிதைகள் என்னைக் கவர்ந்தவை. சிறப்பானவை. வாசுதேவன் கவிதைகளில் ஆங்காங்கே பளிச்சிடும் படிமங்கள் அழகு தருபவை. கி.பி அரவிந்தன் தமிழில் நல்லதொரு கவிஞர். சோபா சக்தியின் எழுத்துக்கள் பிடிக்கும்.

புகலிட எழுத்துக்கள் என்று எதனை வைத்துக் கொண்டு கூறுகிறோம். புகலிடத்தில் எழுதப்படுவதாலா? அல்லது புகலிட வாழ்க்கையைக் கூறுவதாலா?

இலக்கியத்திற்கு அத்திவாரமாக அமைபவை வாழ்பனுவலங்களே, புகலிடக்காரர்கள் வேறு சூழலில் வாழ்பவர்கள், வேறு சுவாத்தியத்தில் வேறுபண்பாட்டில் வாழ்பவர்கள், நம்மைவிட வித்தியாசமான அனுபவங்களைப் பெற்றவர்கள். இச் சித்திரீப்புகள் மூலம் கிடைக்கும் தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழ் மொழிக்கு புதிய வரவுகள் மாத்திரமன்றி பலமும் தருவனவாகும்.

புகலிடத்தில் நான் மூன்று தலைமுறையினை அவதானித்தேன். முதலாவது தலைமுறை இலங்கையிலிருந்து சென்ற தலைமுறை. அவர்கள் தமிழ் பிழையற எழுத, வாசிக்க, பேச தெரிந்தவர்கள்.

பேராசிரியர் கைலாசபதியின் பேரன்

இரண்டாம் தலைமுறை சிலவேளை இங்கு பிறந்தவர்கள் அங்கு வளர்ந்தவர்கள். அல்லது அங்கு பிறந்து அங்கு வளர்ந்தவர்கள்.

இலங்கைத் தமிழர் வாழ்வும் அனுபவங்களும் இவர்களுக்கு பெற்றோரின் இலங்கை அனுபவங்களிலிருந்து ஊட்டப்படுகின்றன. நேரடி இலங்கை அனுபவம் குறைவு. இவர்கள் தமிழில் பேச, எழுத, வாசிக்க சற்றுச் சிரமப்படுபவர்கள். அவர்களது வாழ்பனுபவங்கள் இரண்டும் கெட்டான் நிலை. அங்கும் இங்கும்.

மூன்றாம் தலைமுறை இலங்கை வாழ் அனுபவங்கள் இல்லாதவர்கள். பெற்றோர் மூலம் தானும் இலங்கை அனுபவம் பெறாதவர்கள். இலங்கைத் தமிழ், கலை, பண்பாடு என்பன இத் தலைமுறைக்கு அந்நியமே. தாம் வாழும் நாட்டு பிள்ளைகளோடு பயின்று, அவ் வாழ்பனுபவங்கள் பெற்று அந்நாட்டு மக்களாகவே மாறியவர்கள். இத்தலை முறையில் பலருக்கு தமிழ் பேசத் தெரியாது சுவாரஸ்யமான விடயம் ஒன்று கூறுகின்றேன்.

கனடாவில் ரொறன்நோவில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் பேத்திமார் இருவரைச் சந்தித்தேன். அவர்களுக்கு என்னோடு தமிழில் உரையாடுவது சிரமமாக இருந்தது. பேராசிரியர் கைலாசபதியின் பேரனை நான் அமெரிக்காவில் சிக்காக்கோவில் சந்தித்தேன். அவரது மகள் சுமித்திராவின் வீட்டில் தான் தங்கினேன். அவனுக்கு தமிழில் உரையாட முடியவில்லை. நான் அவர்களிடம் உங்கள் பாட்டன்மார்

இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டுப் பிரதிமைகள் (Icons) ஆனால் உங்களால் தமிழில் உரையாட முடிய வில்லையே என்று கூறினேன்.

இன்றைய தலைமுறை நிலை இதுதான். இத் தலைமுறை தமது வாழ்பனூபவங்களை வெளிப் படுத்தப்போகும் மொழி தமிழ் அல்ல. அவ்வந் நாட்டு மொழிகள் தான். இவை எப்படித் தமிழிலக்கியமாகும்.

புகலிடத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் முதலாம் தலைமுறையும், சில வேளைகளில் இரண்டாம் தலை முறையில் சிலரும் தமிழ் இலக்கியக் கூட்டங்கள் நிகழ்த்துகின்றார்கள். மூன்றாம் தலைமுறை அதனை நடத்துமா? என்பது ஐயமே.

ஆனால் பரதம், கர்னாடக சங்கீதம், இந்து சமயம் என்பன மூன்றாம் தலைமுறைக்குள் சில இடங்களில் புகுந்து விட்டன. சுவிற்சர்லாந்திலும், நோர்வேயிலும் நடைபெற்ற பரத நாட்டிய அரங்குகளில் நான் இவ்வாறு கூறினேன்.

“மொழி அழிந்துவிடும், தமிழ் மொழியை இங்கு நீங்கள் எதிர்காலத்தில் பேசுவீர்களா? என்பது எனக்கு ஐயமே. ஆனால் பண்பாட்டைப் பேணுவீர்கள் பண்பாட்டின் வலிமை அது. ஆயினும் அதனை அப்படியே பேணுவீர்களா? என்பதும் ஐயமே. நீங்கள் வாழும் நாட்டின் சூழலுடன் அது இணைந்து, பிணைந்து ஒரு புதிய பண்பாடாகவே அது வளரும். அது இலங்கைத் தமிழ்ப் பண்பாடாயிராது” அந்த வார்த்தைகளையே இங்கும் நான் கூற விரும்புகின்றேன்.

மாக்ஸிஸ சிந்தனை வழியில்
 நாட்டமுடையவரெனக்
 கருதப் படுகின்றீர்கள். அதே
 வேளையில் “மட்டக்களப்பு
 தமிழகமும் இந்துப்
 பண்பாடும்” என்றொரு
 நூலையும்
 பதிப்பித்துள்ளீர்கள்.
 இந்துப் பண்பாட்டில்
 கவனிக்கப்பட வேண்டிய
 பக்கம் என்றொரு
 கட்டுரையையும்
 எழுதியுள்ளீர்கள் இது பற்றி
 எவ்வாறு புரிந்து கொள்வது?

யோகராஜா, மாக்ஸிஸ நாட்டமுடையோர் சமயம் பற்றிப் பேசக்
 கூடாது என்று ஏதேனும் விதிகள் இருக்கின்றனவா? சமயமும், சமயப்
 பண்பாடும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஊனோடும் உதிரத்தோடும் கலந்து
 நிற்பவை. மக்களைப் பற்றிப் பேசுபவர்கள் இவற்றைப் பேசாமல்
 விடலாகுமா? பிரபல மாக்ஸிஸ அறிஞர்களான தேவிப்பிரசாத்
 சட்டோபாத்யாய, ராகுல்ஜி சாங்கிருத்தியாயன் போன்றவர்கள்
 இந்துமதம் பற்றி ஆழமாக எழுதியுள்ளனர். பேராசிரியர்களான கா.
 சிவத்தம்பி, க. கைலாசபதி போன்றோர் இந்து, சைவ மதங்கள் பற்றியும்
 அதன் சமூக அடித்தளம் பற்றியும் ஆராய்ந்துள்ளனர். பேராசிரியர்
 சோ. கிருஷ்ணராஜா சைவசித்தாந்தம் பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார்.

இந்து, சைவ மதத்தின் சமூகப் பின்னணிகளைப் புரிந்து கொள்ளும்
 முயற்சிகள் அவை. கடவுள் நம்பிக் கையற்ற கார்ல் மாக்ஸ் கூட சமயம்
 பற்றிக் கூறுகையில் “இதயம் இல்லாத இந்த உலகத்திலே இதயமாகச்
 செயல்படுகிறது மதம்” என்று கூறியுள்ளார்.

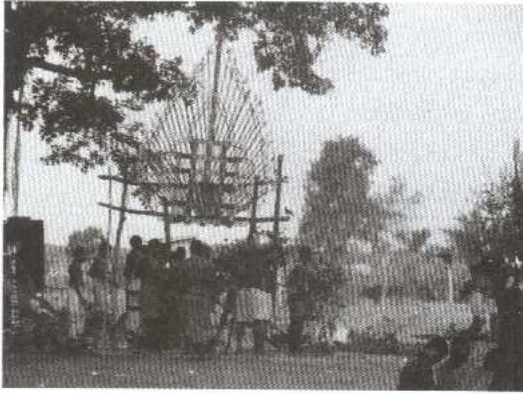
மதத்தின் வலிமையை மாக்லியர்கள் நன்கு புரிந்து வைத்துள்ளனர். பிற்காலத்தில் மாக்லிஸ அறிஞரான அன்ரோனியோ குறம்சி பண்பாட்டின் மேலாதிக்கம் பற்றி தெளிவாக்கியுள்ளார். பண்பாட்டுப் பொருள் முதல் வாதம் (Cultural Materialism) இதனை தெளிவாக விளக்கும் இது பின்னாளில் உருவான சிந்தனைப் போக்கு.

மட்டக்களப்பின் பிராமணியம் சாரா இந்து மதங்கள் நிறைய உண்டு. வேடர் வணக்கமான மாறா வழி பாடு, இடையர் வணக்கமான வதனமார் வழிபாடு, வேளாண்மைத் தெய்வமான மாரி வழிபாடு மற்றும் காளி, வைரவர், நாகதம்பிரான், பேச்சி, திரௌபதி வழிபாடு என இது நீளும். இதற்கும் உயர் இந்து மதங்களுக்கும் வழிபாட்டில் நிறைய வேறுபாடுண்டு. இவை மக்கள் மதம். ஆகம முறைசார் பிராமணிய இந்து மதம் இதனின்று வித்தியாசமானது. கல்விக் கூடங்களில் கற்பிக்கப்படுவதும், பிரதானப்படுத்தப்படுவதும் ஆகம முறை சார் உயர் இந்து மதம் தான்.

ஆகம முறை சாரா மக்கள் இந்து மதத்திற்கு அங்கு இடமில்லை. இந்துபாடவிதானம் வகுப்போர் இம் மதங்களையும் வழிபாடுகளையும் கணக்கில் எடுப்பதில்லை. உயர் இந்து மதங்கள் மண்சார்ந்து வளர்ந்த வழிபாடுகளை உள்வாங்கிய கதைதான் ஒரு வகையில் இந்து மதத்தின் வரலாறு. இந்து மதத்திற்குள்ளே ஒரு வகையான கலாசார மேலாதிக்கம் உண்டு. இக் கலாசாரத்திற்கு எதிராகத்தான் 'இந்து மதத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய பக்கம்' என்றொரு கட்டுரை எழுதினேன். அதில் உயர் இந்து மதங்கள் கவனிக்காத இந்து மதங்களுக்குள்

உள்ளடங்கிய மதங்களையும் அதன் வழிபாடுகளையும், அவை கவனிக்கப்படாமைக்குரிய காரணங்களையும் சுட்டிக் காட்டினேன்.

மதம் மக்களோடு பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கும் ஒன்று. தமிழ் மக்களுள் சமூக அமைப்பில் உயர்வு , தாழ்வு இருப்பது போல் இந்த மதத் தெய்வங்களையும் உயர் தெய்வம், குறைந்த தெய்வம் எனப் பிரித்து பார்க்கும் இயல்பு சிலரிடமுண்டு. சாதிப்பெயர் சொல்லியே அவ்வவ் சாதிகள் வழங்கும் சாமிகளை அழைக்கும் வழக்கமும் உண்டு.

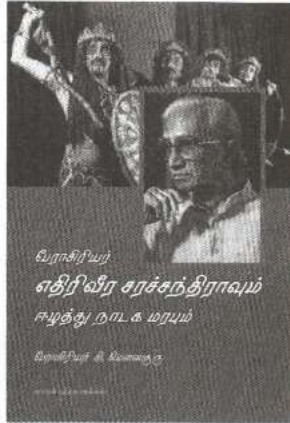
பழுகாமம் திரௌபதி அம்மன் கோயில் சடங்கு - தீக்குழி தயாரிப்பு

சடங்கில் வீமன் பாகம் தாங்கும் பழுகாம முதியவர்

மட்டக்களப்பில் 2003 இல் நடத்திய இந்துமதப் பெருவிழாவின் ஆரம்பத்தில் தேவாரம், காயத்ரி மந்திரம், மாரியம்மன் காவியம் என கடவுள் வணக்கத்தை ஆரம்பித்திருந்தோம். தேவாரத்திற்கும் காயத்ரி மந்திரத்திற்கும் எழுந்து நின்ற சில பிராமணர்கள் மாரியம்மன் காவியம் பாட ஆரம்பித்ததும் அலட்சியமாக உட்கார்ந்து விட்டார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது.? இந்நிலையில் சாதாரண மக்களின் மதமான உயர் இந்து மதவாதிகளால் கவனிக்கப்படாத ஒரு வழிபாட்டுப் பக்கத்தை காட்ட எடுத்த முயற்சியே அப் பதிப்பும் கட்டுரையும்.

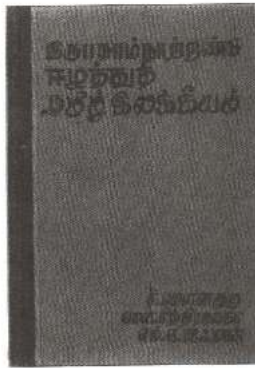
மதத்தை ஆராயாமல் மக்களை ஆராய முடியாது. மதம் நிராகரிக்கப்படுவதற்குரியதல்ல. அது விளங்கிக் கொள்ளப்படுவதற்குரியது. விளங்க முயற்சிப்பது தவறல்லவே,

பேராசிரியர் எதிர்வீர சரசந்திராவும்
ஈழத்து நாடக மரபும்

ஈழத்து இலக்கியம் தொடர்பாக
நீங்கள் வேறு இரு
பேராசிரியர்களுடன் சேர்ந்து
எழுதிய
“இருபதாம் நூற்றாண்டு
ஈழத்து இலக்கியம்”
மிக முக்கியமானதொரு நூல்.
இது வெளிவந்த வேளையில்
மாக்ஸிஸ் விமர்சகர்கள் பலர்
மத்தியில் எதிர்ப்பு பெற்றதாக
அடிபடும் செவிவழிச்
செய்திகளில்
உண்மையுண்டா? அது பற்றி
என் போன்றோர் அறிவது
பயனுண்டல்லவா?

அந்நூல் 1980களில் முற்பகுதியில் வந்தது. அதனை நானும், நுஃமானும், சித்திரலேகாவும் இணைத்து எழுதினோம். 20 நூற்றாண்டு ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் இன்று வரையுள்ள பொதுவான வளர்ச்சி போக்குகளை திரட்டிக் கூறுவது. இந் நூலின் நோக்கமாகும். பல்கலைக்கழகப் பரீட்சைக்கு தமிழை ஒரு பாடமாக பயிலும் மாணவர்களுக்கு ஈழத்து இலக்கியத்தில் அக்கறையுள்ள பொது வாசகர்களுக்கும் ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியம் அறியும் ஆர்வமுடைய ஈழத்தவர் அல்லாத தமிழ் வாசகர்களுக்கும் பயன்படுத்தக்க வகையில் அந் நூல் எழுதுவது எமது நோக்கமாக இருந்தது. ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்று ஒரு பொதுவான அபிப்பிராயம் அன்று பரவலாக இருந்தது. ஆங்காங்கே சில கட்டுரைகள், சிறு நூல்கள் இது பற்றி வந்ததாயினும் ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றையும் வளர்ச்சி நிலைகளையும் முழுமையாக கூறும் நூல் எதுவும் அன்றுவரை தோன்றுவில்லை. இந்நூலின் அவற்றை தொகுத்து தர முயன்றோடு 20 ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி

போக்கை குவிமையப்படுத்தினோம். முன்னுரையில் நாம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டு இருந்தோம்.

“சமகால ஈழத்து இலக்கியத்தில் ஏதோ ஒரு துறையிலேனும் ஈடுபாடு கொண்டுள்ள படைப்பாளிகள் அனேகர் உள்ளனர். குறிப்பாக கவிதை, சிறுகதை துறைகளில் இவர்களின் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கணக்கில் உள்ளது. இவர்கள் எல்லோர் பெயர்களும் இந்நூலின் இடம்பெறுவது சாத்தியமல்ல. அது அவசியமல்ல ஆயினும் பெயர்களை முடிந்தளவு குறைத்து பொதுப் பண்புகளை மட்டும் சுட்டி செல்வது எமக்கு உடன்பாடு இல்லை எழுத்தாளர்கள் இல்லாமல் இலக்கியமில்லை. ஆகவே ஏதோ ஒரு வகையில் முக்கியமானவர்களாகக் கருத கூடியவர்களின் பெயர்கள் இந்நூலில் சற்று கூடுதலாகவே இடம்பெற்றுள்ளன. இடம்பெறாதவர்கள் இடம்பெறாதவர்கள் என்று பொருளாகது இந்நூலில் குறைபாடுகள் இருக்கலாம். அவை சுட்டப்படும் போது ஏற்றுக் கொள்வோம்.”

அந்நூல் 1980 களின் முற்பகுதியில் வந்தது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு பற்றிப் பேசுகையில் அதில் இன்னார் மட்டுமே இடம்பெற வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு இருப்பது பிழை அல்லவா? இதனாலேயே அன்றைய மாக்ஸிஸ்ட் விமர்சகர்கள் குவிமையப்படுத்தாத சிலர் பற்றி நாங்கள் எழுத வேண்டியதாயிற்று. நீங்கள் சொன்ன அளவில் அத்தனை பெரிய எதிர்ப்பு எங்களுக்கு மாக்ஸிஸ்ட் விமர்சகர்கள் மத்தியிலிருந்து எழவில்லை. சில இடங்களில் சினேகபூர்வமானதொரு உரையாடலாகவே அவை அமைந்தன. செவிவழிச் செய்திகளில் உண்மையை விட ஊகங்கள் தானே பெரும் இடத்தைப் பிடிக்கும். அது

சம்பந்தமாக வரும் பிழையான தகவல்களை வாசிக்கையில் எனக்கு வியப்பே ஏற்படுகிறது. எல்லாரையும் உள்ளடக்கியமையும், இலக்கிய அளவுகோல் கொண்டு அனைவரையும் நாங்கள் அளந்தமையுமே அது முக்கிய நூலாக அமையக் காரணமாயிற்று. அந்நூல் வந்து 30 வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டன. சித்திரலேகாவும் நுஃமானும் நானும் சேர்ந்து முயற்சித்த அந்த அருமையான காலங்களும் எமக்குத் துணையாக நின்ற கைலாசபதி, ஏ.ஜே. கனகரத்னா, மு. நித்தியானந்தன் ஆகியோரின் நட்பும் மீண்டும் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன.

மௌனகுருவின் நாடகங்கள்

பெண்கள் இலக்கியத்தில்
 உங்களுக்கு ஈடுபாடுள்ள
 தல்லவா? ஈழத்தைப் பொறுத்த
 வரையிலே கவிதைத்
 துறையிலே கவிதாயினிகள்
 வளர்ச்சி கண்டுள்ள அளவிற்கு
 சிறுகதை, நாவல் துறையிலே
 அவர்கள்
 வளர்ச்சியடையவில்லை.
 என்பது எனது அவதானிப்பு.
 உங்கள் அவதானிப்பு
 எத்தகையது?

இலக்கியத்தைப் பல்கூறுகளாகப் பிரிக்கலாமா? என்பது எனக்குள் என்றும் எழும் வினா. இலக்கியம் இலக்கியம் தான். ஆண்கள் அனுபவம், பெண்கள் அனுபவம் தான் அதற்குள் வருகின்றன. நீங்கள் சொன்ன பெண்கள் இலக்கியம் எனக்கு அறிமுகமானது 1980 களுக்குப் பின்னர் தான். இதற்குக் காரணமானவர் என் மனைவி சித்திரவேலகா அவர் மூலமாகத்தான் எனக்குத் தேசிய ரீதியிலும், சர்வதேச ரீதியிலும் பல பெண் அறிஞர்களும் இலக்கிய வாதிகளும் அறிமுகமாகினர். எனது சக்தி பிறக்குது, சரிபாதி போன்ற நாடகங்கள் பெண் விடுதலை, பெண் சமத்துவம் பேசும் நாடகங்களே. மிருச்சகடிகமும் பெண் பெருமை பேசும் நாடகமே. இது பெண்ணியத்திற்கு எதிரான நாடகம் என சிலர் குற்றம் சாட்டினர். அது சொந்தக் காழ்ப்பில் எழுதப்பட்ட விமர்சனம் போலவே எனக்குக் தோன்றியது. அண்மையில் நான் மேடையேற்றிய இராவணேசனில் வரும் மண்டோதரியின் குரல் யுத்தத்திற்கு எதிராக பெண்எழுப்பும் குரல் தான்.

அடக்கப்படுபவர்கள் யாவரேயாயினும் அவர்கள் பக்கம் நிற்பது என் இயல்பு. ஆண்டாண்டு காலமாக அடக்கப்பட்டு வந்த அந்த சரிபாதி இன்று விழிப்புணர்வு பெறுவதும், தம் உரிமைகளுக்காக

காகப் போராடுவதும் வரவேற்கப்பட வேண்டியது. எனது சக்தி பிறக்குது நாடகத்தின் இறுதிப் பாடல் இது.

பெண்கள் ஓர் அணியிலே வந்தனர்
எல்லோரும் ஒன்று திரண்டனர்
தம்முடைய தலைவிதியைத்
தாமே நிறுத்திட
வன்மமோடின்றவர் எழுந்தனர்
தகத்தகிட தத்தகிட தகதகிட தாம்.

நீங்கள் கூறியபடி ஈழத்தில் கவிதைத்துறையிலே அவர்களின் வளர்ச்சி தெரிகிறது. ஆனால் புனைகதைத் துறையில் இல்லாமல் இல்லை. கோகிலா மகேந்திரன், தாமரைச் செல்வி, ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம் ஆகியோர் சட்டென ஞாபகத்துக்கு வருகின்றார்கள்.

உலகத் தரத்தோடு ஒப்பிட்டு இவர்கள் எங்கே என்று புருவம் உயர்த்தலாம். ஆனால் கோகிலா மகேந்திரனில் நாவலும், சிறுகதைகளும் நம் நாட்டுப் பெண்கள் அனுபவங்களைத் தொட்டுச் செல்கின்றன. தாமரைச் செல்வியும் அவ்வாறே. ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம் தம் எழுத்துக்கள் மூலம் எம்மைப் புதிய புதிய தளங்களுக்குக் கொண்டு செல்கிறார். உங்கள் அவதானிப் பிலிருந்து நான் சற்று வேறுபடுகின்றேன்.

மொழிபெயர்ப்பு
 இலக்கியங்களை
 வாசிப்பதிலும் அவை பற்றிக்
 கலந்துரையாடுவதிலும்
 உங்களுக்கு ஆர்வம் அதிகம்
 அண்மையில் நீங்கள் வாசித்த
 முக்கியமான மொழிபெயர்ப்பு
 முயற்சிகள் பற்றி அறிய
 விரும்புகின்றேன். ஈழத்தில்
 மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்
 போதியளவு வளராததேன்?
 அவற்றின் வரவிற்கும்
 வாசிப்பிற்கும் ஈழத்து
 இலக்கியப் போக்கிற்கும்
 தொடர்பு உள்ளதா?

1960 களில் மொழிபெயர்ப்பு நாவல்களை வாசிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. பிற நாட்டு மக்களின் பண்பாடு, பழக்க வழக்கம் சிந்தனை போக்குகள் என்பனவற்றை அறிய இவை உதவும். சரித்திரம், சமூக இயல் படிக்கும் அனுபவம் வேறு. நாவல் படிக்கும் அனுபவம் வேறு.

அக்காலத்தில் நான் வாசித்து மயங்கிய டால்ஸ் டாயின் போரும் வாழ்வும், 'அன்னாகரீனா' மஹாபீட்டர், 'கார்க்கியின் தாய்', 'டான் நதி அமைதியாக ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது', 'ஒரு உண்மை மனிதனின் கதை' என்பன ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன. இக்காலகட்டங்களிலே தான் கல்கியின் பொன்னியின் செல்வன், பார்த்தசாரதியின் குறிஞ்சி மலர், மு. வரதராஜனின் கரித்துண்டு முதலான நாவல்களையும் வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் எனக்குக் காட்டிய யதார்த்த உலகங்கள் வேறு. ஆரம்பத்தில் கஷ்டமாயிருப்பினும் பின்னர் அந்த உலக மாந்தர்கள் எனக்கு பரிச்சயமாகி விட்டன. அற்புதமான கதாமாந்தர்களை அவற்றில் நான் தரிசித்தேன்.

அ.கி. கோபாலன், அ.கி. ஜெயராமன், அல்லயன்ஸ் குப்புசாமி ஐயர் தமிழில் சிறந்த மொழி பெயர்ப்புகளைப் பதிப்பித்த முன்னோடிகள்.

அண்மைக்காலமாக மகிழ்ச்சி தரும் வகையில் சிறந்த மொழி பெயர்ப்பு நாவல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. பிரான்ஸ், சுவீடன், ஆபிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்கா நாட்டு மக்களின் வாழ்பனுவலங்களைக் கூறும் நாவல்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவை எம் சிந்தனைகளையும் உணர்வுகளையும் மேலும் அதிகரித்துள்ளன.

அண்மையில் நான் மீண்டும் வாசித்த ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நாவல் பேர்லாகர் குவிஸ்ட் எழுதிய நோபல் பரிசு பெற்ற 'பாரபஸ்' எனும் நாவலாகும். இதனை மொழிபெயர்த்தவர் க. நா. சுப்ரமணியம். 1956 இல் அது முதல் பதிப்பாகவும், 1995 இல் இரண்டாம் பதிப்பாகவும் வெளிவந்தது. அண்மையில் அதனை வாசித்த போது முன்னர் எழாத பல சிந்தனைகளும் முன்பு நான் அடையாத பல அனுபவங்களும் என்னுள் எழுந்தன. படைப்பை அனுபவிப்பது வாசகனின் பக்குவத்தைப் பொறுத்தது. திருக்குறளை 10 வயதில் விளங்கிக் கொள்வதற்கும் 60 வயது மனிதன் விளங்கிக் கொள்வதற்கும் வித்தியாசமுண்டல்லவா? வாழ்பனுவலங்களாலும், அறிவு தரும் பாடத்தாலும் வருவது இது.

கிறிஸ்து என்கிற மனிதரை இன்றைய தேவைக்குத் தக்கபடி சித்திரிக்கின்றார் ஆசிரியர். குருட்டு நம்பிக்கைக்கும் நாத்திகத் தீர்குமிடையேயுள்ள போராட்டத்தை அற்புதமாகக் கலை உணர்வோடு சித்திரிக்கின்றார் ஆசிரியர். பக்கங்கள் அதிகம் இல்லா விட்டாலும் வைத்துப் போற்றி நிதானமாக அனுவிக்க வேண்டிய நாவல் இது. சிலுவையில் அறையப்பட்ட யேசுவை நம்பிக்கையின்றிப் பார்க்கின்ற பராபஸ் இறுதியில் சிலுவையில் அறையப்படுகின்றான். இடையில் பராபஸின் செயல்பாடுகளும், சிந்தனைகளும்... அருமையான நாவல்.

இன்னொரு நாவலையும் நான் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். ஹெமிங் ஹேஸ்லே எழுதிய சித்தார்த்த என்கிற நாவல். திரிலோக சீதாராமின் அருமை யான மொழி பெயர்ப்பு. உண்மையைத் தேடிச் செல்லும் சித்தார்த்த எனும் இளைஞன் புத்தரையும் சந்திக்கின்றான். அவர் போதனைகளிலும் அதிருப்தி யடைந்து தானாகவே உண்மை ஞானத்தை அடைகின்றான். இப் பேட்டியை வாசிப்போருக்கு நான் இந்த இரு நாவல்களையும் சிபார்சு செய்கின்றேன்.

ஈழத்தில் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம் வராமல் இல்லை. சிங்களத்திலிருந்து சில நாவல்கள் தமிழிற்கு வந்துள்ளன. உதாரணம் கம்பரெலியா. என். கே. மகாலிங்கம், எஸ். பொன்னுத்துரை ஆபிரிக்க நாவல்களை மொழிபெயர்த்துள்ளனர். ஒப்பீட்டளவில் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை குறைவுதான். என்ன காரணம்?

இங்குள்ள பலருக்குப் பிறமொழி பரிச்சயமின்மையும், அவற்றை வெளியிட வெளியீட்டாளர் முன் வராமையும் காரணங்களாகக் கூறலாம் என எண்ணுகிறேன். உண்மை தான். எம்மத்தியில் வாசிப்புப் பழக்கம் குறைவு தான். உள்ளூர் எழுத்தாளர்களின் நாவல்களை வாசிக்காதோர் பிறமொழி எழுத்துக்களை வாசிப்பார் என எங்ஙனம் கூறமுடியும்?.

இராவணேசன்

ஈழத் தமிழ்ச் சூழலில்
 இளம் தலைமுறையினரிடம்
 வாசிப்புப் பழக்கம் வரவரக்
 குன்றி வருவதாகப் பலரும்
 குற்றம் சாட்டி வருகின்றனர்.
 அது உண்மையிலும்
 உண்மை. வாசிப்பு நாட்டம்
 அதிகமுள்ள நீங்கள்
 ஆரோக்கிய மற்ற அச் சூழலை
 மாற்றம் செய்வதற்குக் கூறும்
 சாத்தியமான
 வழிமுறைகள் என்ன?

வாசிப்புப் பழக்கம் வழமையாகவே குறைவு. அதிலும் இப்போது
 எலக்ரோனிக் யுகத்தில் கட்டிலுச் சாதனங்கள் அதிகம் வந்து விட்டன.
 கருத்துன்றிப் பார்ப்பதை விட கலபமாகக் காட்சிகளில் இன்புறுவதையே
 பலரும் விரும்புவர்.

வாசிப்புப் பழக்கம் என்பது நெருப்புப் போல, பற்றிப் பிடித்து
 விட்டால் பின் அதனை அணைக்க முடியாது. பரந்து பரந்து செல்லும்.
 வாசிப்பு ஒரு வெறியாகவே மாறிவிடும்.

பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்கள் இதில் அதிக கவனம் எடுக்க
 வேண்டும். வாசிப்பை மாணவர் மட்டத்தில் ஊக்குவிக்க வேண்டும்.
 வாசிப்பு வாரங்கள், மாதங்கள் என்று அமர்க்களப்படுத்துகின்றார்கள்.
 பிரமுகர்களின் மாலை, மரியாதை, பத்திரிகை விளம்பரங்களோடு
 இவை நின்றுவிடுகின்றனவேயொழிய ஆக்க பூர்வமான செயல்
 திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை.

பெற்றோர்களுக்கு இதில் பெரும் பங்குண்டு. பாடப் புத்தகம்
 படிக்காமல் வேறு புத்தகம் படித்தால் பையன் கெட்டுவிடுவான் என்ற
 எண்ணமே பல படித்த பெற்றோர்களிடமும் உண்டு. இவர்கள் பாமரப்
 பெற்றோர்கள்.

கோயில்களில், கூட்டங்களில் பிரசங்கம் வைக்கும் பிரபல பிரசங்கிகள் வாசிப்பை ஊக்குவிக்க வேண்டும். இவர்கள் தம் பேச்சுக்கு மக்கள் கை தட்டுகின்றார்களா, என்பதிலே குறியாக இருப்பதனால் இது சாத்தியப்படுமா? என்பதும் தெரியவில்லை. எனினும், பாடசாலை, பெற்றோர், பிரசங்கிகள் எனும் மட்டத்திலும், நூல் நிலையங்களின் பிரசாரங்களும் இதற்கு உதவக்கூடும். மாட்டைக் குளக்கரைக்கு இழுத்துச் சென்று விடலாம், மாடுதானே தண்ணீர் குடிக்க வேண்டும் யோகராசா.

நாடகம் - அரங்கியல் : பழையதும் புதியதும்

நீங்களும் ஒரு தடவை
 “மண்ணுலகத்து ஓசைகள்”
 என்ற பெயரில் பத்தி எழுத்து
 எழுதிய ஞாபகமுண்டு.
 சம காலத் தமிழகச்
 சஞ்சிகைகளில் பத்தி
 எழுத்துக்கள் பெருகி
 வருகின்றனவே.
 அவை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு
 எந்தளவு உதவும்?
 ஈழத்தில் பத்தி
 எழுத்துத்துறையும்
 வளரவில்லையே?

பத்தி எழுத்து எழுதுவதற்குப் பரந்த வாசிப்பும், நிறைந்த அறிவும், ஆழமான எழுத்து வன்மையும் வேண்டும். விடயம் சுருக்கமாகச் சுவையாகக் கூறப்பட வேண்டும். 1990 களில் நான் வீரகேசரியில் வாரம் தோறும் நீங்கள் கூறியது போல் எழுதியது உண்மைதான். எனினும் அவற்றை பத்தி எழுத்துக்கள் என்று கூற மாட்டேன். அவை சிறிய கட்டுரைகளே. அவ்வளவு தான்.

பரந்த வாசிப்புத் திறனும் அறிவும் உள்ளவர்கள் இலக்கியம் பற்றி எழுதும் பத்தி எழுத்துக்கள் இலக்கியகாரர்களை மேலும் சிந்திக்க வைக்கும். இலக்கியங்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கும். ஈழத்தில் பத்தி இலக்கியம் வளரவில்லையா? ஏன் இங்கு கோகர்ணன், கே.எஸ். சிவகுமாரன் போன்றோர் இருக்கின்றார்கள் தானே.

பாலுமகேந்திரா ஈழம் தந்த
 திரைப்படக் கலைஞன்.
 என்றாலும் நல்ல சினிமா
 ரசனைக்கும்
 ஈழத்திற்குமிடையில்
 தொலை தூரம் நிலவுகின்றது.
 என்று கருதுகிறேன்.
 இந்த நீண்ட
 இடைவெளியினைக்
 குறைக்க வழிகள் உண்டா?

பாலுமகேந்திரா திரைப்படக் கலைஞர் எனப் பேசப்பட்டாலும் தமிழ் சினிமா இன்டஸ்திரிக்குள் அகப்பட்டு சீர் குன்றியமை ஒரு அவலமே (Tragedy), சத்தியஜித்ரேயின் சீடரான அவரால் தன் குரு நாதர் போல யதார்த்தமான ஒரு படத்தை எடுக்க முடியவில்லையே. மிடில் சினிமா வைத் தான் அவரால் தர முடிந்தது. எனினும் சினிமாக்கலை இன்று வேறுவடிவங்கள் எடுக்கின்றன. அடிப்படையில் அது ஒரு தொழினுட்பக் கலை. தொழினுட்பம் வளர வளர அதன் தன்மைகளும் மாறிவருகின்றன.

நல்ல சினிமா பற்றிய பிரக்ஞை ஈழத்தில் தமிழ் இளைஞரிடையே மெல்ல உருவாகி வருகிறது. நண்பர் யேசுராசாவின் எழுத்துக்களும் முயற்சிகளும் விதந்து குறிப்பிடற்குரியவை. அண்மையில் எனது

நண்பி அனோமா ராஜகருண யாழ்ப்பாணத்தில் ஒழுங்கு செய்த பயிற்சிப் பட்டறைக்கு அரங்க ஆய்வு கூடத்திலிருந்து 5 பேர்களைக் கேட்டிருந்தார். அனுப்பி வைத்தேன். நண்பர் பிரசன்ன விதானகே பயிற்சியை அளித்துள்ளார். நான் அனுப்பியோர் தமிழ் சினிமா பெரும் ரசிகர்கள். பயிற்சி முடிந்து வந்த பின்னர் அவர்கள் சினிமா பற்றி வேறுவிதமாகப் பேசுகிறார்கள். பயிற்சி அவர்களின் ரசனையை மாற்றியுள்ளது.

தொடர் பயிற்சிகளினால் இந் நீண்ட இடை வெளிகளைக் குறைக்க வாய்ப்புண்டு. என்று கருதுகின்றேன்.

சங்காரம்

“பொன்மணி” எனும் திரைப்
படத்தில் நீங்கள்
நடித்துள்ளீர்கள். அந்த
அனுபவம் பற்றிக் கூறுங்கள்.

1970 களின் பிற்பகுதியில் பொன்மணி எனும் திரைப்படத்தில் நடிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. நண்பர் தர்மசேன பத்திராஜ யாழ் பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளராயிருந்த காலம் அது. காவலூர் ராசதுரை கதை, வசனம் எழுத பத்திராஜ அதனை நெறியாள்கை செய்தார். பிரசித்தமான டொனால்ட் கருணாரத்தினா தான் கமராமேன். அதில் நான், குழந்தை சண்முகலிங்கம், டாக்டர் நந்தி, சித்திரலேகா, கைலாசபதியின் மனைவி சர்வமங்களம், சோக்கல்லோ சண்முகநாதன் என்றொரு கலை இலக்கியக் கூட்டமே நடித்தது.

யாழ்ப்பாணத்தின் சமூகப் பிரச்சனையான “சாதி” தான் அடிக்கரு. அந்தப் படம் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எடுபடவில்லை. யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழைக் கேட்டதுமே திரை அரங்கில் “ஹூ” என்று சத்தம் எழு ஆரம்பித்துவிட்டது. மனோரமா கொச்சையாக பைலட் பிரேம் நாத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் பேசுவதை ரசித்த யாழ்ப்பாண ரசிகர் குழாம், நாங்கள் அன்றாடம் பேசும் தமிழை பொன்மணியில் யதார்த்தமாகக் கேட்ட போது ஊளையிட்டனர். இந்த உளவியலை எவ்வாறு புரிந்து கொள்வது?

படம் தோல்வியாயினும் சினிமா எனும் ஊடகத்தை நான் புரிந்து கொள்ள எனக்கு இது உதவியது. அங்கு நடிகர் எல்லாம் றோபோக்கள் தான். டைரக்டர் கூறுவதைச் செய்யும் பொம்மைகளே. அவர் கூறும் வரையறைக்குள் நமது கெட்டித்தனத்தைக் காட்ட வேண்டியது தான். இதே போல் தான் 1970 களில் இலங்கை வானொலியில் சில நிகழ்ச்சி களைத் தயாரித்த போது வானொலி எனும் ஊடகத்தை அறியும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. இவ்விரண்டையும் எனக்குக் கிடைத்த பயிற்சிகளாகவே நான் கருதுகின்றேன்.

இன்றைய இளம்
எழுத்தாளர் களுக்கு
வாழ்பனுபவம் மிக்க
நீங்கள் என்ன
கூறுகின்றீர்கள்?

போதனைகளில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை யோகராசா. ஆனால் என் வாழ்பனுபவங்களையும், வாசிப்பையும் வைத்து, என் கருத்தை இளம் தலைமுறை யினருடன் பகிரலாம் என்று நினைக்கின்றேன்.

எழுத்தாளர்களை இரண்டாகப் பாசுபடுத்தலாம். புகழ், பொருள், வசதி வேண்டி எழுதும் எழுத்தாளர்கள் ஒருவகை, இவை தவிர்த்து வாழ்பனுபவங்களை மக்கள் நலன் நாடி எழுதும் எழுத்தாளர்கள் இன்னொருவகை. மனிதகுலம் வரலாற்றோட்டத்தில் பிரபஞ்ச மதிப்பு களை கூட்டாக உருவாக்கியுள்ளது. இம் மதிப்புகள்தான் மானுடச் செழுமைக்கான விதை நெல்களாகும். இவ்விதை நெல்லுகளை இளம் கண்டு, காலம் காலமாக மானுட குல, வாழ்வுக்கு வழங்கி வருகின் றார்கள் சமூகப் பொறுப்புடைய எழுத்தாளர்கள். விதைத் தானியம் கூட அற்றுப் போன இக் காலக் கட்டும் வரட்சியில் எழுத்தாளர் பங்கு மிகமிக அதிகமானது.

காலம் தோறும் போராட்டங்கள், புரட்சிகள், போர்கள் மற்றும் சனாமி, சுறாவளி போன்ற செயற்கை, இயற்கை அளர்த்தங்கள் நடைபெற்று மனித வாழ்வைப் புரட்டிப் போடும் செயல்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையிலும் எல்லாவற்றிற்கும் அடியில் ஆரவாரமின்றி சப்தமற்று ஓடும் வாழ்க்கையின் அடி ஓட்டத்தை, காணவும் மனித மனங்களின் நுண்மையான உட்புறத்தை தரிசிக்கவும், உணரவும் அதை உலகுக்கு எடுத்துக் கூறவும் வல்ல மனிதர்கள் கலைஞர்கள்தான். காரணம், உண்மைக் கலைஞர்கள் நுண்ணுணர்வு மிக்கவர்கள், தூர நோக்குடையவர்கள்.

எழுத்தாளர்கள் தமது எழுத்துக்களுக்கு உண்மையாக இருப்பதன் மூலம் தனக்குத் தானே உண்மையாக இருக்கின்றார்கள்.

எளிமை, நெகிழ்வு, உண்மை என்பன உண்மை யான எழுத்தாளர் களுக்கு மிக அவசியம். வெளியே அறிவின் துணையோடு மாபெரும் சாதனைகளைப் புரிந்து கொண்டிருக்கும் மனிதகுலம். தனக்குள் வறிதாகிக் கொண்டு வருகின்றது. இவ் வறுமையின் வெற்றிடத்தை நிரப்ப எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கள் உதவ வேண்டும் இக் கருத்துக் களையே நான் இளம் எழுத்தாளர்களுடன் பகிர விரும்புகின்றேன்.

சுடங்கிலிருந்து நாடகம் வரை

**உங்களுக்கு நெருக்கமான
நண்பர்கள் என யாரைக்
குறிப்பிடுவீர்கள்?**

மிகச் சிரமமான வினா. எனக்கு நண்பர்கள் அதிகம். எல்லோருடனும் இலகுவாகப் பழகும் இயல்பு என்னது. கோட்பாடுகளுக்கப்பால் உணர்வுபூர்வமான உறவுடைய நண்பர்களுமுண்டு. சில நண்பர்கள் இன்றும் இருக்கிறார்கள் சிலர் காலமாகி விட்டார்கள்.

காலமாகியவர்களுள் செ. யோகநாதனையும் சண்முகம் சிவலிங்கத்தையும் என்னால் மறக்க முடியாது. யோகநாதன் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் என் சமகால நண்பன். 1960 களில் நவீன இலக்கியங்களையும், முக்கியமாக முற்போக்கு அணியையும் எனக்கு அறிமுகம் செய்தவன், வழிகாட்டியவன், ஊக்கமளித்தவன். சண்முகம் சிவலிங்கம் 1970 களில் இன்னொரு திசையில் என்னைச் சிந்திக்க வைத்தவர். கல்முனை சாஹிராக் கல்லூரி, உவெஸ்ஸிக் கல்லூரிகளில் படிப்பித்த காலங்களில் அவரது வீட்டில் இருந்திருக்கின்றேன். இருவரும் இரு துருவம். என் மனதில் அழியாத ஓவியங்களாக இருக்கிறார்கள்.

இன்றுள்ள நண்பர்கள் அனேகம். யாழ்ப்பாணத்தில் குழந்தை சண்முகலிங்கம், பிரான்சிஸ் ஜெனம், அரசையா, ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை, பாலேந்திரா, நிர்மலா இராஜசிங்கம், மு. நித்தியானந்தன், கண்ணன், சாந்தா பொன்னுத்துரை, தனதேவி சுப்பையா, பேராசிரியர் சிவச்சந்திரன், ஏ.ஜே. கனகரட்னா, கிருஷ்ணகுமார், டானியல், ரகுநாதன், பெனடிக் பாலன், பத்மநாப ஐயர், டானியல் அன்ரனி, நந்தினி சேவியர், தேவராஜா, செந்தில்வேல், நீர்வை பொன்னையன், இளங்கீரன், இக்பால், மணியம், ரவீந்திரன், தணிகாசலம், செங்கையாழியான், சொக்கன், சிரித்திரன் சுந்தர், கோபு, பேராசிரியர் சண்முகலிங்கம், ரகுபதி, அ. யோகராஜா, சட்டநாதன், குப்பினான் சண்முகம், பேராசிரியர் கிருஷ்ணராஜா, சனாதனன், அகிலன், பேராசிரியர்களான சிவலிங்கராஜா, சண்முகதாஸ், வேதநாதன்,

சிவானந்தன், சிவசாமி, இந்திரபாலா, ரகுபதி ஆகியோர் சட்டென்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறார்கள். இன்னும் பலர் உண்டு. இவர்கள் யாவரும் என் யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ள வாழ்வாக்க எனக்கு பெரும் துணையாக இருந்தவர்கள். கொழும்பிலே நா.சுந்தரலிங்கம், இ.சிவானந்தன், முருகையன், மஹாகவி, தாசீசியஸ், இளையபத்மநாதன், கந்தசாமி பார்வதி, கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, சில்லையூர் செல்வராஜன், காவலூர் இராசதுரை, ஈழத்து சோமு, பத்மா சோமகாந்தன், கார்த்திகா கணேசர், பரராசசிங்கம், மாவை நித்தியானந்தன் ஆகியோர் முக்கிய மாணவர்கள். எனது கொழும்பு வாழ்க்கை இவர்களால் மகிழ்ச்சிகரமாய் இருந்தது. மட்டக்களப்பில் காலம்சென்ற வணசிங்க, எஸ்.இ. கமலநாதன், தியாகராஜா, ஆனந்தன், பேரா. யோகராசா போன் றோரும் மாணவர்களான அம்மன்கிளி, நதீரா பாலசுகுமார், ஜெயசங்கர், சிவரத்தினம், மோகனதாஸன், சந்திர சேகரன், விமல்ராஜ் போன் றோரும் கல்முனைப் பகுதியில் உமாவரதராஜன், சோலைக்கிளி, முத்துமீரான், எஸ்.எச்.எம்.ஜமீல், பீர் முஹமது, மருதூர் கனி, மருதூர் கொத்தன், பாருக், மன்கூர், அன்பு முகைதீன், சடாசரன் ஆகியோரும் மற்றும் SLM. ஹனிபாவும் சட்டென ஞாபகத்திற்கு வருகிறார்கள். சிங்கள நண்பர்களிடையே தர்மபூ பண்டாரநாயக்கா, பராகிரம நிரியல்ல, சுவர்ண மல்லவராய்ச்சி, கலாநிதி சசில் விஜயபூர்வர்த்தன், ஹசனி கப்புதந்தரி, சுனிலா, ஆனந்த கலபதி, தேனுவர, குமுதினி, சேபாலி கொத்தகொட என அடுக்கிக்கொண்டு போகலாம். நெருக்கமான நண்பர்கள் இவர்கள். சற்று யோசித்தால் இந்த வட்டம் இன்னுமின்னும் பெரிதாக அகலும். என் நண்பர் வட்டம் பெரிது.

அன்றிலிருந்து இன்று வரை என் வாழ்வோடும் என் குடும்பத் தோடும் பின்னிப் பிணைந்த நல்ல நண்பன் பேராசிரியர் நுஃமான். நல்ல நண்பர்களைப் பெற்றமை நான் பெற்ற பெரும்பேறு.

உங்கள் புலமை
 உருவாக்கத்திலும்,
 ஆளுமை உருவாக்கத்திலும்
 பல பேராசிரியருக்கும்
 பங்குண்டு. அது பற்றி
 உங்களிடம் ஏற்கனவே
 வினாவிருக்கின்றேன்
 அதில் முக்கியமான இருவர்
 விடுபட்டுள்ளனர் என்பது
 இப்போது தான் நினைவுக்கு
 வருகின்றது. அது பற்றி
 அறிவது வாசகர்கட்கு மிகச்
 சுவையாக இருக்கும்,
 அவர்கள் வேறுயாரும்ல்ல,
 உங்கள் வீட்டிலிருக்கின்ற
 நிழல்களும் நிஜங்களுமான
 உங்கள் துணைவியார்
 பேராசிரியை
 சித்திரலேகாவும் உங்கள்
 புதல்வனான துணைப்
 பேராசிரியர் சித்தார்த்தனுமே.
 இவர்களிருவரும் உங்களிடத்தில்
 எத்தனை பாதிப்பினை
 ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள்?

சங்கடமான கேள்வி. ஆனால் மிக நல்ல கேள்வியும் கூட. உண்மையில்
 பல பேராசிரியர்களுடன் மிக மிக நெருக்கமாகப் பழகக் கிடைத்தமை
 நான் செய்த பாக்கியம். பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் என்னைக்
 கண்டெடுத்தார். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி நாடகத்தில் என்னைச் செது
 க்கி எடுத்தார். பேராசிரியர் கைலாசபதி உலகப் பார்வையை எனக்கு
 அறிமுகப்படுத்தி பரந்து பட்டுச் சிந்திக்க வைத்தார். மற்றும்

பேராசிரியர்களான எதிரிவீர சரத் சந்திரா, இந்திரபாலா, செல்வநாயகம், கணபதிப்பிள்ளை, பத்மநாதன், தில்லைநாதன், சந்திர சேகரம் (காலம் சென்றவர்) போன்றோர்க்கெல்லாம் நான் மிக மிகக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். அவர்களிடம் நான் நிறையப் பெற்றுக்கொண்டேன். இவர்கள் அனைவரிடம் கல்வி பயின்றேன். அவர்களின் மிக நெருக்கமான, நம்பிக்கைக்குரிய மாணவனாக இருந்தேன். என்னிடம் நிறைவுகள் ஏதேனும் இருப்பின் அவர்களே அதற்கான காரணம். குறைவுகள் ஏதேனும் இருப்பின் அதற்கான காரணம் நானே. என் மனதில் என்றும் மதிப்போடு இருப்பவர்கள் இவர்கள்.

தாங்கள் குறிப்பிட்ட இரு பேராசிரியர்களான எனது மனைவியும், மகனும் இவர்களிலிருந்து உறவாலே வேறுபடுகின்றார்கள்.

சித்திரலேகாவை 1965களில் சந்திக்கிறேன். 1973 இல் திருமணம் செய்கிறேன். 8 வருட கால காத்திருப்பு. 41 வருட இணைந்த வாழ்வு. மகன் சித்தார்த்தன் 1974 இல் பிறக்கின்றான் அவனுக்கு மன்னிக்கவும் அவருக்கு இப்போது 40 வயதாகிவிட்டது.

இருவரும் என் இருபெரும் தோழர்கள், துணைகள், ஆதரவாளர்கள், விமர்சகர்கள், வழிகாட்டிகள். சித்திரலேகா எனக்கு ஒரு கவசம் போல் கர்ணனுக்குக் கிடைத்த கவசம் போல. சமூகச் சவால்களையும், எதிர்ப்புகளையும் தாங்க, பிற்காலத்தில் எனக்கு உதவிய இரும்புக் கவசம். அக்கவசம் கர்ணனோடு இருந்த வரைக்கும் கர்ணனை யாராலும் வீழ்த்த முடியவில்லை. நாங்கள் இருவரும் இணைந்து செயல்பட்டோம், போராடினோம், தடைகளை வென்றோம்.

எங்கள் திருமணம் புரட்சிகரமானது. தாலி, சடங்குகளில் நம்பிக்கை யற்றிருந்தோம். தாலி கட்டுவதில்லை என நானும் தாலிகட்ட வேண்டிய தேவை இல்லை என சித்திராவும் கொள்கை கொண்டிருந்தோம். தாலி இல்லாமல் சித்திரா நின்றதை சித்திராவின் குடும்பமும் என் குடும்பமும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்கினர். பின் ஏற்றுக் கொண்டனர். தாலி கட்டாமலேயே அற்புதமான இல்வாழ்வை நாங்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றோம். கூடியவரை கொள்கைக்கு அமைய வாழ முயன்றிருக்கிறோம். சித்திரலேகா மிகுந்த புத்திசாலி. என்னைவிடக் கூரிய மதி கொண்டவர். நான் கிராமத்தவன், வெகுளி, எளிதில் ஏமாந்து விடுவேன், வெளுத்ததெல்லாம் பாலென எண்ணிவிடுவேன். இன்றும் ஏமாந்து கொண்டதான் இருக்கிறேன். ஏமாற்றுவோர் பலர்

சித்திரா அப்படியல்ல, எவரையும் எளிதில் அளந்து விடுவார். இலேசில் ஏமாறமாட்டார். இவ்வகையில் ஆட்களை அடையாளம் காண்பதில் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை எனக்கு துணையாக இருக்கின்றார்.

சித்திரலேகா கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் தனது ஆரம்ப பட்டப் படிப்பையும், யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் தனது பின் பட்டப்படிப்பையும் முடித்தவர். நெதர்லாந்தில் பெண்கள் கல்வியில் M.A. முடித்தவர். அமெரிக்காவின் ஹன்டர் கொலிஜ்ஜில் கற்பித்தவர். உலக நாடுகள் பலவற்றை வலம் வந்தவர் பல சர்வதேசிய மாநாடுகளில் பங்கு கொண்டவர். அதனால் மிகப் பரந்த மனப்பாங்கும், ஞானமும் உடையவர். நிறைந்த வாசகி. 1980 களில் இக் கல்வி மூலம் நவீன சிந்தனைகளுக்குப் பரிச்சயமானவர். பெண்ணியச் சிந்தனைகள் அவர் மூலம்தான் எனக்கு அறிமுகமாகின. இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும், உலகிலும் உள்ள சில சிறந்த பெண்ணியவாதிகளினதும் அறிஞர் களினதும் பரிச்சயமுண்டாயிற்று. அவரால் பல பெண்ணிய எழுத்துக்களுடன் அறிமுகம் உண்டானது. எனது சரிபாதி, சக்திபிறக்குது, இராவணேசன், (மண்டோதரி) போன்ற நாடகங்களுக்கான எண்ணக் கருவைத் தந்தது சித்திரா தான். அங்கு ஒலிக்கும் பெண்களின் குரல் யாவும் சித்திராவின் குரல்கள் தான்.

என் நாடகங்களின் முதல் விமர்சகி. காரசாரமாக விமர்சிப்பார். அவ் விமர்சனம் சினேகபூர்வமானதால் நான் அதனை முழு மனதோடு ஏற்பேன். முரண்படுவேன், சமரசம் செய்வேன். எனது சகத்தின் மீதும், உணவின் மீதும் மகா அக்கறை கொண்டவர். அம்மாவின் பாசமும், கண்டிப்பும் அதிகாரமும் அதில் இருக்கும். சிலவேளைகளில் என் சுதந்திரம் பறிக்கப்படுவது போலக் கூட உணர்வேன். பாதுகாப்புக் கவசம் என்னை இறுக்குகின்ற இடங்கள் இவை தாம். சித்திரா என்ற பாதுகாப்புக் கவசம் என்னை இறுக்கும் கவசமாகவும் உள்ளது. இந்த இறுக்கம் இதமானது.

நான் இதுவரை 23 நூல்களுக்கு மேல் எழுதி விட்டேன். பல நாடகங்களை மேடையிட்டு விட்டேன், விருதுகள் பல பெற்றுள்ளேன் எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் சித்திரா தான். குடும்ப பொறுப்புக்களை அலுவல்களை அவர் பார்த்துக் கொண்டமையினாலும் பெண்கள் முன்னேற்ற வேலைகளில் செயல் புரிந்தமையினாலும் இருந்து எழுத

அவருக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை. அவர் நினைத்திருப்பின் காத்திரமான பல நூல்களை எழுதியிருக்க முடியும். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நான் அவருக்கு வழங்கவில்லை என்ற குற்ற உணர்வு என்னை இப்போது வெகுவாக வாட்டுகின்றது. அபரிமிதமான அன்பைக் கொட்டுவதன் மூலம் அதனை நிவர்த்தி செய்ய முயலுகின்றேன். எனக்குப் பிறப்புகளில் நம்பிக்கையில்லை. ஒரு வார்த்தைக்குக் கூறுகின்றேன் பிறப்புகள் உண்டேல் பல தடவை பிறந்து இந்தக் கடனை அடைக்க விரும்புகின்றேன். ஆனால் இதற்குச் சித்திரா சம்மதிப்பாரா தெரியாது. கேட்டால், சிரித்துக்கொண்டே 'மௌனகுருவுடன் ஒரு பிறவி போதும்' என்று விடுவார்.

என் எழுத்துக்களின் ஆழம், அகலங்களில் சித்திராவின் பங்களிப்புக்கள் அதிகம். அவர் கூறிய கருத்துக்கள் சில என்னால் பெரும் கட்டுரைகளாக்கப் பட்டுள்ளன. என் செயல்பாடுகளின் ஊற்றுக் கண் சித்திரலோகா.

என் மகன் சித்தார்த்தன் இப்போது சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகத்தில் துணைப் பேராசிரியராகக் கடமை புரிகின்றான். அமெரிக்காவின் ஜோன் ஹொப்பின்ஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் தனது PhD ஆய்வை முடித்தவர். எடின்பரோ பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றியவர். எனது வாழ்க்கையை ஒழுங்கமைத்ததில் (mould) பெரும் பங்கு அவருக்குண்டு. சமூகவியல் துறையை விருப்புத் துறையாக எடுத்து பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சமூகவியல் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்த அவர் இன்று மானிடவியலில் துணைப் பேராசிரியராகவுள்ளார்.

கற்ற கல்வியும் வாசிப்பும் அவரை நவீன சிந்தனைகளுக்கு அறிமுகமாக்கியுள்ளன. பின் நவீனத்துவம், பின்காலனித்துவம், விளிம்பு நிலை ஆய்வுகள் அவர் மூலம் எனக்கு அறிமுகமாகின. பூக்கோ, தெரிதா, டிலியஸ் கட்டாரி ஆகியோரின் நவீன சிந்தனைகளின் பக்கம் என் கவனத்தைத் திருப்பியவர் அவர். இன்றும் என் எழுத்துக்களை, நாடகங்களை விமர்சித்து எனக்கு பாதை காட்டும் இளம் தலைமுறை ஆய்வாளனாக என் மகன் எனக்கு வாய்த்தமை நான் செய்த பாக்கியம். பிரபல சிங்கள நாட்டியக் கலைஞர்களான சித்திரசேனா, வஜிராவின் கீழ் நடனம் பழகியவர். குழந்தை சண்முகலிங்கம், சமதி போன் ரோரது நாடகங்களிலும் என் நாடகங்களிலும் நடித்தமையினால் நாடகம் மீது அனுபவ அறிவும் கற்கையினால் கோட்பாட்டு அறிவும்

மிகுந்தவர். என் நூல் நிலையத்திலுள்ள மிகச் சிறந்த நாடக நூல்கள் அவர் எனக்கு வெளியிலிருந்து வாங்கியனுப்பிய நூல்கள் தான்.

விழாக்களுக்கும், விருதுகளும் வழங்கும் அழைப்புகளுக்கும் நான் செல்லும் போது எனக்குள் சிரித்துக் கொண்டு நான் போவேன். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் என் பண்பு. இவற்றையெல்லாம் ரசித்த படி என்னை பகிடி பண்ணியபடி என்னை நிதானப்படுத்துவார்கள் தாயும் மகனும். பெண்ணியத்தை நான் சித்திராவிடமும், நவீன சிந்தனைகளின் அறிமுகத்தைச் சித்தார்த்தனிடம் இருந்தும் கற்றுக் கொண்டேன் என்பதை சப்தமிட்டுக் கூறுகின்றேன்.

நாங்கள் மூவரும் மூன்று விதமான கருத்தியல் உடையவர்கள். மூவரும் ஓர் இடத்தில் இருந்து விவாதிப்பது எனக்கு மிகப் பிடித்தமான ஒன்று. உடன்படுவோம், முரண்படுவோம், சமரசமாவோம். உடன்பாடு, முரண்பாடு, சமரசம் தானே வாழ்வு.

இருவருக்கும் நான் முறையே கணவராகவும், தந்தையாகவும் இருப்பது நான் வாழ்வில் பெற்ற பெரும் பாக்கியம். இருவரையும் எனக்களித்தமைக்கு காலத்துக்கு நன்றி கூறுகின்றேன்.

மகனுடனும் மனைவியுடனும்

நீங்கள் ஓய்வு பெற்றும் ஓய்வு பெறாத
 பேராசிரியர், சிறந்த புலமையாளர் இன்றும் கூட
 தேர்ந்த நூல் களைத் தேடி இடைவிடாது வாசித்து
 வருபவர். லெனின் தொடக்கம் ஜெய மோகன்
 வரை சித்தர் பாடல் தொடக்கம் சிவத்தம்பி
 நூல்கள் வரை உங் களுக்கு எதுவுமே
 விதிவிலக்கில்லை. இன்னொரு புறத்தில்
 ஆறுவயதளவில் உங்களது பெற்றோரிடமிருந்து
 மகா பாரதக் கதைகளை கேட்கத் தொடங்கிய
 நீங்கள் இப்போது மஹாபாரதம் மறுவாசிப்புக்கு
 வந்து நிற்கின்றீர்கள். உள்ளூரிலும்
 பிறநாடுகளிலும் பல மட்டத்தினருடன் பழகிய
 அனுபவம் நிரம்ப உண்டு. நான் அறிந்த
 வரையில் கடையில் வேலை செய்யும்
 தொழிலாளர் தொடக்கம் பெரும் போடிமார்கள்
 வரையில் நெருக்கமான நட்புப் பாராட்டி
 வந்துள்ளீர்கள், பல சவால்களை எதிர் கொண்டு
 போராடி வளர்ந்து வந்திருக்கிறீர்கள்.

இந் நிலையில் இப்போது நான் உங்களிடம்
 கேட்கும் கேள்வி ஒன்றே ஒன்றுதான். காலமும்,
 மற்றவர்களுடனான கலந்துரையாடல் களும்,
 உங்கள் கல்வி அறிவும், உங்களது வாழ்க்கை
 அனுபவங்களும், இன்றைய உங்களது
 முதுமையும், மானுட வாழ்வு பற்றி பிரபஞ்சம்
 பற்றி உங்களுக்கு புகட்டியது என்ன?
 இன்னொரு விதமாகச் சொன்னால் நீங்கள் சித்தர்
 மரபில் நிற்கின்றீர்களா? மாசேதுங் மரபில்
 நிற்கின்றீர்களா?

நல்லதொரு வினாவை முத்தாய்ப்பான வினாவாக முன் வைத்திருக்கின்றீர்கள் யோகராசா? என்னை நானே மீள் விமர்சனம் செய்ய என்னை நானே விளங்கிக் கொள்ள இவ் வினா உதவும். காலமும், கல்வியும்

பாரிசில் ஜீன்-பால் சாத்திரே - சைமன் டீபூவர் தம்பதிகளின் கல்லறை அருகில்

அனுபவமும் முதுமையும் எனக்கு வாழ்வு பற்றி பிரபஞ்சம் பற்றி புகட்டியது என்ன?

இப் பரந்த பிரபஞ்ச வெளியில் அலையும் பல்கோடிக் கணக்கான அணுத்துகளுள் நானும் ஒன்றே. இவ் வகையில் பிரபஞ்சமும் நானும் வேறானதல்ல என்பதை நான் எனது கல்வி மூலமும், அனுபவங்கள் மூலமும் அறிந்துள்ளேன். மாணிக்க வாசகரின் பாடல்களில் நான் தோய்வதற்கு இது ஒரு காரணம். "சென்று சென்று அணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து ஒன்றாய்" என்ற அவரது வாழ்பனாபவ கவிதை வரிகள் எனக்குள் என்றும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

மானுட வாழ்வு பற்றிய என் கருத்தும் உணர்வும் காலம் தோறும் மாறி வந்துள்ளது. மாக்ஸிஸ ஞானம் பெற்ற பின் அது ஒரு நிலைக்கு வந்து சிறிது காலம் இறுக்கமாகி நின்று நிலவி, இப்போது வேறு திசைகளில் பயணிக்கின்றது. எனினும் என் கருத்தின் ஆதார சுருதியாக அதுவே நிற்கின்றது. அதை மிஞ்சிவேறு எதுவும் என்னை இன்னும் வசீகரிக்கவில்லை.

எனினும், எதிலும் நிச்சயமற்ற இயற்கை வெளியில் தமது இருப்பிற்கு அர்த்தம் கற்பிக்கின்ற எத்தனையோ வழிமுறைகளில் ஒன்று தான் எனது வாழ்வுச் செயற் பாடுகள் அனைத்தும்.

அர்த்தம் இல்லாத வாழ்வில் அர்த்தம் தேடுகிறோமா? வாழ்க்கைப் பயணத்தில் திருப்தி என்பதில்லை. மேலும் மேலும் என்ற வகையில் தான் பயணம் தொடரும் தொடர்கின்றது. "எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய்" என்று இயற்கையை வியந்து கொண்டே ரசித்துக் கொண்டே வாழ்வது திருப்தி தருகின்றது. மகிழ்ச்சி தருகின்றது.

நடந்தே கழிய வேணும் பயணம்
வாழ்ந்தே கழிய வேணும் வாழ்வு

இதனைக் கூறுகையில் என்னைப் பலர் இருப்பியல் வாதியாக இனம் காணக்கூடும். அப்படியன்று, வாழ்வின் யதார்த்தம் இதுதான். வாழ்வுதான் பிரதானம். அதற்குப்பால் ஒன்றுமில்லை. நமக்கும் பிறர்க்கும் பிரயோசனப்படும் படியிலான வாழ்வு. அதனால் கிடைக்கும் இன்பம். இதுவே, நான் கண்டு கொண்ட வாழ்வின் சாரம்.

குழம்பிய மன நிலை போல இவை உங்களுக்கு தோற்றம் காட்டக்கூடும். ஆம், அமைதியில்லாத மனநிலை.

டால்ஸ்டாய் கூறினார் "அமைதியில்லாத மனமே ஆரோக்கியமான மனம்" என்று. அதன் அர்த்தப்பாடு இந்த வயதில் எனக்கு விளங்குகின்றது.

என்ன கேட்டீர்கள்? நீங்கள் சித்தர் மரபில் நிற்கின்றீர்களா? மாசே துங் மரபில் நிற்கின்றீர்களா? இரண்டும் இரு மாறுபட்ட மரபு. ஒன்று ஆத்திக மரபு, மற்றது நாத்திக மரபு. இவர்கள் இருவரும் எதிர்மறை மரபினர்.

சித்தர்கள், ஆத்திகர்கள், சமூகத்தை விமர்சித்த வர்கள், போலிகளைச் சாடியவர்கள், சமூகக் கொடுமை களைக் கடிந்தவர்கள், மக்களுக்காகக் குரல் தந்த தன்னலமற்ற போராளிகள்.

மாசேதுங் மரபு நாத்திக மரபு, சமூகத்தையும் சமூகக் கொடுமை களையும் போலிகளையும் கடிந்து மக்களுக்காகக் குரல் தந்த மரபு, போராட்ட மரபு ஆத்திகமும், நாத்திகமும் எதிர் எதிரானவை. ஆனால் இவற்றுள்ளும் மேற்குறித்த ஒற்றுமைகள் உண்டு. இது தான்

லண்டனிலுள்ள மாக்ஸின் கல்லறையில்

எதிர்மறைகளின் ஒற்றுமை. எதிர்மறைகளின் ஒற்றுமையை பெரிதாக எடுத்துக் காட்டியவர் மாசேதுங் என்ற தத்துவ ஞானி.

என்னை நான் எதிர்மறைகளின் ஒற்றுமையாகக் காணுகின்றேன். சித்தர் மரபு ஞானம் என் தந்தை வழி முதுசம். மாக்ஸிஸ மாசேதுங் ஞானம் எனக்கு கல்வி வழி முதுசம். இரண்டின் இணைப்பிலும் நான் நிற்பதை ஒரு விமர்சகர் என்ற முறையில் தாங்கள் சரியாகக் கண்டு பிடித்துள்ளீர்கள். என்னைச் கடும் சமய வாதிகளும் ஏற்கார். கடும் மாக்ஸிஸ வாதிகளும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார் என்ன செய்வது? நான் நான் தான்.

143

P32

Q

சங்க காலம் முதல் சம காலம் வரை...

சீ. மெளனகுருவு னான நாடகம் தவிரந்த நேர்காணல்

“ காலமும், மற்றவர்களுடனான கலந்துரையாடல்களும், உங்கள் கல்வி அறிவும், உங்களது வாழ்க்கை அனுபவங்களும், இன்றைய உங்களது முதுமையும், மாணுட வாழ்வு பற்றி பிரபஞ்சம் பற்றி உங்களுக்கு புகட்டியது என்ன? இன்னொரு விதமாகச்சொன்னால் நீங்கள் சித்தர் மரபில் நிற்கின்றீர்களா? மாசேதுங் மரபில் நிற்கின்றீர்களா? ”

“ இப் பரந்த பிரபஞ்ச வெளியில் அலையும் பல்கோடிக் கணக்கான அணுத்துகளுள் நானும் ஒன்றே. இவ் வகையில் பிரபஞ்சமும் நானும் வேறானதல்ல என்பதை நான் எனது கல்வி மூலமும், அனுபவங்கள் மூலமும் அறிந்துள்ளேன். என்னை நான் எதிர்மறைகளின் ஒற்றுமையாகக் காணுகின்றேன். சித்தர் மரபு ஞானம் என் தந்தை வழி முதுசம். மாக்ஸிஸ மாசேதுங் ஞானம் எனக்கு கல்வி வழி முதுசம். இரண்டின் இணைப்பிலும் நான் நிற்பதை ஒரு விமர்சகர் என்ற முறையில் தாங்கள் சரியாகக் கண்டுபிடித்துள்ளீர்கள். என்னைக் கடும் சுமயவாதிகளும் ஏற்கார். கடும் மாக்ஸிஸவாதிகளும் ஏற்கார். என்ன செய்வது? நான் நான் தான். ”